

BŐL

Déliháb

24. SZÁM

20
FILLÉR

**OLGA
CSEHOVA**

(Székely Aladár fele.)

RÁDIOMŰSOR
JUNIUS 9 - 15-IG

100
OLDAL

n angolos
aha, fehér
2. öv szá-
ehéresikos
ink. Sza-
delőszáma
bémentve
ér.

Páratlan vidámságot hozott a **VILÁGKÖNYVTÁR** most megjelent ötödik kötete: **WODEHOUSE: FORDULJON PSMITHHEZ**

c. humoros regénye

Mi a Világkönyvtár? Világviszonylatban is egyedülállóan olcsó, de rendkívül értékes könyvsorozat, melynek már első négy kötete is meghódította a magyar olvasóközönséget.

Csoda ez? Nem! Hiszen a Világkönyvtár egy-egy kötetének kedvezményes ára

BUDAPESTEN
48 fillér
VIDÉKEN
58 fillér

A világirodalom legkifünőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én. **Diszes kötésben** egy-egy kötet **288 oldal.**

A **DÉLIBÁB** egyedülálló kedvezménye előfizetői és olvasói részére. Vágja ki lapunk 96-ik oldalán lévő szelvényt és minden újságárusnál, minden dohánytözsdében átveheti fenti kedvezményes áron a **VILÁGKÖNYVTÁR** egy kötetét.

Eddig megjelent kötetek:

<p>1. Kellermann :
A Schellenberg testvérek</p> <p>2. Maurice Level :
A tolvajok városa</p> | <p>3. Karin Michaelis :
Az ügyvéd úr családja</p> <p>4. Ph. Oppenheim :
A fekete pásztor</p> |
|---|--|

Közelebbi felvilágosítással szívesen szolgál lapunk kiadóhivatala
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusnál nem volna kapható) **ROMÁNIÁBAN: 20 LEI-ÉRT. SLOVA S. A. de Colp. ORADE** Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN: 5 KC-ÉRT „Lipa“** Ujságiroda, Bratislava, Rózsa u. 8.
(AZ ÖSSZEG MINDKÉT HELYRE BÉLYEGBEN IS BEKÜLDHETŐ)

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.
ROMÁNIÁBAN 1/4 évre 90 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea
Bul. Reg. Ferdinand 46.
CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 évre 26 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava,
Ruzová ul. 8.

A kiadásunkban megjelenő művek esakis a fenti cégnél szerezhetők be.
(Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Tolnai Világlapja irodája: Rio de Janeiro Rua General
Camara 19, Andar 9, Sala 14,

IX. évfolyam

Budapest, 1935 június 8

24. szám

20
FILLÉR

Déliibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 34 fill., félévre 7 P 68 fill., egyóra 1 P 28 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 7 lei. Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Budapest, VII. Dolány ucca 12. Telefon: 42-3-39, 42-3-50.

**HALLÓ,
ITT A STRANDSZEZÓN**

A SIKER AZ AKARATON MÚLIK

— MONDJA NÉMETH ANTAL, A NEMZETI SZÍNHÁZ ÚJ IGAZGATÓJA

Most is azzal a biztonságos nyugalommal ül velem szemben, mint évekket ezelőtt. A hangjában nem remeg emóció, a gesztusa csakúgy öntudatos, erővel teli, határozott, mint azelőtt. Mélytűzi szeméből a hit sugárzása töretlenül lobog ezekben a kegyetlenül fárasztó órákban is. Szóval *Németh Antal* ma is a régi *Németh Antal*, a nagy magasságba feljutott ember szédülete nélkül, az új helyzetbe kerültek tétovájja nélkül, ezt nyíltan meg is mondja:

— Bennem semmi sem változott meg ezekben a napokban! Az vagyok ma, aki tegnap voltam. Nem csodálkozom, hogy így fordult az életem. Ez természetes állomása annak az útnak, amelyet magam elé tűztem. Éppen ezért nincs a szívemben holmi szentimentális hangsúlyú érzés. Egyszerű az egész, ami történt. Komplikáltság nélkül. Nincsenek skrupulusaim. Tisztán és világosan látom, hogy mit kell tennem a Nemzeti Színház érdekeiért. Nem érzek lelkiismeret-furdalásokat, hogy egyes személyeket kihagytam az új társulathoz. Személyi érdekek fölött áll a nemzet első színházának sorsa.

Ezt a gondolatot, ezt a valóságot érzem át! Tudatosan megyek a kijelölt cél felé. Teljes megoldást akarok teremteni...

Mind ezt halkán, talán az a helyes kifejezés, magábanéző tekintettel, a lelkéből olvasva mondja. Belátom, talán érthetetlenül hangzik, ha azt from ezekről a kétségtelenül nagyon öntudatos és kemény akaratú szakvról, de az az igazság: *mély alázatot érzek bennük*. Alázatot, ahogy *magát is* teljesen, minden porcikájában a cél, a megálmodott Nemzeti Színház szolgálatába állítja. Nincsen más gondolat benne, nincsen más szándék, nincsen más akarat, csak egyetlenegy: *a Nemzeti Színházat újra felvirágoztatni*. Ez az *egyedüli szándéka* s erős akaratja Németh Antalnak.

— Mindig sokat dolgoztam — beszél tovább, — hozzászórtam a sok munkához. Nekem a munka belső szükségletem. Átlag tizenkét-tizenhárom órát dolgoztam naponta azelőtt is.

— És most? — kérdem.

Elmosolyodik. Finom, szelíd, megadó mosollyal, úgy felel:

— Most, ezekben a napokban tizen-nyole órát dolgoztam... Ugy vagyok a munkával, mint a közmondásos szénás-szekérrel, nem tudom elhinni, hogy még egy villával ne lehetne rá-rakni. Ez lelki beállítottság dolga.

Pillanatra elhallgat, gondolkodik, aztán a „gyakorlati módszerre” is rátér, mert Németh Antal nem „elvont elméleti”, tudós, higgyék el, az élő, eleven élet „gyakorlati” mestere is.

— Beosztással, szisztematikusan kell élni az idővel. Ez a titka a dolognak. Pontos programja legyen az embernek. És

Németh Antal dr
(Székely Aladár felvétele)

DÉCIBÁB

Peéry Piroska, a kítűnő színművész, Németh Antal dr, a Nemzeti Színház igazgatójának a felesége

tartsa magát az ember ehhez a programhoz. Én egyszerre mindig is két-három dologgal foglalkoztam. Mint a telefonátkapcsoló, úgy kapcsolom magam át egyik témakörről a másikra! Tudatosan. Nagyon tudatosan kell élni...

Hirtelen indulattól megforrósodik a hangja, de azért fékezetten tompa marad:

— A lusta embereket nem szeretem! Dolgozni kell! Mindenkinék dolgozni... Bennem nem nyugszik meg az élet; amint elgondoltam valami tervet, nyomban munkát-kodni kezdek rajta s új terveket készítek már. Így aztán széles és mély távlatot kap az élet. Perspektívát. Lendületet. Egyszerre húszféle dologgal foglalkozom. A csöndes óráimban szövöm a terveket... Folytonosan. Nem nyugodva!

Gúnyosan villan a szeme, élesen, erővel.

— Bennem megvan a képesség, hogy a született lustákat is munkára bírjam! Ezeket aztán kegyellenül meghajtom. Csak az az ember él, aki dolgozik. Legalább akkor éjjenek a szerencsétlenek, amikor a közelemben kerültek...

Aprót koppant a ceruzával, mintegy pontot tesz a gondolata után, mintha jelezni, ezekről neki megvan a változtathatatlan véleménye.

Csönd következik. Hallgatunk. Mindketten. Én arra gondolok, hogy a Nemzeti Színház mai igazgatója ma egy esztendeje még — munkanélküli volt...

Félelmetes pillanat következett, mintha belém látott volna, mintha röntgenschemmel olvasta volna ki a gondolatot belőlem, megszólalt:

— Igen, az természetes volt, hogy ennyi ideig nem engedtek a színház közelébe sem. Hogy nem engedtek eddig produkálni! Féltetek. Érthető. Védekeztek. Elzártak előlem minden utat, minden parányi levegőt. Ez az emberek természetéből folyt, a helyzetből, Törvényszerűségek! Akkor is nyugodtan néztem a dolgokat. Megvan az adottságom: kívülről nézni, szubjektívítás nélkül az embereket, az életet. Így volt és az élet normái szerint volt így: az én célkitűzéseim háttérbeszorítása. De az is az élet törvényei szerint van, hogy én elfoglaltam ezt a helyet és továbbviszem most az életet. Aki magában felgyújtotta a maximumokat, aki ezeket az erőket akkumulálta magában, azt nem lehetett végleg lefojtani. Mint a gejzír kirobban, kipattan, elementárisan. Természetes

volt, hogy eddig nem kellettem és természetes, hogy most érkezett az én óram.

Ahogy most leírom ezeket a mondatokat, ég és lüktet benne minden szó. Németh Antal azonban nem így mondta. Halkan, emóciótlanul, megfontoltan beszélt: Nem lobogott, nem égette magát. Döbbenetes objektívítás súlyosodott minden szavában. Szuggesztív erő! Megfontoltság. Kíérttség.

Pedig Németh Antal harminchárom éves. De ez csak számbeliség. Mondhatnám, anyagi valami. Most pedig a lélek és szellem kora érkezett el. A belső érték dönt.

— Akinek nem sikerül valami — veszi fel ismét a beszélgetés fonalát a Nemzeti Színház igazgatója, — az nem akarta, nem tudta eléggé akarni a célját. A siker akarat. Az akarat pedig az emberi képesség kifejezése. Persze, ezeket a szavaimat nem holmi abszurdumokra értem. A reális, a való életre gondolok!

Maga elé mered hosszú pillanatokig, úgy folytatja a gondolatsort:

— Hinni kell, akarni kell, dolgozni kell! Mi, mindannyian, akik szívünkön hordjuk a nemzet első színházának sorsát, készséggel hiszünk Németh Antallal, aki a rendcsinálás első ütközetét órák alatt hajtotta végre és így *mindenkinék kötelessége* a jó kezdet után jó reménységgel és bizakodással várni a továbbiakat.

Bizalmat kell szavazni a Nemzeti Színház új s fiatal igazgatójának, aki hitese lélekkel kezdte meg munkálkodását. Nagy várakozással és mélyeséges bizalommal fordultunk Németh Antal felé.

Ujházy György

FLÖRT ÉS POLITIKA

IRTA: STELLA ADORJÁN

(Olga öregrendű úrral üldögél a kis belvárosi cukrászdában. Belép a helyiségbe Viola. A két hölgynek randevúja van egymással.)

Öregúr (az érkező közeledtére felpattan): Akkor én nem is zavarok. Kezeit csókolom, drága Olga!

Olga (kezet nyújt): A viszontlátásra, Dönci! Holnap hívjon fel!

Öregúr: Feltétlenül. (Meghajol és eltávozik.)

Viola (leül): Szervusz, ne haragudj, hogy elkéstem, ugyanis...

Olga: Ne is meséld. Ismerem a történeteidet. Találkoztál valakivel és feltartóztatott.

Viola: Éppen ez az! Senkivel nem találkoztam és így unalmamban a kirakatokat nézegettem. Egészen elfelejtkeztem az időről. Én zavartam el az öregurat?

Olga: Dehogy! Behoztam magammal, tudtam, hogy késni fogsz. Nálunk ebédelt. Tibornak a papája. Nem ismered?

Viola: Nem.

Olga: Tibort csak ismered?

Viola: Tréfálsz? Az egész város tudja, hogy hat esztendeje udvarol neked. Hetenként egyszer bridzsekek veled nálad, a multikor taxiban meg akart csókolni... még kérdezted, hogy ismerem-e!

Olga: Jójó, azt a taxitörténetet Tibor másképpen mesélte el. Szóval ez a kedves öregúr Tibornak a papája. Harminc évig volt egyhuzamban képviselő.

Viola: És most már nyugdíjban van?

Olga: Ügyvéd, ő vigyáz az irodára, mert Tibor falun van, korteskedik. Lehet, hogy megválasztják.

Viola: Gratulálok! Ilyen fiatal ember!

Olga: Szívem idd meg a teádat és hallgass meg. Itt valami rettenetes áramlat kezdődött! A politika tönkre akarja tenni a nőket. Muszolini kezdte. Hadat üzent az olasz nőknek.

Viola: Hogyan?

Olga: A legjobb korban levő fiatalembereket huszonötől harmincötig, azokat a férfiakat, akikben a nőknek öröme telik, besorozta politikusnak. Az egyikből minisztert kreált, a másikkól államtitkárt, a harmadikból pártigazgatót. Ezek az emberek reggeltől esig dolgoztak, törték magukat, karriert akartak csinálni, egyszóval kivonták őket a forgalomból... legalább is a nők számára. Fiaskám, itt össze fog dőlni minden komoly flört: nálunk is megkezdődött ez a mozgalom.

Viola: Hogyan?

Olga: Édesem, te annyira el vagy telve a szépséggel és az ellenállhatatlan buta mo-

solyoddal, hogy semmit sem veszel észre. Kitalálták, hogy a reformnemzedék vegye át az ország vezetését és ennek katasztrófális következménye lesz a flörtre. Érted?

Viola: Nem nagyon.

Olga: Tibor és a többi fiú, az ország fiatal legénysége nekifekszik a politikának és a munkának és nincs ideje a nőkkel törődni. Próbálj moziba menni, nem fogsz kapni egy rendes fiatal partnert, akárcsak a háborúban. Régebben ezt nagyszerűen rendezték be. Fialtal urak jártak a cukrászdába nőkkel és az öregek ültek a képviselőházba veszekedni. Most kezd fordítva lenni. Dönci ül velem fényes nappal a cukrászdában...

Viola: Ki az a Dönci?

Olga: Mondtam már, hogy Tibor papája! Ūl velem a cukrászdában mint egy diák, a fia pedig szaladgál aláírásokat gyűjteni és hat hónapon belül államtitkár akar lenni. No de én segítek ezen a bajon!

Viola: Igazán?

Olga: De még mennyire! Belenyugszom a történelmi időkbe! Behívom az idősebb korosztályt. Ha a fiúk elhagynak bennünket, az apákhöz fordulunk. Dönci hatvanéves és nagyszerűen érzi magát. A férfiaknak nincs koruk.

Viola: Ki mondta ezt a marhaságot?

Olga: Férfi író. Bizonyosan nem fiatal. A végén neki lesz igazja. Egyre gyakrabban látunk fehérhajú öregurakat, nagypapakorban levő ötveneseket, hatvanasokat, sőt hetveneseket, amint megfelejtkezve reumáról és érelmeszesedésről, hevesen udvarolnak fiatal nőknek. Itt van Dönci. Már egész rendszeren flörtöl! Csak ne mondjál semmit ellene. Elvégre a tréning is valami.

Viola: Dehogy is akarok Dönci bácsi... pardon, Döncike ellen beszélni... Sőt! Magam is szeretném biztosítani magamat ennél a korosztálynál, ha már a fiatalok valóban hátat fordítanak a nőknek és csak a közélet törődnek.

Olga: Bemutatlak néhány jókarban levő aggastyánnak. Van közöttük olyan is, akinek az orvos mindent eltiltott, csak a flörtöt nem.

Viola: Kár, jobban szeretem a tilalmas dolgokat. (Gondolkodik.) Csupán attól félek, hogy ez a korosztály gyorsan kidől. El fognak esni a szerelem mezején.

Olga: Számomra már megvan az utánpótlás! A friss generáció. A héten ismerkedtem meg Dönci atyjával, Tibor nagypapájával. Leányálom! Alig kilencvenesztendős, igazán nem tartozik a reformnemzedékhez. Nem is érdekli se a politika, se a közélet, csak a szerelem!

„RÁM FÉR EGY KIS PIHENÉS“ ...

ELMÉLKEDÉS SZÍNHÁZI JELSZAVAKRÓL

No, mégis itt a nyár. Kinyíltak a virágok, a strandok, megjelent a primadonna első trikós fényképe — és nyári nyilatkozata. „Százötven esztén át egyjolylában játszottam, rám fér egy kis pihenés.“

Ha történetíró volnék, megírnám a világtörténelmet jelszavakon keresztül.

Bizonyos, hogy elmúlt korszakok lélektanára is úgy lehet visszakövetkeztetni a jelszavakon keresztül, mint ahogy az egyiptológus bontja ki a históriát egy hátramaradt hieroglifából. A legfőbb jelszót és szállóigét a politikai élet bocsátja szárnyra — de a politikai élet után rögtön: a színházi világ. A színházbúvárnak, aki majd száz év múlva ereszkedik alá valamelyik újságarchívum betűtengerébe, hogy felhozza ennek a kornak színházi karakterét — nem kell majd mást csinálnia, mint az újságok sárgult lapjairól összeírnia azokat a furcsa szavakat és furcsa mondatokat, amelyekkel mi tele vagyunk. Mik ezek? Csak úgy, rendszer és átgondolás nélkül idecsapok néhányat: Sztárgázi. Pendli. Kollektív. Filléres bérelet. Fűtyülő zeneszerző. Konzorcium. Új darab előkészületei miatt tíz nap szünet. (Ne felejtjük el, a régi újság sárgult oldala meg fogja őrizni azt is, hogy a tíz nap szünet decemberben, szezon közben volt, amiből a kései kolléga megint sokat meg fog tudni.) Ruhatár-óvadék. Zárgondnok. Az Unió öt színháza. (1922-ben.) Unió esődtömeg. (1924-től időtlen időkgig.) Titkos társszerző. Plágiumper. Verekedő színészek. Színház a cirkuszban. Stb.

Három oldalt, az egész cikket meg lehetne tölteni ezekkel a szavakkal és mondatokkal. Jelszavak és jelmondatok ezek, amelyekben, mint a finom papíron a víznyomás, ha világgosságra tartjuk — átüt a mi színházi történelmünknek ama korszaka, amelyről e pillanatban én nem is tudom mikor kezdődött és még kevésbé tudom, mikor fog záródni. Jelszóval még meg tudnám jelölni. Kezdődött ez a történelmi periódus akkor, amikor az

első színigazgató — már tudniillik ennek a korszaknak első színigazgatója — először mondta ki bátran, szemrebben és minden földi és égi büntetéstől való félelem nélkül ezt a jelszót:

A színház üzlet!

Hogy ez a jelszó, felelőtlenül elröppenvén egy felelős és tekintélyes színházi ember ajkáról, mit eredményezett, hogyan nőtt és fejlődött oda, ahol ma is tart, bővülve alig többel, mint egy kis kötőszóval: a színház csak üzlet! — ennek hatását, tündöklését és minden jó szándék hajótörését is ki fogja hámozni az eljövendő színházstudós. Talán éppen ennek az ujságnak a lapjairól is, ezekből a cikkekből, amelyeknek célját, vagy céltalanságát is már úgy lehet csak a krónikás türelme és alázata gerjeszti, hiszen a kortársak, akiknek szánva voltak, begombolt fülekkel baktatnak el mellettük.

Itt van, teszem föl, ez az új jelszó is, amit az édes Kedvenc, mindnyájunk imádottja mondott, illetve nyilatkozott: „Százötven estén át játszottam, rámfér egy kis pihenés”.

És ami még utána jött, szerényebb kis betűvel, de kedvencünk nyilatkozó figyelmeztetésével, hogy azt mondja, ezt írja idézőjel közé, szerkesztő úr:

„Most egész nyáron strandolni, úszni, lovagolni, bridzselni, autózni és társaságozni fogok és a színháznak még a híret se akarom hallani.”

És még egy idézőjel:

„Aztán majd szeptemberben hazajövök és újra nekilátok a munkának. Dolgozni. Dolgozni. Dolgozni...”

Dolgozni, dolgozni, dolgozni. Háromszor. Mert rám fér egy kis pihenés és nem akarok színházról hallani.

Rábíznám ezt a nyilatkozatot is az utókorra. Hiszen nem is Kedvencünk az első Kedvenc, aki ezt a szépen megfogalmazott nyári köszöntőt kitalálta és — ki merete mondani. De ennek a bátorságnak, ennek a nyáreleji jelszónak a mélyén egy színházi kultúsz és egy színészgeneráció jellemfestő parazsa — vagy hamva nyugszik.

Mi az kérem, hogy rám fér egy kis pihenő, mert százötven, vagy kétszáz, vagy háromszáz estén át játszottam? És mi az, hogy szeptemberben aztán újra dolgozni kezdek? Hát nem veszi észre az Édes Kedvenc és nem veszik észre társai a kedvenc-ségben és az édességben, hogy ilyen szavak és ilyen nyilatkozatok porlasztják szét még azt a maradék illuziót is, amit a közönség, már régen nem a színházról, de a maga ösztönétől, színházrajongásától kap és tartogat? A közönségnek az az elképzelése, hogy a színész is egy ösztön miatt lett színész — és földöntúli erők és az átlagemberben föl nem lehető indulatok vitték erre a pályára. A közönség úgy képzei — vagy képzelte, — hogy a színész este nyolc felé, mikor a vasfüggöny csikorogni kezd, ettől úgy megittasul, mint a madár, ha kinyitják a kalitka ajtaját. Hát nem öröm, önfeledt mámor, le nem írható és kifejezhetetlen démoni szenvedély a világot jelentő dészka, a rivalda és a mindenesti taps?

Százötven estén át játszottam. Egyfolytában. Uramisten! Ha bányamunkás mondja, hogy százötven éjszakán át törte az akna falát — még akkor is arra gondolna az ember, hogy százötven nappalon át aludt és pihent. De mondta-e már a tudós, hogy százötven estén át kerestem a tébécé kórokozó bacillusát, rámfér egy kis pihenő, addig hajjon még néhány százezer ember? Mondta-e Leonardo da Vinci, hogy most négy hónapra abbahagyom Signor Francesco del Giocondo hitvesének portréját — mert ráér az a Mona Lisa és rám fér egy kis pihenő?

De miért e nagy hasonlatok. A színház este nyolckor kezdődik és fél tizenegykor véget ér. 8— $\frac{1}{2}$ 11. Két és félóra. Rachel és Sarah Bernhardt és Duse is ennyit játszottak, éveken, évtizedeken át, nehéz, idegfeszítő szerepeket, tiszser, hogy a harmineszor háromszázötven estén át, mert ha jött a nyári szünet, már vonaton, vagy hajón ültek, hogy messze földre is elvigyék művészetüket, amelyet nem a fáradhatatlanság és nem a gázi, de az Istenről kapott zseni és szenvedély hajtott.

Mi az, hogy dolgoztam — amint a nyilatkozat és az új jelszó mondja. Én nem akarom elvenni a színészekről azt az értelmet, hogy a színjátszás munka, dolog — de ők se vegyék el a közönségtől azt az illuziót, hogy a színjátszás olyan dolog, amit a színész nem a munka fáradtságával, hanem a játék szenvedélyével és önfeledtségével végez.

A pihenés mindenkire ráfér. Mindenkire, állítom, mert a munkátlanság még fárasztóbb, mint a munka. Én megértem, hogy Kedvencünk alig várja, hogy elrohanjon Deauvilleba, azért az anizért, amit ennek az ujságnak a címlapjára is szánt. Lehet, hogy most, miután már belül kapott helyet, elmarad az aniz — igazán kár, mert Kedvencünk csudajól néz ki shortban, autóban és úgy is, hogy a csillaggal megjelölt cilinderes úr a lahorei radzsa. Amely szerepéhez Kedvencünknek nagy sikert és jól kipihent erőket, napbarnítást és sok nyári pletykát kíván, barátja és korának, kortársainak aggódó szerelmese: Boross Elemér.

SZÍNHÁZI ÉLMÉNYGYŰJTEMÉNY

Írja: INNOCENT ERNŐ

Vendrei Ferenc a színészvilág kedves „Tatá”-ja május 19-én vasárnap délelőtt ünnepelte a *Vígszínházban* hatvanéves színészi jubileumát. A kiváló színművész sok marandó emlékéü szerepe között egyike volt a legnevezetesebbeknek *Lohonyai* altábornagy a *Tatárjárás*-ban. Ezt a szerepét olyan tökéletesen oldotta meg, ahogy csak vérbeli katonacsaládból való színésztől telik. *Vendrei* Ferencet ugyanis nagy emlékek fűzik a katonavilághoz. *Édesapja negyvennyolcban ezredes volt, a védőrség helyettes poranesnoka, Aschermann Ferenc. Klapka* György mellett küzdött a dunántúli harcokban. Később a honvédség megalkotása után szegedi körletparancsnokká nevezték ki *Aschermann*-t. Ebben az időben magyarosította meg a nevét is Vendreire. Tata édesapja, mint *Vendrei Ferenc* tábornok ment nyugdíjba. Nem csoda hát, hogy fia oly kitűnően játszotta *Lohonyai*-t. A színészi talentumon kívül a katonavér is dolgozott benne.

Bulla Elma öltözőjének egyik falán Duse Eleonorának, a világhírű tragikának arcképe függ. A fiatal drámai művész *Bosnyák Zoltán*tól és nejétől *Sándor Erzsé* kamara-énekesnőtől kapta a *Duse-képel*. A kép ajánlása a következő: „Láttam szenvedni a legszebben szenvedő művésznőt, *Duse-t* — írja *Bosnyák Zoltán* — s hiszek az inkarnációban. *Duse*: — *Bulla Elma*”.

Ennek a képnek felső sarkán, a rá mába dugva, egy kivágott ujságszeletke húzódik meg. Rajta néhány sor a szigorú hétfői kritikus bírálatából, az egyetlen „rossz” kritikából, amely *Bulla Elmá*ról eddig megjelent.

— Ez a kép tartja fent a lelki egyensúlyomat — mesélte *Bulla Elma*. — Ha nagyon elégedetlen vagyok magammal, a *Duse-képre* és az ajánlásra nézek és megvisszatalodom. Ha pedig már nagyon elbizakodottnak érzem magam, a kivágott kritikára nézek a kép sarkában és rögtön helyreáll az egyensúly az elbizakodottságom és a kétségbeesésem között.

*Paul Gerald*y, a *Vígszínházban* minap felújított *Ezüstlakodalm* szerzője így nyilatkozik a színház és a mozi jövőjéről:

— A színjáték örökké halhatatlan marad, de a színház mai formájában, az én véleményem szerint, *halálra van ítélve*. Bizonyosnak tartom, hogy a film, amely rövidesen *plasztikus és színes* lesz, elfoglalja majd az élő

szereplők színpadát. A színház bukását a film már anyagi okokból is előkészíti. Elveszi a színháztól a színészt és ha a színész a képességeit a filmműterem szolgálatába állítja — amely nagyobb jövedelmet biztosít számára — már ezzel is kijátszotta és elárulta a színházat. A színész után a mozi a nézőt is elveszi a színháztól, mert a tömeg mindig követi „isteneit”. Ennek a folyamatnak a végét én a színház halálának tartom. Nem akarom azt mondani, hogy nem sajnálom a színház alkonyát. Igenis, sajnálom. Ép úgy sajnálom, mint a postakocsi, vagy a fiakker letűnését. De ma itt az autó és a film. Őszintén bevallva, én a magam részéről többre tartom a lovat, mint a benzinnel hajtott motort. De az én szerény érzelmeim a tényeken nem változtathatnak. Talán a színház maga is vétkes a sorsában. Fejlődésének útja az elvontság felé vezetett, elhanyagolta a látványosságot és a játékoságot és pusztán a szavak kultúrájában merült ki tevékenysége. A filmnél megfordítva áll a helyzet. Elhanyagolja a szavakat, s a szemet szolgálja leginkább. Ha eléri azt a színvonalat, amikor a filmdialógusok szövege is egy nivón áll majd a szemnek nyújtott látnívalókkal, a film méltó lesz a színház helyére. De azt is meg kell mondanom, hogy bármennyi filmet láttam is eddig, a *filmszerzőt, aki megteremt* ezt, még nem láttam meg. Ötven év múlva a nagyvárosokban már csak a kis kamarszínház fog élni, kis keretek között. A színház rajongóinak részére ez mégis az öröm forrása lesz, s ezért hiszem, hogy talán... a színház mégis csak halhatatlan.

Bevett, régi szokás, hogy ha bármilyen okból késik az előadás megkezdése, a rendező megjelenik a függöny előtt s valamilyen jól hangzó kifogással kéri a közönség elnézését.

Nemrég ismét szükség volt erre a trükkre. Kedves komika színésznőnk mesélte ezzel kapcsolatban:

— Soha nem voltam annyiszor rosszul, mint az elmúlt napokban.

— Hogy-hogy — kérdeztük tőle, — hiszen minden este játszott és szemmel láthatólag pompásan érzi magát.

— Nincs is semmi bajom — felelte, — de amikor a társulat tagjai tárgyaltak az igazgatósággal, „én voltam rosszul”, amikor a munkások nem akartak diszletezni, „én voltam rosszul”, bármilyen történet, ami késleltette az előadást, „én voltam rosszul”, pedig nem is én voltam rosszul, hanem a színház.

DÉCIBÁB

CIBÁB

A Délibáb megsúgja magának,

hogyan történt a primadonna lábujca-
modása?!

— Na, erre kíváncsi vagyok.

— Mint már a Délibáb megírta, a
szőke primadonna felmondott a színház
igazgatóságának, de utóbb nagy rá-
beszélésre mégis ideiglenesen visszavonta
ezt a felmondást.

— Mi köze van a felmondásnak a
lábujcamodáshoz?

— Ki fog derülni, hogy nagyon nagy
köze van. Először úgy volt, hogy le-
szállított helyárrakkal legalább egy hétig
megy sorozatosan a darab, de az első
nap megmutatta, hogy, mint a legutóbbi
revüben énekelték „Kár itt minden du-
máért”. Ezért az utolsó előadás dátumát
sem tartották be s a már megszokott és
inkább a „primadonna lábujcamodása”

A M.A.C. garden
partyjéről
(Schaffer felv.)

miatt
tehetj
tényl
sel tó

a szl
a sz
a je
a pe
ninc
töltik
ezt t
szab
szín
kárth
sebb
min
zásr
egy
dező

meg
terh
előad
ahog
betes
már
de az
ta.

Ilon
ezen
radl

Az
rek
s k
kár
házi
csak
háru
tést.
fejé
Ren
meg
vel
Ilon
teru

ugg
jen
szin

Pári

DI

miatt maradt el az előadás. De hozzá-
tehetjük azt is, hogy némi lábficamodás
tényleg volt, de mégis közös megegyezés-
sel történt a válás.

— Vidámabb dolgot nem tud?

— De igen, mégpedig ugyanebben
a színházban történt. Tudnia kell, hogy
a színészek és színésznők mostanában
a felvonásközötti szüneteket és azokat
a perceket, vagy néha félórákat, amikor
nincs dolguk a színpadon kártyázással
töltik el. A színházi szabályzat ugyan
ezt tiltja, de hát ki törődik a színházi
szabályzatokkal. Elég az hozzá, hogy a
színészek és színésznők szenvedélyesen
kártyáznak. De az egyik legszenvedélyesebb
kártyázó Eszterházy Ilona. Ő aztán
mindenkit elesébit — egy kis kártyá-
zásra. A színház tagjai éppen azért
egy szép estén összebeszéltek — a ren-
dező felbujtására, — hogy alaposan
megtréfálják a nótórius „csábítót”. Esz-
terházy Ilona — ezen a napon — már
előadás előtt megkezdte hadjárataát. De
ahogy talált egy kártyapartner, akit
beleszékel az öltözőbe, pár perc után
már jelentkezett az egyik stálistra, aki
az illetőt sürgős ügyben az irodába hivat-
ta. Így ment az egész estén. Eszterházy
Ilona kétségbeesetten tapasztalta, hogy
ezen az estén kártyapartner nélkül mar-
adt. De a poén csak most következik.
Az előadás vége felé az összes partne-
rek bementek az Eszterházy öltözőjébe
s kijelentették: most már hajlandók
kártyázni egészzen reggelig. Persze Eszter-
házy, aki vacsorára volt hivatalos s aki
csak most jött rá a turpisságra, dühösen
háritotta el magától ezt a megliszelle-
lést. Másnap egész nap azon törte a
fejét, hogyan adhatná vissza a kölcsönt.
Remek lervet is eszelt ki, de legnagyobb
meglepetésére a darabot váratlanul le-
vették a műsorról és a szép Eszterházy
Ilona itt maradt az ő jól kidolgozott
lervével árván.

— Tekintve, hogy ez a történet is
ugyanahhoz a színházhoz tartozik, tér-
jen át más színházra.

— Leghálásabb téma volna a Nemzeti
színház, de hát ez annyira aktuális, hogy

Párisban Miss Hungáriát választották a 17
éves Fehér Éva személyében
(Kelen Margit felv.)

már nem is — téma. Viszont az események forgatagában megemlíthetünk egy érdekes dolgot. Évekkel ezelőtt, amikor Beöthy László volt az Unió, tehát őt pesti magánstíháznak az igazgatója, minden színész élete és halála Beöthy-től függött. Egy biztos volt, hogy akkoriban a színész ötven méterről előre köszönt Beöthynek, mert hiszen az ő nehezítése egyet jelentett a megsemmisüléssel. Akkor pertraktálták az azóta már fogalomná vált szállóigét, hogy a színész — akkoriban, — ha valami nagyot akart mondani, így kiáltott fel — Beöthy hív! A történelem ismétli önmagát és több mint 10 év után hasonló az eset. Ma minden színész, aki még nem szerződött a Nemzetihez, vagy nem kapott meghívást, rettenetesen szegényli magát, alibit igyekszik bizonyítani, hogy neki már továbbfutó szerződése van egy magánstíháznak, de azért büszkén kijelenti, hogy a — Nemzeti hívott. Így támadt fel egy időre Beöthy László szelleme a színházi világban.

— Na de most tényleg valami vidámat kérek.

— Mulatságos eset központjába került egy külföldről hazajött nagyon híres színésznő. A színésznő, a mullokiban megnézte egy prózai darab főpróbáját. Történelesen melléje ugyancsak egy színésznő került, akit azonban már a külföldön élő színésznő már nagyon régen nem látott. Az arcra azonban jól emlékezett a külföldi színésznő s természetesen üdvözölte a másik színésznőt.

— Szervusz drágám, mondotta, hiszen mi ismerjük egymást.

— Hogyne, persze, mondotta a másik. És megindult a terefere. A pesti színésznő azonban röglön észrevette, hogy a külföldön járt színésznő nem ismerte őt fel, sőt összetévesztette őt más valakivel, de azért nem szólt semmit, csak kíváncsian várta a fejleményeket. A „fejlemény” hamarosan meg is történt. A külföldön járt színésznő hamarosan gratulált neki mindazokért a szereplésekért, amelyeket egy másik ismert színésznő játszott és hogy még nagyobb legyen a mulatság, üdvözölte a férjét, holott a színésznő jól tudta, hogy a külföldi színésznő az ő férjét nem is ismerheti,

Az egyesület iskolának növendékei előadták a „Sakuntalá”-t. Rendkívüli érdekességet közölt az előadásnak, hogy Németh Antal a Nemzeti Színház igazgatója rendezte (Solthy—Wellesz felv.)

**Horváth Lénárd volt téglagyári munkás
fából készült szobrai**

ellekintve attól, hogy ennek a színésznőnek egészen más foglalkozású férje van, mint amilyent a külföldi színésznő az üdvözléskor említett. A helyzet mulatságos és nagyon kínos volt. A színésznő, amikor nyilvánvaló volt, hogy őt másvalakivel tévesztik össze, sőt az is nyilvánvaló volt, hogy kívül tévesztik össze, egy darabig gondolkodott, hogy megmondja-e az igazat. De végül is nem azért színésznő, — hogy föl ne találja magát. Elég az hozzá, hogy — nem világosította fel a kolléganőt, aki most is abban a hiszemben van, hogy X művész nő nem más, mint Y művész nő.

— Befejezésül?!

— Híradó. 1. Raffay Erzsit, a különös színművésznőt, amikor ezek a sorok megjelennek, már dr Varga Istvánnának hívják. 2. A Komédia, amely tudvalevőleg eddig pikáns egyfelvonásosokat játszott, a jövő szezonban nem kabaré lesz, hanem — operett színház. 3. Tömegesen kapjuk a vizsgálóeladásokat. A Kamarában a „Vadvirág“-ot adták elő a Rákosi növendékek. A sikerült előadásból különösen Kenderessy Irma és Keszthelyi László tűntek ki. Az egyesületi iskola

növendékei pedig a „Sakuntaló“-t adták elő. Ennek az előadásnak különös érdekességel adott az, hogy az inlézet egyik tanára, Németh Antal, a Nemzeti színház igazgatója lett s már mint kinevezett igazgató vezetett egy vizsgálóeladást.

Győry Elek kovácsmester festményei

(Schäffer jelvételek)

Fatime Djemille, a török „Butterfly” a Hortobágyon tanul magyar nótákat

Csengésében feltűnően kellemes, árnyalataiban kiválóan szép szoprán símul az orgonahangokhoz vasárnap délelőtt a Mátyás-templomban.

Kalászszőke, fekete szemű fiatal asszony énekelt a szőlőt, Martin-Bonkovszka Ágnes török énekesnő, ki még a dallamos Fatime Djemille neveket is viseli.

Konstantinápolyi születésű Fatime Djemille, tízéves koráig háremben nevelkedett, aztán pedig egy előkelő berlini intézetben. Később ugyancsak Berlinben tanult énekelni és ott nyert zongoraművészi oklevelet is. Tanulmányai befejezése után visszatért hazájába, ahol Martin József magyar újságíró-

hoz ment feleségül. És Fatime Djemille ekkor megkezdte művészi pályafutását az operaszínpadok és a hangversenydobogók felé.

A napokban huzamosabb tartózkodásra férjével együtt Pestre érkezett. Belvárosi lakásában kerestük fel a művésznőt.

— Hangulatos beszélgetés cigaretta nélkül el sem képzelhető — mondja kedvesen. Török cigarettával telt gyékénykosárcát tesz az asztalra és borostyánból faragott nargilét. A nargilé tetején elefántesont szipka van, abba helyezi a cigarettát és a hosszú üvegcsövön keresztül szaporán szippantgat belőle. A cigarettázásnak ez a formája számunkra meglehetősen groteszk, de Fatime Djemille bájos természetességgel végzi ezt a műveletet. Arra gondolunk, hogy a pesti divathölgyek között a nargilének bizonyára hamar akadna számos követője. Az énekesnő mintha kitalálta volna gondolatunkat, megszólal:

— Pesti barátomim közül már hárman rendeltek nargilét — mondja mosolyogva.

Ez a mosoly már a nyugati fővárosok előkelő hölgyeinek tüneményes mosolya, amint a nargilén, no meg a túltengő temperamentumán kívül már semmi sem emlékeztet benne a török hárem egykori zárt levegőjére.

Fatime Djemille elmeséli, hogy édesapja előkelő török főúr volt és mint Abdul Hamid szultán kamarása évtizedeken át az udvarnál szolgált. Később diplomáciai szolgálatban Magyarországon járt és innét vitt magával magyar feleséget, aki a török főúr háremében első és mindvégig egyetlen asszony volt.

— Nevelésemnél szüleim a nyelvtudásra különös gondot fordítottak. Tíz nyelvet beszélek — mondja Fatime Djemille. — Ennek köszönhetően, hogy Európa úgyszólván valamennyi operaszínpadán az illető ország nyelvén énekelek.

Két nagy bőröndöt nyit ki. Az egyik bőrönd tömve van szalagokkal, melyek csokrokat és koszorúkat díszítettek. A másikkól pedig sok-sok újságot vesz elő. Kritikák Martin-Bonkovszka Ágnesről.

Többek között egy londoni kritikus a legnagyobb elismeréssel beszél arról, hogy a török énekesnő kiválóan szép és kultúrált hangjával, ragyogó színészi készségével a legtökéletesebbet nyújtotta. Pedig Martin-Bonkovszka Ágnes feladatát még csak súlyosbította az a körülmény, hogy szerepét a mi nyelvünkön énekelte.

— Kedvenc szerepeim: Carmen, Isolda, Margaréta, Elsa, Tosca, de Píllangókisaszszonyt szeretem mégis a legjobban. — Aztán életének új szakaszáról beszél:

„Butterfly”
(Sebach, Fraillin Konstantinápoly)

DÉCIBÁB

„Török népviseletben“
(Fiedler felv.)

— Pihenni mindig visszatértem hazámba.
— Lehalkítja a hangját és nagyon egyszerűen, szerényen folytatja:

— A legfelsőbb körök most már nem csak azért fogadtak szívesen, mert a kamarás lánya vagyok, hanem a vitagotjáért, sikerdús énekesnőt is tisztelték bennem. Kemál pasa feleségével szoros barátságot kötöttünk. Ritka műveltséggel bíró, rendkívül okos asszony, ki férjével vállvetve küzdött a török nő jogaiért. Ő volt az első asszony, ki helyet foglalt a török parlamentben.

A Gházi és felesége meghívtak a Boszporus partján épült villájukba. Ugyancsak két héten át Hubermannt is vendégül látták. Törökországban ekkor hangversenyezett először a hegedűnek ez a világhírű mestere.

A művésznő egy érdekes és jellemző dolgot mesél el Kemál pasáról:

— Mikor először beszéltem vele, hamarjában nem is tudtam megállapítani, hogy egy nagy politikussal, vagy egy nagy filozófussal állok-e szemben.

— Törökország egyetlen városában sincs operaház — folytatja pár pillanat szünet

(Tucholka felv.)

„Carmen“
(Tucholka felv.)

után Djemille. — Most azonban Kemál pasa egy építendő nagyméretű, fényes operaház terveivel foglalkozik. Ankarában tervezi felépíttetni. A pasa nekem ígéretet tett, hogy akkor az ankarai állami operaház első énekesnője leszek. De addig is... szorgalmasan készülök első fellépésemre a pesti rádióban, mely három-négy héten belül lesz.

— Mit látott már itt nálunk?

— A Balaton környékét már teljesen átkutattam. Mondhatom, gyönyörű, pedig én már nagy darabot láttam a világból. Aztán autón gyakran leruccanunk — kedves-komikusan ejti ki magyarul: az Alföldre. — A Hortobágy nagyon tetszik nekem. Ne gondolja — fűzi hozzá gyorsan, — hogy mint udvarias idegen bókokat akarok mondani. De mint említettem, anyám magyar lány volt és egy hortobágyközeli alföldi kúriáról került messzi Konstantinápolyba. S olyan édes-könnyes érzés számomra, hogy most bejárhatom azokat a helyeket, amelyekről ott a török háremben annyit mesélt nekem...

Kiszámíthatatlan a sors, no meg Fatime Djemille esetében a romantika is. Hosszú esztendőkkal ezelőtt egy alföldi nemeslányt vitt el feleségnek a török főúr. És gyermekük most visszakerült ide... visszahozta a magyar férje.

Bogdán Ada

(Tucholka felv.)

DÉCIBÁB

Megcsalsz a színpadon

(D'Orá Benda felv.)

*Jó színész nő vagy és az utolsó inget
is eldobod néha lelkedről a fényben,
és reszketve áruulsz el abban a reményben,
hogy nekem is, mint neked, most már minden
mindegy!*

*Nem ismerek reád, féltetek és félek,
délután a szemed szelídebbnek látszolt,
most este más férji más asszonyját játszod!
Meghurcol bennünket cudarul az élet...*

*Álmokat idéző, szívemet ígésző
egyellen csodám, te titkos sokszerűség,
bár ne lennél több, csak csupa dal és hűség,
bár nő lennél csupán és inkább rossz színész nő!*

Innocent Erőő

*Az alakod más most, a hangod, a kezed.
Hol vagy? Ki ez benned? Egy idegen asszony!
Nem engedem meg, hogy fölém elszakasszon
az idegen szerep, amely este vezet!*

*Ha tudnám, melyik az igazi mivoltod?
A nappali lársam, akinek én látlak,
vagy a másik, este, amikor a szádnak
idegen ízével a szívem kiollod!*

Kiábrándulás hajdan és most ★ Irta: Bodor Pál

I. Kiábrándulás hajdan

Pesth, Januárius hava. Végre megismerkedék Ludmillával a Redutban. Évek óta várék már e minutumra, de eddig senkit sem lelék, ki Néki bemutasson. De most Fortuna istenasszony kegye folytán véletlenül találkozték a bálon Anti bátyámmal, ki közlé, hogy jó ösmerőse Ludmilla kedves szüleinek s bemutat, ha óhajtom.

Ah, mint doboga szűm, midőn először állék szemtől-szembe Véle! Az imádott lánykán állig bekapcsolt, földig érő fehér bál ruhácska vala, mely alul olykor-olykor kacéran elővillant selyemtopánkáinak hegye. Hódolat teljes kézesókot lehelék csipke kesztyűs kacsóira, táncra kéréim fel s ah — Ó kegyesen igent bólinta.

Forgott vélem a világ a boldogságtól. Tánc közben Ludmillácska hirtelen felsikoltott:

— Ah, minő malheur, ki kapcsolódott a nyakam. Elsüllyedek a szégyentől!

Valóban, nyakán kinyílt egy kacér kis kapocs, mely a hal csontokat összetartá. Szűm hevesen dobogni kezdé s meggondolatlanul így szólék:

— Majd én be kapcsolom!

— Hová gondol, uram? — suttogá fülig pirulva. — Én egy tisztességes hajdan vagyok.

S sértődve el akart futni. Zavartan hebegém:

— Bocsássa meg bárdolatlanságomat, kisasszony. Ésedezem, szőljon: hol láthatnám viszont?

S az imádott Angyal szem lesütve rebege:

— A nyáron négy hetet töltünk Római-Fürdőn!

Római-Fürdő, Juli hava. Januáris óta nem evék s nem aludék, arcám sápadt lett. Folyton csak Ó róla ábrándozék.

Végre elérkeze a viszont látás minutuma. Megtudnám, hogy Ludmilláék már elutazának Római-Fürdőre, mire én is útrakelek. Ott szerencsésen meg — érkezővén, bemenék az Art-hezi-forrás mellé épült Fürdő Házba, hol a férfi-osztályon Ludmilla édesatyjával találkozték, ki közlé, hogy Ludmilla mellettünk, a női-osztályon iürdözik.

Midőn ezt hallám, elvesztém józan eszem s titokban átúszék a női-osztály felé, nem törődve a zsandárság szigorával. Ott egy kis résen bepillanték — oh, én ostoba! — s szörnyű látvány tárula szemeim elé. Ludmilla ott hevert egy deszkán, borzalmas, ahogy kinéze! Nyaka, háta tele vala csúf pörsenés-sel, karja vékony, mint egy meszelő rúd, lábai görbék, mint a karika s tele hosszú hajszálakkal.

Eltakarám szemeimet, gyorsan felöltözék, sarkon fordulék s meg sem állék hazáig. Oh, csalóka bál-ruha, mely mindezt eltakará, oh, mily keserves ki ábrándulás!

Oh, vajha soh'sem láttam vón meg őt levetkőzve!...

II. Kiábrándulás most

Római-fürdő, július. Na végre, ma leszólitottam Lulut. Két nappal ezelőtt láttam meg először. Helyenként egy kis fürdőtrikó volt rajta, de csak elvéve. Stramm macska, pont ilyet írt nekem az orvos. Mit tagadjam: rögtön pali lettem rá, csakhogy eddig nem tudtam leszólitani, mert folyton 3—4 jampec lógott rajta, úgylátszik, a haverjei.

Ma aztán végre mázlim volt, a jampecek elpucoltak a csónakházba, hogy kicipeljék a tragacsot, mire én gyorsan odalógtam hozzá ezzel a dumával:

— Este kilenckor várom a Podruzsik-csónakház előtt, fiam, de ha nem lesz ott pontosan, akkor le lesz égetve.

— Na nézd, hogy felteszi magát az édes! — felelte sértődötten Lulu. — Mit gondol, kivel van dolga? Vegye tudomásul, hogy én egy pontos nő vagyok és ha tizenkettőig nem jövök, akkor tovább ne is várjon. Pá, mucus!

Erre aztán kijöttek a jampecek, beültek Luluval a tragacsba és elevezetek. Lulu olyan strammul evezett, mint egy felnőtt profi, ilyenre már rég spórolok.

Persze pont kilenckor megjelent a randevűn, megint fürdőtrikóban. Leültünk a partra, belógattuk lábunkat a vízbe és megindult a duma. Csoda vicces pofa, remekeket lehet röhögni neki, kezdtem totál odalenni érte. Ejjél után két óraker felállt és így szól:

— Holnap látlak, kis pofám?

A boldogságtól majd kitört a nyavalya, de persze nem mutattam neki, hanem ünöttan feleltem:

— Ha közben nem akad jobb programom, holnap este elviszlek a Riesaj-bárba danszolni. Mindenesetre vári rám a bár előtt, tudod, ott van az Aludtej-csárda mellett.

Egész éjjel nem tudtam durmolni az örömtől. Már előre spóroltam rá, hogy fognak irigyelni az őssz római-fürdői jampecek, amikor büszkén belibegek majd az elegáns, tip-top Luluval. Legígézőbb vattázott zakómat öltöttem habtestemre, de mikor a bár elé értem, az ijedtségtől majd leajultam.

Lulu ott várt már rám, de hogy nézett ki, te jószágú é! Valami rémes, piros selyempelenka volt rajta estélyi ruha címén, úgy állt rajta, mint tehén a monokli. Ehhez szürke harisnyát és barna cipőt viselt, a fején pedig valami lila cekker volt, sárga tollal. Szörnyen rüheltem az ügyet, mert oly pitin nézett ki, mint egy eluserált papagáj, akít megrendeltek és otthagyták.

Persze, vízbehagytam a nőt, sarkonfordultam és meg se álltam hazáig. De mit dumálok annyit: kiábrándultam belőle és passz.

Bárcsak sohase láttam volna meg felöltözve!...

A Z
S
Kü
pesti
női
Fu
„tecl
benz
tésn
mél
bohó
Ez
nika
Sá
házi
szám
felé
kupl
Eg
Az
érde
nek,
Roy
pelt
U
mell
jelen
világ
új
H
ügy
Sán
D
hely
terü
ötle
a h
I
M
ame
a j
E
cirk
szór
hos
lém

AZ ELSŐ NŐI BOHÓC:

SÁNDOR STEFI

Különös szenzációt hirdet az egyik pesti cirkusz plakátja: Sándor Stefi női bohóc fellépését.

Furesa dolgokat produkál ma a „technika...”. Van már benzinnélküli benzinmotor, jég nélküli fagyalt, fizetés nélküli tisztviselő s ezek mellett méltó helyet foglal el a férfinélküli bohóc. Egyszóval, a női bohóc...

Ez a „technika...” Ez a „technika!...”

Sándor Stefi régi ismerőse a színházi közönségnek... Nem egy slágerszám indult ajkairól a népszerűség felé; a régi Royal Orfeum ünnepelt kuplé-énekesnője volt.

Egy Solti Hermin fehérben...

Az utóbbi időben nem jutott megérdemelt hely vitathatatlan képességeinek, az idén ismét jobblétre szendrült Royal Orfeum egy műsorában szerepelt nagy sikerrel.

Ugy látszik, ez a méltánytalan mellőzés adta az okot, hogy a világot jelentő deszka helyett a nagyobb világot jelentő fűrészpörban kezdjen új harcot a kenyérért és a sikerért.

Ha igaz az a régi római közmondás, úgy sok babér illetve kenyér fog jutni Sándor Stefinek a cirkuszban...

De erről beszéljen ő maga:

— A színház ma már nem megfelelő hely egy kuplé-énekesnő számára. Új területet kellett keresni, hogy egy új ötlettel ismét közönséghez jusson ez a haldokló szerepkör.

Igy lettem női bohóc.

Meggyőződésem, hogy a publikum, amely mindig a jót keresi, örülni fog a jónak a fűrészpörban is.

Éjjel-nappal tanulok, hogy az új cirkuszi műsorban nyakamban dobbal szórakoztassam azt a közönséget, amely hosszú éveken keresztül mindig melém állt, ha arra érdemes voltam.

Nem hagyom eltemetni magam!... Ugynevezett „dob-strófákat” fogok énekelni az ismert „bummszadrá” zenére színházról, politikáról, aktualitásokról, mindenkiről, aki él és mozog:

*Egy herceg mindenestlány,
Bummszadrá, bummszadrá,
Ma felkötött képpel jár,
Bummszadrattalá!*

*S szólt: szobalány voltam én
Gál Francinál az idén!...*

*Uj csoda van Pesten már,
Bummszadrá, bummszadrá,
A kettéhasadt lelkű lány!
Bummszadrattalá!*

*A Vajda azt szeretné,
Ha Fedák hasadna ketté!...*

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim!
Fogadják szívesen régi kedvencüket,
Sándor Stefit a cirkusz porondján is...

A zene megadja a jelt, a művészek bevonulnak, az előadás megkezdődik és önök remekül „lesznek szórakoztatva” — bummszadrá!... bummszadrá!...

Halász Rudolf.

Sándor Stefi (L'Art felv.)

DÉCIBÁB

BUFUGYE

avagy

a Budapesti Furcsaságyűjtők Egyesülete válogatott furcsaságai

Amerikában, a klubok és egyesületek hazájában, ahol még a lombfűrészmaturók és a fehéregér-tenyésztők is külön szervezetbe tömörülnek, hogy kicseréljék sorsdöntő gondolataikat; — ott messze Amerikában bizonyára újjongással fogadná a közvélemény azt a különö egyesületet, amely itt Budapesten már évek óta csendben, de lankadatlan szorgalommal működik. Az egyesület neve: *Bufugye*, azaz *Budapesti Furcsaságyűjtők Egyesülete*. Ne méltóztassék félreérteni: a Bufugyének nem a tagjai furesák, vagy azok cselekedetei, hanem az a rengeteg mulatságos apróság, amit évek hosszú során át egy hatalmas albumba gyűjtöttek. Valósággal megkapó az a sok-sok igyekezet, amellyel a tagok újságcikkek, apróhirdetésekből üzleti kirkatokból, házak falairól összeszedetik a képzelennél-képtelenebb elírásokat és pongyolóságokat, hogy aztán beleragasszák ebbe a kötetbe, amelynek szívderítőbb olvasmány kevés akad a mai szomorú világban. Ha valaki megírja egyszer a magyar humor oknyomozó történetét, ne feledkezzék meg a Bufugye házi albumáról.

A kedélyes egyesület székhelye a Szondy uca 66. számú házban van. Itt lakik Sz. Szalmás Piroska, a Bufugye alapítója és mindenkori elnöke. Kedves, szimpatikus, közvetlen modorú fiatalasszony. Elmondja, hogy az egyesület 1928-ban alakult s ma

már több mint negyven tagja van. A tagok különféle humoros álneveket viselnek. Kérésre hamarosan az asztalra kerül a gyűjtemény, amelynek bekötési tábláján a következő felirat ékeskedik:

A Budapesti Furcsaságyűjtők Egyesülete

Csittvári Krónikája

(Fejnelküli egyesület végtagokkal)

Lapozgatok az albumban. Rögön szembeötlik egy briliáns napihír, amely az egyik vidéki lapban látott napvilágot. A gyűjteményben „*Truccos gomba*” cím alatt szerepel.

Mérgező gombát evett — meghalt.

Kaposvárról jelentik: Marton György beleznai téglavető gombát szedett és megelte. A gomba mérgező volt és nagy kínok között meghalt.

Az egyik estilapban a következő tudósítás jelent meg egy verekedésről:

Ilyen előzmények után ért engem a súlyos támadás s alig eszméltem föl, zuhantak rám az ütések, három darabra kettétört a vastag botom.

(A botnak, úgylátszik, három vége van.)

Szigeti H. Margit mozgásművészeti iskolája nagyszerű előadást tartott a Zenekadémián

(L'Art jelv.)

DÉCIBÁB

Úgyanez az estílap így számol be egy színházi eseményről:

Dénes Oszkár két hónappal ezelőtt súlyos operáción ment keresztül, amely után négy hónapig feküdt.

(Ezek szerint két hónappal — fórban van...)

Ékes mondat egy vidéki vezércikkből:

„Merl a 8000 koronás lekvár még koporsószege sem elég.”

Ugyancsak egy vidéki lapból idézzük a *Kancellár gyomra* című regény alatti részletét:

— *Aki ilyet mond, az gyomorhajos*
— *szólt a kancellár a homlokára mutalva.*
— *Igen.*

Az apróhirdetések számára külön rovat van az albumban. Ezek között találjuk a legmulatságosabbakat. Egy Nyílttér-rovatból:

**Rózsika gyere haza nem kapsz ki!
Édesanyád.**

** E rovatban közölkéért nem vállal felelősséget a szerkesztő.*

Nagy pesti napilap apróhirdetési rovatából:

Bicikli háromkerekű gyerekeknek eladó.
(Vajjon volt-e szülő, aki beismerte?)

Egy másik apróhirdetés, valóságos díszpéldány:

Kiadó lakás, háromszobás, beköltözhető azonnal, esetleg előbb is.

Ez se rossz:

Uri szabónak egy öltöny ruháért cserébe sárkövet szállítok.

És így tovább: impozáns tömegben sorakoznak a leggroteszkebb furcsaságok. Az ember nem tud választani a terjedelmes anyagból. A cégtáblák, falragaszok, kapuhirdetések is ontják az anyagot a Búfogye számára. Csak úgy kapásból jegyzem ki a következőket:

Ezen út vezet Kiskeekésre.

Olvadni nem tudók az órházban nyerhetnek felvilágosítást.

Egy Wesselényi uccai műhely ajtajáról:

Udvarol a bejárat.

(Kérdés: kinek udvarol?)

Rendkívül gusztusteltető az egyik óbudai kapun található hirdetés:

Ezen házban haj- és beretválás, ugyanott friss libaleperlő kapható.

Folytathatnám a végtelenségig, de egyszerre talán sok is a jóból.

Kálmán László

(Becker és Maas
foto)

ÁLLATMESÉK

NYUL

Írta: PAJZS ELEMÉR

Semmiség, nem is érdemes elmesélni.

Fiatalférfi szalad a villamos után, fújva, zihálva felkapaszkodik és elhelyezkedik az egyik ülésen. A fején kendő van, nem kalap. Az örökfullámos, sárga haj sehogyse illik a kendőhöz. A gondatlanul, sietve bepuderozott arc se illik hozzá. A szemek, azok igen. A dagadthéjú, kisírt, vörös szemek azok hozzáillenek.

— Vezető úr... — lihegi, — elérem még a hat huszas személyt? — És reszket. Az egyik kezében kis vulkánkoffer, a másikban valami húsféle. Utközben vehette, pillanatok alatt, nyilván arra se volt ideje, hogy betegye a kofferbe. A fehér papíron átázik a vér, mint a megvágott ujj kötésén.

Az utitársak kérdő szemekkel, érdeklődően nézik a véres csomagot.

— Nyúl... — mondja. — Viszem a papának. Papa nagyon szereti a nyulat... És olyan ritkán jut hozzá...

Retiküljében a levél, amelyet a papa írt, a papa, aki nagyon szereti a nyulat.

— Mama... Drága kis mama... Ezt nemcsak elgondolja, ki is mondja.

A kín formába préseli, szavakba kényszeríti a gondolatait.

— Mama... — hallatszik újra.

Csönd. Az utitársak maguk elé néznek.

— Csak élve találjam... Istenkém, csak élve találjam...

Ezt is kimondja. Nem az utitársaknak mondja. Magának. A szélnek, a felhőknek, az égnek, amely most kék, mint a tinta. Az utitársak hallgatnak, szótlanul kibámulnak az ablakon.

— Bethlen tér! — kiabálja a kalauz.

Micsoda szemek!... Vörösek, dagadtak, kövérek. És ahogy fölizzanak és elhomályosulnak a szenvedésben, valósággal külön életet élnek.

— Vezető úr, siessen. Az Isten áldja meg, vezető úr...

Kendő van a fején, nem kalap. Civilben van. Nem városi öltözékében, amit évek óta megszokott. A szeme nem int hívogatóan, jókedvűen, a játékos dereka most megtört és élettelen.

Semmi nincsen benne a felnőttből. Lökődösik a pénztár előtt; túri. Besodorják a váróterembe; egy szava sincsen hozzá. Kiszorítják a Perronnra, csak egy „jaj”-t sutog, ezt is alig hallhatóan. Megfélemlített gyerek. Gyámoltalan és ügyefogyott. Büzös nő?

— Nusika, Nusika! — mondja valaki lihegve. — Sürgöny jött, most hozta egy biciklista. Meghalt a mama...

A vulkánkoffer lekoppant a sínekre. A nyúl is.

A nyúl, amelyet papa annyira szeret.

Kis rövid trombitaszó. A vonat nyög, sóhajt, megindul.

— Menjen haza, Novákné!... Nem ismerni rá a hangjára.

Már fent van a lépcsőn, a sebes szívével, az örökfullámos hajával. Egyik kezében a vulkánkoffer, a másikban a nyúl. Viszi a papának. Papa nagyon szereti a nyulat. És olyan ritkán jut hozzá.

Este dísznótoros vacsora van a Makkettesben és szegény kis mama meghalt.

Amint tartja a véres csomagot, piros csepp hull a kocsi padlójára.

A nyúl is vérzik mamáért.

DÉCIBÁB

zeriti

znek,
csak

knak
knak,
linta.
l ki-

z.
dtak,
ályo-
külön

meg,

filben
évek
voga-
most

Lök-
ják a
. Ki-
t sut-
hított
Bü-

ondja
jött,
Meg-

an a
nyira

vonat

hé!...
ára.

a sebes
ajával.
ffer, a
papá-
nyulat.

a van
ny kis

csoma-
kocsi

ért.

BÁB

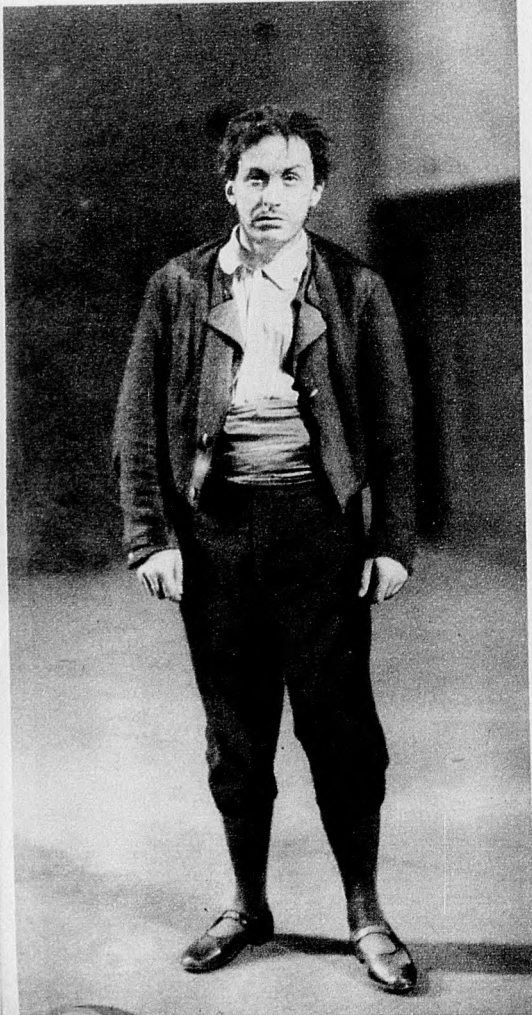

**PÜNKÖSDI
RÓZSÁK**

*D'Orsi-Benda
felvétele*

Laurisin Lajos, a tenorista elmeséli, hogyan választotta tagjává Laurisin Lajost a költőt két irodalmi társaság is

Az igazi tehetség soha nem engedi magát elnyomni. Ezér és egy változatban utat tör magának. Nemrégén Csontos Gyula szállt síkra beszélgetés közben az igazi tehetség változatos megnyilvánulása mellett. Azt bizonyította, hogy ha egy tehetséges ember bármilyen pályán próbálna komolyan dolgozni, sikerülne is feltétlenül komoly eredményeket elérni. A saját példájával bizonyította. Mérnöknek indult. Azóta is nem egy tehetséges technikai találmánya van. Azután festő és szobrász akart lenni. Laká-

sában ma is látható nem egy sikerült vázna és gipszmodellje. Végül az ország egyik első színésze lett.

De ilyen példát rengeteget lehetne felsorolni. Néhány hete frtunk csak Korányi Frigyes báró volt pénzügyminiszterről, aki amellet, hogy a magyar pénzügyek egyik első vezére, európai hírv zenészerző.

Ezek a művészi kísérletek mind azt bizonyítják, hogy egy-egy tehetséges ember ha történetesen más területre sodródott volna, ott is kivágta volna magát.

Igy meglepetés volt, hogy Laurisin Lajos, az Operaház egyik első éneke, titokban versfaragással foglalkozik, de egyáltalán nem érthetetlen és meglepő, hogy versei tehetségesek és sikerültek.

Ennek honorálásaképpen a Gyóni Géza társaság tagjai sorába választotta és a napokban tartotta székfoglalóját. A nagykörösi Arany János társaság pedig a közeljövőben készül tagjává választani.

Lássuk tehát az áldozatot, vallja be töredelmesen, mikor és hogyan kapta el a szíj, a költészet.

— Talán tudja, hogy premontrei klerikus voltam és el is végeztem a teológiát. Teológus korom óta vagyok titkos drámaíró és költő.

— Jelent már meg verseskötete?

— 922-ben jött ki „Alkonyi mesék” című kötetem. De karácsonyra szeretném új kötetem megjelentetni. Jó pénzű kiadók ne szégyeljék magukat, nyugodtan pályázhatnak.

— De még mindig nem mesélte el, hogy került ilyen közeli kapcsolatba az irodalommal.

— Klerikus koromban filosofiát végeztem és magyar történelem tanári diplomát akartam szerezni. Innen a közeli rokonság az irodalommal. Később jogász koromban — mert jogász is voltam, — gróf Vigyázónak

Laurisin Lajos mint Don José
a Carmen című operában

(Vajda M. Pál felv.)

DÉCIBÁB

Lágyan borul rám sötét szemfedője...
A csend leül mellém, hogy beleszöjje
utolsó üdvözlétként nevedet.

Laurisim Sajó

az Akadémia mecenásának voltam a titkára másfél évig. Itt hivatalból is rengeteget olvastam. Magamnak is gyűjtöttem a könyveket. Nagyon szép könyvtáram van.

— Ó, hisz akkor elég mozgalmas irodalmi előléte van.

— Tagja voltam a Reviczky társaságnak. Sőt, mint műfordítónak is van multam. A rádióban Rimszky Korsakow Hindu dalát kellett volna énekelnem. Az utolsó pillanatban letiltották a Studióban azzal, hogy német szöveggel nem engedik énekelni. Gyorsan hozzáláttam és lefordítottam. És az én fordításomban énekeltem. Másnap vagy harmadnap felkeres egyik zeneműkiadó és kér, mondjam meg, kinek a szövegével énekeltem a Hindu dalt, mert a szerzőnek ők az itteni kiadói. Nem mertem bevallani, hogy én írtam. Hátha fertelmesen rossz, hátha nem lett volna szabad az engedélyük nélkül lefordítani és előadni? Azt mondtam, már nem emlékszem, hogy kitől kaptam valahol... valamikor... valaki... ismerősömtől. De hát csak erőltessem meg a koponyám, kitől kaptam, mert a szöveg jó és feltétlenül ki akarják adni. Áhá!... Nincs veszély! — Tehát bevallottam, hogy én vagyok a tettes, akit nagyon megtisztel, hogy a várt megrovás helyett jutalom ér. A dalt az én magyar szöveggel adták ki és állítólag sikere volt. Egyébként itt adok egy verset.

NOCTURNO

A szoba lassacskán sötétre mélyül,
Alkony szítal a háztetők felett...
Sápadt holdtányér fénylik le az égről
S a csillagok aranyseme rezeg.

A szél, mint kóbor flótás jár az uccán,
Utána sullog néhány árva lomb,

DÉCIBÁB

Laurisim Lajos
(Oktagon jelen.)

Fekszem az ágyon szomorúan, lustán,
Fülemben némaság meséje zsong.

Az ágy, miként ha lenne bús koporsóm...
Eljő az éj sejtelmesen, komorlón
S elnyugoszt engem halott gyereket.

Lágyan borul rám sötét szemfedője...
A csend leül mellém, hogy beleszöjje
Utolsó üdvözlétként nevedet.

Miután így kivallattuk Laurisim Lajos operaénekes urat, kettéhasadt énje lírai-költő feléről, megkérdeztük, hogy mit jósol az énekes a költőnek?...

— Jósolni nehéz, legfeljebb... csak azt kívánom, hogy a költő ne maradjon le siker dolgában a tenorista mögött. Ez a legtöbb és legkevesebb, amit kívánhatok.

Hóry László

A Terézkörúti Színpadon esténként nagy sikere van Rajna Alicenak és Kóváry Gyulának egy kis bohózatban. A címe: „Jött-ment”. Ha a műsorban kíváncsian utána nézünk az ügyes szerzőnek, ezt olvassuk: „— írta Luzsénszky M.” Így érdektelen, semmitmondó megjelölés. Lehet Mihály, Menyhért s még jónéhány M.-mel kezdődő név.

Senki sem tudja a városban, a színház befenteseit kivéve, hogy e mögött az egyszerű Luzsénszky M. mögött a pesti, a bécsi társaság közismert szépsége, Luzsénszky Márta Mária bárónő rejtezik szerényen.

Kérdem, miért nem mert kiállni teljes névvel a színlapon, nem volt talán biztos a sikerben? Hisz nevének mondain körökben jó visszhangja van, feltétlen jó hatása lett volna és fokozta volna az érdekességet, ha a színlapon félreérthetetlenül rajta áll a teljes neve.

— Semmitől sem félttem kérem. Nem tartozom azok közé az álszerény emberek közé, akik nem merik bevallani, hogy erősen hisznek a sikerükben. Elvégre is ki bízzék a munkájában, ha még saját maga sem bízik — mondja csillogó zöld szeméit összehúзва, nevetve a ragyogó dunaparti napon. — Három évvel ezelőtt már Berlinben sikerrel írtam filmexpozékat. Azonkívül itt Budapesten lefordítottam németre Drégely Gábor három darabját, amely ebben az átdolgozásban színre is került német színpadokon sikerrel. Azonkívül egy magyar regényt is fordítottam német nyelvre.

— Ne vegye rossz néven, kedves bárónő, de mikor dolgozik? Én mindenütt mindig ott látom, ahol elegáns dolog jelen lenni?

— Közben nyugodtan dolgozhatom. Most, hogy magától elbúcsúszom majd, itt a kávéház öreg fái alatt kiterítem

az asztalra a kéziratpapírt és a legnagyobb lelki nyugalommal írok.

— Ennyi férfiszem keresztútjében?

— A tűztől nem félek.

— Azonkívül itt valóságos divatfelvonulást rendeznek az elegáns hölgyek ilyenkor délben.

— Amikor van valami érdekes látnivaló, odanéznek. Pillanatra megáll kezében a ceruza, utána még gyorsabban tovább szántja a papírt.

— S jelenleg min dolgozik?

— Kicsit megfésülöm azt a négy egyfelvonásosomat, amelyet a jövő szezónra elfogadott a Terézkörúti Színpad.

— Címük?

— Sorrendben az első a „Corpus delicti”. Szeptemberben kerül színre. Műfaja „szelídített rémdráma”. Ez egyébként Bécsben ment 2 hónappal ezelőtt sikerrel a Feminában. Jelenleg egy revű keretében a zürichi Corso-Theatre-ban is színre kerül. Októberben jön a „Futó kaland” c. egyfelvonásos, utána pedig a „Váratlan fordulat” és a „Vasárnap zárva”.

— Valami hosszabb lélegzetű munkán nem dolgozik?

— De igen. Szándékosan hagytam utoljára. Írtam egy háromfelvonásos, úgynevezett „sensations komödie”-t. „Ezennel elismerem” a címe. Arról szól, hogy egy öngyilkos halála előtt ½ órával szerződést kötött.

— Ebből azután bonyodalmak támadnak. A téma annyira eredeti és állítólag jó a feldolgozás, hogy Friedland, az Universal elnöke megbízást adott a filmszenárióm elkészítésére.

Valóban Luzsénszky Márta bárónő levelet vesz elő, amelyben az Universal vezér sürgeti a témát.

— Érdekes különben a téma születése. Áldozó csütörtökön lakást kerestem. Valahol leestem a lépcsőn,

Luzsánszky Márta bárónő

(Székely Aladár felv.)

úgyhogy a szemem körül összetörtem az arcom. A húsvéti ünnepeket így kénytelen voltam betegen az ágyban tölteni. Közben egy egészen furcsa gondolatasszociáció közben jöttem rá az ötletre, hogy mi lenne, ha egy ember egyszer a halálával nem bánatot és szenvedést hagyna maga után, hanem egy véletlen váratlan szerződésből kifolyólag valami egészen eredeti, kellemes helyzet állna elő. Evvel a gondolat-

tal indul a darab. Egyik nagy pesti színház is tárgyal velem az előadásról.

— De remélem, bárónő, legközelebb egy jó téma kedvéért nem ugrik le az emeletről?

Nagyot nevet.

— A világért se. Egy ötletből egyszer lehet építeni. Másodszor már elhasznált. De remélem, hogy valamilyen nem várt esemény jó apropost ad majd egy új darabhoz.

NÓK A

TÜ
(Be

TÜKÖR ELŐTT
(Becker és Maus jelvételei)

K A

A jövő Galli-Curcijai között

Látogatás a primadonnajelöltek szabadtéri premierjén

Jószagú, mosolygó koranyári délután. A hűvösvölgyi finom cukrászda előtt gyors egymásutánban állanak meg az autók. A cirádás barokk szalón bejáratánál a legnagyobb magyar művésznő és a legbájosabb nagymama fogadja izgatottan a vendégeket — Márkus Emilia.

Hogyne, hiszen az igen tisztelt publikum nem haboskávét és indiánert eszik ma odabenn, hanem ritka, üvegházban nevelt, tavaszian friss primöröket tálnak eléje.

Primadonnajelöltek mutatkoztak be. Egyik sincs idősebb huszonegy évesnél, de van, aki még középiskolába jár. Ennek megfelelően színgazgatót nem látok egyet se, ellenben egy előkelő leányinternátus igazgatója, Áprily Lajos ott drukkol egy széken Pally

Erzsi édesanyja és a zugligeti lelkész mellett.

A primadonnafiókkák, ezek között az organiruhás, viháncoló, parányi dámák között áll Nizsinszki leánya, Márkus Emilia unokája — Nizsinszki Tamara. Egészen elborították a virágok, súlyos pipacs- és margarétakazalt emel a két karján — ő az egyetlen, aki nincs estélyi ruhában, hosszúujjú stilizált orosz ruha rajta.

Kalászszőke tizennégy éves kislány. Korai őszibarack. A pillantása félve rebben, a szelíd tekintetű szem felett makaes szemöldök fut össze, lágy, gyermeki a szája. Megkérdezem minden idők legnagyobb táncosának lányától, tud-e még oroszul?

— Nem — mosolyodik el.

Nizsinszki
Tamara

DÉCIBÁB

Székelyhídy Rózsika és Buttykay Emmy

A nagymamája azt mondja róla:

— Tamara a legjobb gyerek a világon. Ő a ház jó szelleme. Mosolyogva jön-megy. Nagyon boldog vagyok, hogy legyőzte ösztönös szerénységét és végre ki mer állani azzal, amit tud. Képzeld, ezzel ölt idáig — csak nem okozhatok másnak fájdalmat azzal, hogy jobban szavalok, mint ő?

Oh, miből lesz a cserebogár — gondolom magamban, — ezt is csak most mondd, jószívű primadonnabimbócska. Később...

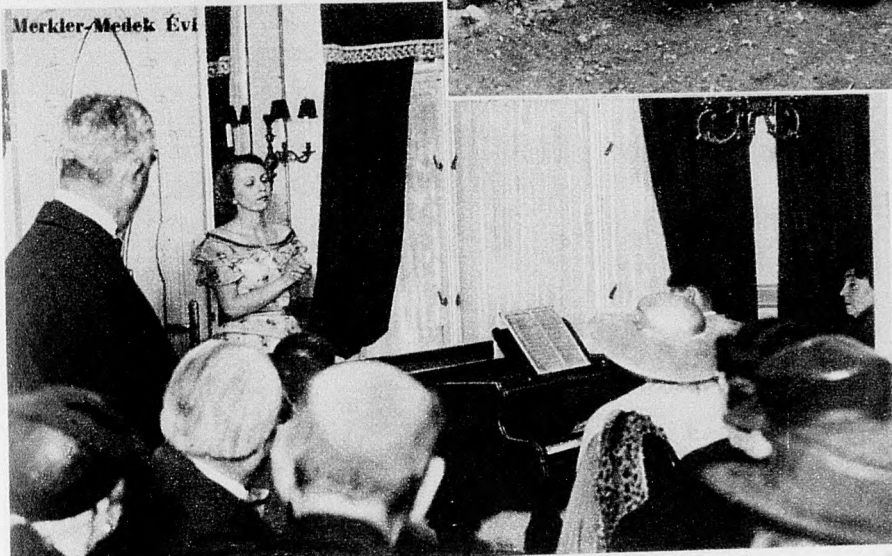
Márkus Emília tovább beszél:

— Szívem mélyéből hálás vagyok Áprily Lajosnak, aki foglalkozott a gyerekekkel, jó volt hozzá. Bátorította. Neki köszönhetek mindent. Kozma „Karthágói harangok” című versét fogja elmondani. Tudja... olyan furcsa ez... olyan más ez a mai generáció... én annak idején tomboltam, mint egy kis Vezuv... ő egyszerű, halk, finom.

Tamara természetesen színésznő szeretne lenni. Jelenleg IV. gimn. oszt. tanuló. Tekintélyes színpadi multja van: játszott a Titokban, a Kölesönkért vendégben és a Szent-

Merkler-Medek Évi

DÉCIBÁB

Márkus-Szoyer Ilyke
(Schäffer felvételek)

ivánéi álomban a világirodalom legszebb, legköltőibb ötven sorát mondta el.

A sztárjelöltek közül Buttykay Emmi, Kosáry Emmi-leányát ismeri jól a színházlátogató közönség. Remek figurájú, édesen groteszk kis pofa, hatalmas cseresznyecsokrot

biggyesztett fölényesen a ruhája kivágásába.

Elegáns szőke asszony igazul egy flegmatikus, világszép nádszál-kisasszony körül. Igazgatja a baját, a ruháját — Medek Anna készíti első fellépésre Merkler-Medek Évit. Becsületes, vihartálló valutát kapott a kislány a nagy életútra: aranycsengésű, színtiszta szopránt.

Konferanszié is akad a hölgyek közt — a fekete szederszemű Székelyhidy Rózsika. Jóízű, ötletes, amit beszél, sűrűn roppan az ember foga alatt az édességbe burkolt mondanivaló magva. Külföldi élményeiről számol be.

A papák-mamák-nénik között ismerős arc. Szoyer Ilonka! Hát persze, hiszen a kislánya, Márkus-Szoyer Ily kisasszony Rosina áriáját énekli.

Márkus Ilyről sokat irtak pár évvel ezelőtt a lapok. Tünelmes karriér állt előtte — csodálatos hangja volt a gyermeknek. Az édesapja azonban nem engedte pár év kétes értékű dicsőségéért feláldozni az egész életet — és megtiltotta, hogy a fejlődésben levő leány énekeljen. Ma, annyi idő után először, büszkén bocsátotta a jövő Galli Curciját útjára...

A Hűvösvölgyből ingyenpublikum verődött össze. Ott ül néhány sárgarigó, fülemile az egyik fa tetején egymás mellett, sorban.

— Könnyű nekik — sandít felfelé az egyik szürkeruhás, édesszavú madárka — fodros organdíba, glokniis taftruhába, csipkéből készült hab-cuppba... nekem is lenne ekkora sikerem... Így rólam a kutya se beszél... mi van az embernek, azaz hogy a madárnak? Az a kis hangja...

Izsáky Margit

DÉCIBÁB

FÉL FÜLLEL HALLOTTAM

Zagon István amerikai darabot fordít a Magyar Színháznak.

Színpadra kerül a Don José csodálatos éjszakája című nemrég hallott nagysikerű hangjáték.

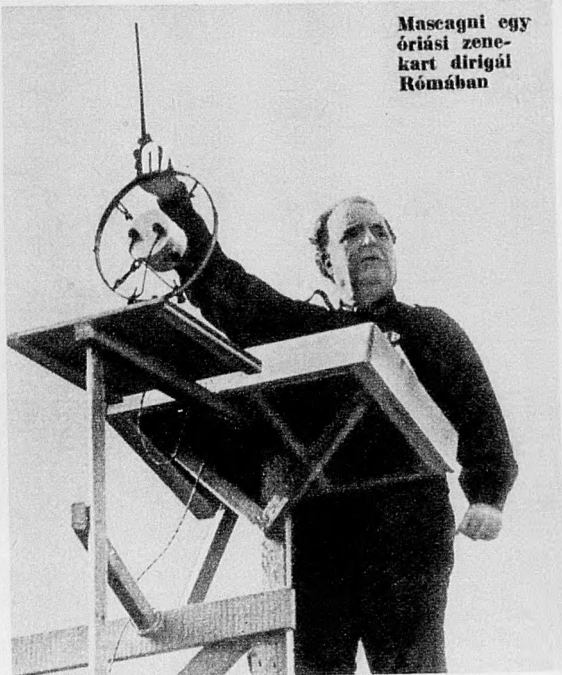
A Hullámfürdőben kabarét akar csinálni egy pesti komikus.

Állandó römipartnerek: Nagy Imre, Békássy Jessy, Tarnay Ernő és Tarnay Ernőné Oláh Böske. A römipartik színhelye egy ismert művészkávéház.

A „Történnék még esodák” Párizsban is színpadra kerül a Theatre des Nouveautés-ban.

Turay Ida beszüntette az autogramadást, mert a minap tönkretették egy világos kabátját az őt megrohánó autogramhiénák.

Mascagni egy óriási zenekart dirigál Rómában

A Ballet Webbs tagjai, akik mind magyar lányok, most Monte Carlóból üdvözlik a Délibábot (L'Art jelv.)

Az új olasz kulturintézet székháza Bécsben (Servizió)

Székely István filmrendezőt kérték fel a János vitéz szabadtéri előadásának rendezésére.

Uj játék: fogadnak, hányszor megy egy darab, vagy pedig: páros előadást, vagy páratlant ér meg.

Gyenge Anna szeptemberben spanyol turnéra utazik.

A Róth-kvartett május 30-án indul Amerikába.

Oscarre di Franco, az olasz követség kancellárja lefordította Gino Rocca egy darabját, amelyet valószínűleg az új évadban fognak játszani nálunk.

Poldini Ede jelezte, hogy júliusban pár napra ellátogat Budapestre; Radnai Miklós látja majd vendégül.

Adél, a Marton Sándoriroda népszerű titkárnője, aki évekig adott tanácsokat a színpadi szerzőknek: darabot ír.

Szenkár Jenő Moszkvában vezényelte a filharmónikusokat.

Lengyel Ernő, a Császárparádé szerzője új történelmi drámán dolgozik.

Vaszary Gábor Monpti című darabjával nyit őszszel a Kamaraszínház.

Korda Sándor budapesti hozzátartozói úgy tudják, hogy a világhírű filmrendező pár napot június végén itthon fog eltölteni.

László Aladár befejezte új darabját, amelyet átadott a Belvárosi Színháznak.

A Fővárosi Operettszínházat a „Dzsainah” című operettel akarják megnyitni.

Hunyady Sándor ismét a Vígszínháznak adja készülő, társadalmi témájú darabját.

Szómory Dezső „Pál apostol” című drámája az új szezonban színrre kerül egy magánszínházunk színpadán.

Fóthy Erzs, aki a Magyar Színházhoz szerződött ősszel, az első újdonságban kap vezető szerepet.

Bársony Rózsit mintázza egy fiatal szobrászművész.

Kacsóh Pongrácnak, a „János vitéz” szerzőjének szobrot akarnak emelni barátai.

BUDAPEST PÜNKÖSDJE

Irta : ORBÓK ATTILA

Az ünnepekről megemlékezni mindig nehezebb, mint a hétköznapokról. Az ünnepeknek évszázados rítusaik vannak, amelyek egyhanguakká teszik a visszatérő szabályos ünnepnapokat. A hétköznapok alig hasonlítanak egymáshoz ; szinte mindegyiknek akad valami soha vissza nem térő szennzációja. *De így is van ez rendjén. Az ünnep a lézta örömrre s az ájtatos magunkba szállásra való — a hétköznap pedig a lázas igyekvése, a munkáé, az örök változása.*

A karácsony, a *Gyermek Jézus* születésének ünnepe, a kicsinyké és mi felnőttek is felolvadunk a gyermekek örömeiben. A húsvét az öregek ünnepe : az elmúlás és a feltámadás komor és lénségesen vigasztaló hangulatában a halál és az örök élet mélysegeibe merülünk ; *egyformán öregek vagyunk, bölesek és átszellemültek. A pünkösöd a fiatalág ünnepe, amikor szent lángolás száll a szívekre s olyan a lélek is, mint a nagy természet, amely virágdíszbe öltözik. Mindez a jövő reménysege és ígéréte — a magasba szökellő búzakalász, a zöldellő rét, a lombosodó fák. Az egész világ csupa fiatalág, derű, reménysege — és duzzadó erő.*

Pünkösöd a legszebb Budapesten. Nincsen

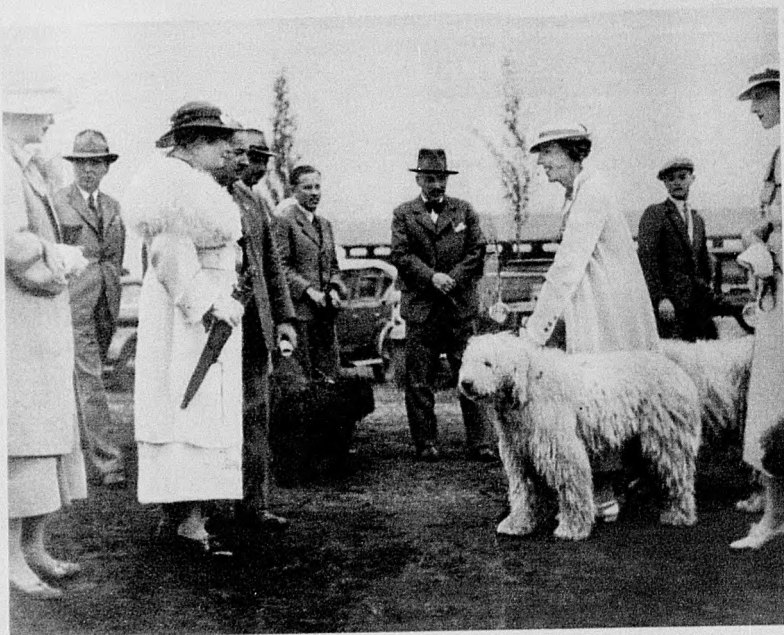
még egy város a világon, amely minden gondja, baja és szegénysége mellett olyan vidám, kedves, derűs és fiatal lenne, mint ez a gyönyörű metropolis. Minden rosszban van valami jó is. *Talán éppen a szegénységünk teszi olyan örömteljessé a pünkösödöt ; annyira örülünk a bizonyossá vált, érett tavasz melegének és színeinek, a hosszú, keserves tél, a szeszélyes és csalfa koratavasz után, hogy mindnyájunk arcára boldog mosoly ül — s egytellen óriási mosollyá válik ez a nagy, milliós város. Boldog örömmel üdvözöljük és újra felfedezzük a zöld palástba burkolódzó budai hegyeket, rajongva nézzük a kék Dunát, amelyen szelíd ringással promenádznak a kecses hajók, meglegedetten ülünk ki a kávéházi terrasra, amely olyan, mint a legszebb virágokert, mert az oleanderbokrok vagy muskátlik szegélyében a legszebb virágok, szép asszonyok és úde leányok virulnak.*

A budapesti pünkösödöt, csodálatos báját, mámorító varázsát, megejtő gyönyörű ifjúságát már nemesak mi ismerjük ; kezd felfedezni a nagy világ is ; a kis pesti „srácok” naphosszal elszórakozhatnak vele, hogy a külföldi rendszámú autókát figyeljék és versengjenek, melyik ismeri fel a legexotikusabb márkákat is.

Zeneudvarán Nagy Margitnál : Homan Bálintné, Augusztó kir. hercegnasszony, Liechtenstein Jánosné (Schäffer felv.) hercegnő és Nagy Margit

DÉCIBÁB

Augustia kir.
hercegasszony
a kutya-kiállításon megszemlél egy szép komondort

(M. F. I. felv.)

Egyik írónk felismerte a mi szép fővárosunk utólérhetetlen, sajátos, megejtő pünkösdi varázsát és ő vetette fel a júniusi hetek gondolatát. A magyar művészet ünnepi felvonulását nagyszerűbb, alkalmasabb, méltóbb időszakban nem rendezhetik, mint akkor, amikor Budapest a legszebb és legvidámabb arcát ölti magára. A júniusi hetek a nagy világot hódíthatják meg Budapestnek, amely nem szereti a bánatot, csak a mosolyt s az ifjúságot.

Pünkösdkor mosolyog ez a fiatal metropolis — s akkor megtalálhat itt mindent a szórakozásra vágyó idegen: szép időt, bábajos tájakat, színházi szezon, művészi attrakciókat, a szabad természet nyugalmát, a nagy város lüktető életét — és ifjúságot, még az öregek szemében is.

*

Pünkösdtől Budapest ünnepévé kellene avatni nemcsak a külföld, hanem a magyarok számára is. A magyar vidék, a vidéki városok iskolásgyermekei és diákjai mind pünkösdkor kellene hogy felvonuljanak a mosolygó Budapestre. A fővárosnak és a vidéknek akkor kell ölelkeznie, amikor Budapest minden szépségét a leginkább fel tudja tárni.

Nincsen a világnak még egy olyan metropolis, amely annyira össze lenne forva a természettel, mint Budapest, amelyet a hatal-

mas Duna szel ketté s a főváros küszöbéig nyúlik a bábajos budai hegyek pázsítja. A hidakon a nagy városok sablonos benzinfüstje után rögtön virágillat csábít olyan tájak felé, ahol a természet szelid szépségei kínálkoznak, anélkül, hogy el kellene szakadnunk a megszokott kényelemtől, a nagyvárosi élettől s attól a megnyugtató érzéstől, hogy akár egy félóra múlva megint a lüktető élet árába vethetjük magunkat.

Budapest pünkösdje éppen úgy fogalommal válhat világszerte, mint a nizzai karnevál napjai vagy a párizsi Grande Foire hete — csak rajtunk múlik, hogy felfedezzük először magunknak, aztán a nagyvilág részére, hogy a pünkösdi a mi fővárosunkban: az ifjúság, a mosoly, a remény és a béke ünnepe.

A júniusi hetekkel megtettük az első nagy lépést abban az irányban, hogy akkor mutassuk meg a világnak Budapestünket, amikor a legszebb. Tovább kell menni a megkezdett úton; pünkösdkor meg kellene csinálni a magyar ifjúság nagy seregszemléljét, az ország összes iskoláinak a tornaünnepét, nagy nemzetközi sportünnepet, regattaVERSENYEKET kellene rendezni — szóval koncentrálnunk kellene minden olyan látványosságot, ünnepélyt, felvonulást, amely az ifjúság életmegnyitáulása. A művészi programot is ki kellene szélesíteni, mert a művészet mindig — az örök ifjúság szimbóluma.

IRODALOM

Lidéréke: írta Mohácsi Jenő „Az ember tragédiá” jának immár világhírű német fordítója Madách géniuszának lángját annyi szeretettel és önzetlen odaadással ápolja, hogy ma ragyogóbban fénylik, világít, mint valaha. Mohácsi Jenő legújabb könyvében Madách Imre szerenesétlen sorsú feleségének, Fráter Erzsébetnek hányatott életét dolgozta fel regényalakban. A költőnek, aki csak igen rövid ideig élt házasságot Fráter Erzsébettel, igen sok szenvedést okozott ez a különös vérmérsékletű asszony, aki szívvel, lelkével egy perere sem tudta felelteni, hogy a nagy Madách nevéhez méltatlanul viselkedik, de szerenesétlen természetű kíméletlenül magával ragadta őt és vitte-vitte akadályt nem ismerve lefelé a lejtőn, a gyászos vég felé.

Mohácsi Jenő könyvének minden sora fojtott hangú, izgalomtelj regényeselekmény, szinte felejtjük, hogy ismert nevekről, nem is olyan rég elköltözött emberekről szól. Megelevenítő erejű szaggatottsága, drámai lüktetése mindvégig egységes és maradandó érték. Mintha egy bűvös szelencéből varázsolt volna előnk Fráter Erzsébet ellentétes összeállítású alakját úgy

látjuk ködfátylon füstgomolyagokon keresztül mindaddig amíg a sok szenvedés, megpróbáltatás annyira közel hozta, hogy megértjük, sajnáljuk.

A Nyugat kiadásában és a Hungária nyomdában nyomott izléses könyv kétségtelenül az év egyik kimagasló irodalmi eseménye.

Megyery Sári: Adjátok azoknak. (Versek.) Az a rendkívüli siker, amely Megyery Sári „Csak a fényre vigyázz” című első verseskötetét koronázta, teljesen indokolta tette azt a várakozást, amellyel most megjelent „Adjátok azoknak”... című verseskötete elé a nézett a publikum és a kritika. Sem a kritika, sem a publikum nem fog csalódnai. A költőnő második verseskötete csak újabb és talán még az első köteténél is szerencsésebb hajtása kivételes talentumának. Megyery Sári témái, mondanivalói, kifejezéseinek formái, megfigyelései, szóképei annyira egyéniek, annyira sajátosak, érdekesek, színesek, hogy már magában véve ezek a körülmények is elsőrangú helyet biztosítanak neki a magyar iro-

dalomban. Megyery Sári azonban igazi költő, akinél a vers, a rim, a ritmus ellenállhatatlan kifejezési formája az érzéseknek és átérzéseknek. Megyery Sári versei élnek. Innen hallatlanul nagy népszerűsége. Innen az a rendkívüli gyors karrier, amelyet a költőnő befutott s amely kétségtelenül csak növekedni fog.

Márai Sándor: Egy polgár vallomásai II. A magyar irodalom egyedülálló jelensége Márai Sándor, az európai intellektuel tipikus képviselője irodalmunkban. Az „Egy polgár vallomásai”-nak most megjelent második kötete egy lélek utazásának története Európában. A külső világ történései és tényei mindig és mindenütt csak ürügyek Márai számára, hogy hozzájuk fűzze a gondolkodó és kételkedő ember kommentárjait. A világnak és életnek nevezett optikai és akusztikai csaldás csak alkalom arra, hogy az ember elgondolkozzék fölötte, fanyar kommentárokat, bonyolult és virtuózan végiggondolt reflexiókat fűzzön hozzá. Márai maga is bevallja, hogy egész eddigi életében a riportot, a nagy riportot hajszolta, melyben az életnek nevezett sajátos jelenség titkát szerette volna leleplezni, vagy legalább is megközelíteni. „Mindent leírtam, ami egy kis tárca lélegzetvételéig érdemesnek tetszett arra, hogy észrevegyem,

Caillaux mozdulatait beszéd közben, egy asszony spleen-jét Jerikóban, egy pincér bánatát Marseilleben, a rendtelenséget egy lyoni hotel-szobában, Rabindranath Tagoret, egy szintér olvasmányait, mindent, amit az élet elem dobott, ötlet-szerűen . . .”

A stílus akrobatája Márai, aki a mázsás súlyokat éppen olyan könnyedén emelgeti, mint a kasírozott súlytalanságokat. Főlényes intellektus Márai Sándor, maradéktalan európaiság s főként és mindenekelőtt azonban a stílusának tökéletes biztonsága és megjelölő ereje nyugtázza le az olvasót.

A könyv, amelyet Tolnai Nyomdai Műintézetében nyomtak, a Pantheon könyvkiadóvállalat előkelő és választékos ízlését dicséri.

Várnai Zseni: Fekete bárány. A költőnő most megjelent legújabb verskötetében komoly meglepetéssel szolgált. Ezúttal egyéni asszonyproblémáit tükrözteti az emberek elé az elhivatott művész fejlett formakészségével. Várnai Zseni versgyűjteménye nemcsak tartalmilag meglepetés, de idén és varázslatosan hat az a fokozottabban fejlettségűt verselési mód, amellyel ma már beszél. A hangja közvetlen, mindenkire szól, csakúgy mint azelőtt, de képei mélyebbek, ritmikája és ritme tisztultabbnak tűnnek előző kötetekben olvasott verseihez képest. Mindenek fölélt azonban az az őszinteség, amellyel már asszonyi

vágyairól is megnyilatkozik, újszerű, zamatos nyeresége költészetének, amely — a jelek szerint — az utóbbi három esztendőben új fordulatot vett. Az „anyaság költője” is hű maradt nevéhez. Egész sor költeménye felnőtt korba lépő két gyermekéről szól, cseng és bony. Öröndetes haladás, hogy elmélyültebb filozófiával szemléli gyermeki problémáját önmaga szubjektív szemüvegén keresztül. Mindent is így lát Várnai Zseni, a saját szemüvegén keresztül. Meghaló néhány versben a szegénységéről vall, az utolsó egyperngőséről, költőzködési gondjáról és mindenütt művész marad, ha hétköznapi ügyeiről is beszél. Költő, vitathatatlanul költő ez az asszony a szónak legnemesebb és nemzetközi értékében is helyálló értelmében. Ezzel a kötetével új szint hozott, új képet ad magáról Várnai Zseni és egyben polgárjogot is nyert arra, hogy minden irodalmi fórum agyályoskodás nélkül örömmel befogadja. A „Fekete bárány” a könyvnapon megérdemelt, nagy sikert aratott. A ragyogó köntösben kihozott kötet a Fővárosi Nyomda Rt. kijönömolt technikái érzékelt dicséri.

Artatlanok. Sándor Kálmán regénye. Formájában, írói módszerében és kompozíciójában monumentális könyv Sándor Kálmán első regénye, az *Artatlanok*, mely még az idei könyvnap nagy áradatában is feltűnt tiszta irodalmi eszközeivel, brutális erejével és — last but not least — lenyűgöz-

zően izgalmas meséjével.

Új és jelentős magyar regényíró megszületésének dátumát jelzi ennek a könyvnek megjelenése.

Miről is szól az *Artatlanok*? Felix Haff vegyész-mérnök azt képzelet, hogy megölte a feleségét. S a képzelet bünt valódi bűnhődés követi, mert a képzelet, a lélek formája ugyanolyan realitás, mint a külső események.

A lelkismeret nagy regénye ez a könyv és a lélek legtitkosabb redőit bontja szét megdöbbentő brutallalással és csodálatos írói fegyelmézettséggel. S a képzelet gyilkos, mint mágnes vonzza magához a szerencsétlen életű, esett embereket. A társadalom számkivetettjeit épügy, mint a szerelmi élet lelki emigránsait.

Hallatlan gazdagságban vonulnak fel a mai kor és a társadalom jellegzetes alakjai, akiket az író kísérletes biztonsággal mintáz élő, lélegző emberré.

— Balzac alakjaiból egy kisváros egész lakossága kitélnék — mondta az egyik nagy francia kritikus. Nos, ennek a fiatal írónak első regényében az élő alakoknak olyan hallatlan tömkelege él, szenved, szeret — ami talán majdnem egyértelmű három szó, — hogy máris a magyar irodalom legszélesebb skálájú elbeszélői közé emelkedett az *Artatlanok*-kal, amely ízléses kiállításban a Kosmos kiadásában jelent meg.

Szombathelyi Blanka, Simon Zsuzsa, Szűcs László, Török Sándor a könyvnapon (Solthy—Wellesz felv.)

ével.
r re-
ének
k a

alla-
vész-
hogy
kép-
ödés
zelet.
lyan
ese-

y re-
lélek
ontja
itali-
írói
kép-
ágnés
eren-
bere-
szám-
int a
grán-

gban
e és a
alak-
sérte-
intáz

l egy
ssága
a az
ükus.
író-
n az
allat-
ved.
majd-
n szó,
agyar
ská-
emel-
k-
kal,
ban a
jelent

Török

AB

A KÖNYVNAPO

Bethlen Margit grófnő,
Medvezky Bella és
Móricz Zsigmond
(Solthy—Wellesz felv.)

Megyery Sári,
Mohácsi Jenő és
Sándor Káhnán
(Schäffer felv.)

br. Kemény
né, Misu román fő-
konzul, br. Bor-
nemisszáné, Szántó
György, Grigoreea
követ, gr. Bánffy
Miklós, Corta Carei,
Balta Mózes attasé
(Schäffer felv.)

DÉLIBÁB

DÉLIBÁB A DUNÁN

Kis epizódok nagy vizen

Kedves Délibáb!
Az elmúlt szombat-vasárnap szigetkerülőt csináltunk. Felmentünk a kis Dunaágban Visegrádig és a nagy ágba jöttünk vissza. Mondani sem kell, hogy szombat délben indultunk és húztunk, húztunk szakadatlan, míg végül is elértük utunk célját és kimerülten

Csökönys a esónak neve.
Václig meg sem állunk vele

Öten egy esónakban
(Pogány felv.)

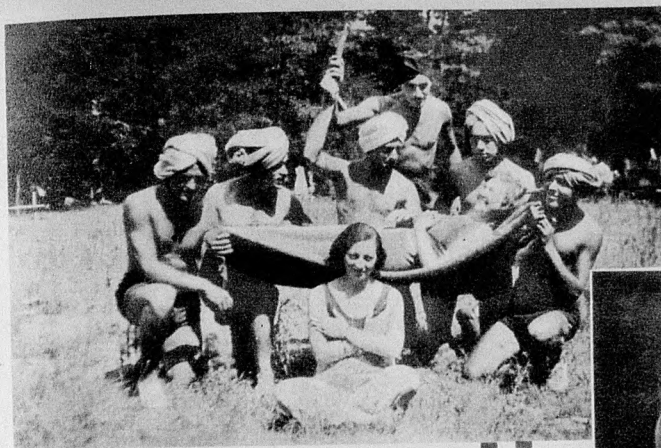
38

roskadunk össze. De azért nagyon kellemes volt. Csak egy dolog okozott nagyobb zavart: a főzés. De menjünk csak sorjában. Négyen voltunk a esónakban. Csekélységem, a esónakársam és két ismerős. Úgy beszéltük meg, hogy mi magunk fogunk főzni. Ha már nomádélet, akkor legyen valódi, gondoltuk és miután mindkét ismerős határozottan kijelentette, hogy szakácsművészetük hosszakkal veri néhai jó Brillat-Savarin képességeit, vittünk magunkkal egy csomó fazekat, kanalat, fátal és a táplálkozásnak rengeteg más segédeszközét. Szombat este még nem volt semmi baj. Két ismerősünk kereken kijelentette, hogy a fáradtságtól moccani sem tudnak, tehát így a várt és előre csámesogva elképzelt ételköltemények helyett kénytelenek voltak egy helyi vendéglő szerény, többé-kevésbé izletes, főként igen borsos árú készítményeivel beérni. Vasárnap reggel én mit sem sejtve jelentettem ki, hogy már előre örülök a friss, illatos házi reggelinek és áldom a gondviselést, amiért két ilyen kitünő képességű férfiú tartózkodik körülünkben. A két így dicsőített férfiú némi gyanús suttozás után kivonult a konyhába. Társam és én — mindketten rajongunk a gyomrunkért, — a nap eljövendő szépségeiről, tejfeles

rakott
rándoz
belépe
mas t
tojása
űgym
hétköz
ez alk
új div
és pa
kelőbb
kicsit.
még
de ké
vid r
menü
egyik
mínde
rése
továb
mellő
Be is
keket
lefelé
tisztá
elkés
egy
zető
pozni
alkot
Ho
egyik
báton
patta
Ak
Eli
valan
színi
— ü
leves
nélki
mélit
azon
rágh
elén
vörö
főze
mike

DE

„Egy tetovált keleti szekta ember-áldozata“

Az evezősök nemesak húzni, hanem felhúzni is tudnak
(Pogány György felv.)

rakottkásosztárról, kásosztáscvekkerliről ábrándoztunk. Vagy egy félóráig. Amikor is belépett az egyik szakácsművész egy hatalmas tálcával, a tálcán gyönyörű kolbászos tojásfantázia mosolygott reánk. A kávé — úgy mond a derék szakácsmatador — igen hétköznapi reggeli s így ők a tojást tartották ez alkalommal célravezetőnek. A tojást is az új divatnak megfelelően bőven ellátták sóval és paprikával, s mint az ma Párizs legelőkelőbb éttermeiben szokásos, odaégették egy kicsit. Mit mondják? Annál rosszabb tojást még az életünkben nem ettünk. A bőséges, de kevésbé ízletes reggeli elköltése után rövid megbeszélést tartottunk, melyen a déli menüt állapítottuk meg. A megállapodás egyik sarkalatos pontja szerint a két művész minden modern képességeinek teljes elismerése mellett ragaszkodtunk ahhoz, hogy a további ételek az új főzőirányzatok teljes mellőzésével, jó hazai mintára készüljenek. Be is vásároltuk mingyárt a szükséges kellekelt és a legszebb reményekkel indultunk lefelé. Délután kikötöttünk egy elhagyott tisztáson. A két szakács irányítása mellett elkészítettük a tűzhelyet és összeszedtünk egy nagy halom rőzsét. E nemes célra vezető munka után társammal lefeküdtünk napozni, hogy jelenlétünkkel se zavarjuk a két alkotóművészt.

Hosszú órák teltek el így, míg végre az egyik szakács odajött hozzánk és gyanús bátortalansággal hívott ebédelni. Mi csak úgy pattantunk.

Akkor történt.

Előbent tették a kosztot. Vagyis helyesebben valami levesnek nevezett, meghatározhatatlan színű és ízű nyúlós kotyvalékot. — Mi ez? — üvöltöttünk fel rémülten. — Paradicsomleves — hangzott a minden meggyőződés nélküli válasz. A leveskarikatúrát elérte méltó sorsa: bedobtuk a Dunába. Nem úgy azonban a két szakácsot, akik ezután egy rághatatlan, íztelen mócsingdarabot tettek eléünk „hús“ felkiáltással. A „hús“ mellé vörösesbarnaszínű híg folyadék került, mint főzelék. Társaim és én egymásra néztünk s miként a költő mondja: arcunkon mint féle-

lem sápadt el a harag... A rövid egymásnézést hatalmas verekedés követte, melynek szenvedő alanya a két szakácsművész-önjelőlt volt. Szóval: addig vertük őket, míg be nem vallották, hogy sohasem könyvitottak a főzőtudományhoz és csak azért adták ki magukat konyhaművészeknek, hogy vigyűk őket magunkkal. Különbben pedig abban reménykedtek, hogy úgys valami faluban fogjuk tölteni az étkezésre szánt időt és akkor ők titokban hoznak majd kosztot négyünk számára egy vendéglobból. Hogy aztán egy szabad térségen kötöttünk ki ebédelni, halomra dőltek e reményeik és megpróbálták valamit összekotyvasztani, ám nem sikerült. Így most ők is korgó gyomorral néznek a sivár és reménytelen jövő elé.

Mondani se kell, hogy gyorsan beültünk a csónakba és leveztünk a legközelebbi csárdáig, ahol bőséges ebédet költöttünk el, természetesen a két hűnbánó „szakács“ költségén, akiknek ezenkívül tekintélyes bormennyiség fizetése után meghocsátottunk és utunkat a legnagyobb egyetértésben folytattuk egész hazáig.

Kiváló tisztelettel
Friss Árpád

A Duna losogja...

hogy a menetrend szerint reggel 7 óra 20 perccor indul egy hajó Római fürdőről és 8 órakor köt ki az Eötvös téren. El kell ismerni, hogy a menetdíj aránylag elég olcsó, a hajó általában nem szokott késni és így igen sokan használnák. Tudniillik akkor, ha még korábban indulna. Az evezősök legnagyobb része ugyanis hibátlnok, kereskedelmi alkalmazott és munkás. Így természetesen majdnem valamennyinek legkésőbb pontban nyolc órakor már a munkahelyen kell lenni és nem az Eötvös léri hajóállomásnál... Mért nem lehet a hajót mondjuk hász perccel előbb indítani?

hogy miután kevesen tudták, hogy az autóbussz elsejéltl kezdve Aquincumnál várja a vicinálit, igen sokan tovább mentek egy megállóval és kénytelenek voltak gyalog folytatni útjukat a weekendtelepig. Még szerencse, hogy nem volt rendőr a közelben, mert igen épületes káromkodások hangzottak el.

hogy ma is virul a romantika. Szombatról vasárnapra virradó hajnatban igazi, hamisi-

tatlan szerenádot adott egy kissé italtól társaság. „Csak egy kislány van a világon”... húzta halkán, érzéssel a cigány. Mellette... milyen idők! — szakszofón bűgla bete a szerelmes szívek ez örök váltomását a derengő hajnatba... Az ünnepeit hölgynek tetszett is a dolog. Csak a szomszédoknak nem...

hogy egy két év előtti életmentés közelképben esküvő lesz a jövő héten. Két év előtt ugyanis a parl egyik közkedeltségnek ürvendő „benszülötte” kimentett egy juldokló kislányt a Dunából. A megmentett kislány (hajja: szőke, szeme: kék, kora: 18, foglalkozása: gazdag) szülei annak idején szép summával akarták meghálolni az akkor éppen állásnküüli ifjúnak a bátortettet. A jüü azonban — bármily hihetetlenül hangzik — nem fogadta el. Neki volt igaza. Jövő héten feleségül veszi a megmentett kislányt, aki két dúsgazdag kérés kosarazott ki mialta... Mint a regényekben...

WEEKEND-APRÓ

A Délibáb apróhirdetési díja szavanként 15 fillér, állástkeresőknek 12 fillér. Apróhirdetéseket felvesz a kiadóhivatal: VII. Dohány uca 12 és a Délibáb szerkesztőségének dunai kirendeltsége: Hungária Weekend Strandfürdő, Rómainpart. Az apróhirdetés díja helyegben is beküldhető a kiadóhivatalba. Legkisebb hirdetés: 10 szó.

LANYOK! Huszonhat éves evezős tisztviselőfiú keres vidám weekendpartnert „Szombat—vasárnap” jelégre. 1042

VÁROM, hogy akad-e komoly, értelmes fiatalember, aki megtanítana kormányozni egy fiatal írógépküüt. „Kapuzárás előtt otthon kell lennem” jelégre. 462.

ELLY! Ne haragudj. Többet nem íszom át Megyerre. Kópász is boesánatot kér. Pista. 621

KÖZÉPTERMETŰ karesu feketeahajú úrilány csónaktulajdonos úrifüü személyében partnert keres 26-tól „Gara-gierozás közös” jelégre. 1072.

FÜGGETLEN intelligens úriléány hasonló szórakozó partnert keres. „Mosoly országga” jelégre. 1075

TURAPARTNERT keres vi-haredzett evezős személyében fallboot-túrához 25 éves fiatalember. „Megkerüljük a szigetet!” jelégre. 585

NÉMET GYÁRTMANYŰ 2 szemécyes fallboot olcsón eladó. „Készpénz” jelégre a kiadóba. 763.

DÉMON nem kell, csak kimondottan szolid 20—22 éves jóhumorú sportlady jelentkezzen, ha ki akar járni hozzám a Dunára. Jelige, 30-as tisztviselő”. 555

CSEPELSZIGET KERÜLÉS-HEZ turapartnert keres csónakkal rendelkező fiatalember komoly evezőst. Jelige: „Jóliusi túra”. 598

A Délibáb szerkesztőségének dunai kirendeltsége minden szombat és vasárnap délután 6—8 óra között tart hivatalos órákat a Hungária Weekend Strandfürdőn, Római part.

rsaság.
húza
milyen
erelmes
hajnal-
a dolog.

belkezté-
gyanis
„ben-
ányt a
(haja :
kozása :
mmával
snélküli
— bár-
adta el.
il veszi
ag kéről
göennyek-

téseket
tsége :
hrtó a

TMANYU
t oleson
eligere a
763.

ell, csak
20-22
Hady je-
kar jární
ige, 30-as
555

ERÜLÉS-
ceres es-
atalember
ige : „Ju-
598

órákat

IBÁB

(Bender és Jacobi felv.)

RÁDIÓMŰSOR

június 9-15-ig

BUDAPEST I

8.30 : Hírek.

9—9.55 : Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.

10—11.25 : Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi plébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben, evangélium után P. Bangha Béla dr jézusársasági házfőnök mondja.

11.30—12.25 : Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból. Prédikál Varsányi Mátyás dr budavári lelkész. Énekel a Budai Egyházi Énekkar Mikus-Csák István karnagy vezényletével. Orgonál Várkonyi-Weil Endre.

12.30 : A Magyar Egyetemek és Főiskolák nyolcevezős versenyének közvetítése. Beszélő Budinszky Sándor, Machán Tibor és Pluhár István.

1.00 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Keil Ernő (harsona).
1. Mendelssohn : Trombitanyitány ;
2. David : Esz-dur harsonaverseny ;
3. Stefániai Imre : Primavera Hellenica ;
4. Liszt : Les Preludes, szimfonikus költemény.

Közben kb. 1.25 : Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

2.00 : Hanglemezek. 1. Händel : Xerxes, ária (Caruso) ; 2. Schubert : Margit a rokkánál, dal (Anday Piroska) ; 3. Donizetti : Lammermoori Lucia, kettős (Gigli, Ezio Pinza) ; 4. Fauré : Après un réve, gondokszóló (Casals Pablo) ; 5. Gounod : Faust, ékszerária (Dibieska Hedvig) ; 6. Jotas : a) Si fuera un aeroplano ; b) Manica si te dejasas (Fleta) ; 7. Minnetonkai vizeknél, indián szerelmi dal (hegedűszóló : Renée Chemet) ; 8. Budai—Gerő : Álmom, keringő (Bajor Gizi, Al. Gordon és zenekara) ; Pátria hanglemezek ; 9. Budai—Kovács : Most már minden mindig, foxtrott (Bajor Gizi, Al. Gordon és zenekara) ; Pátria hanglemez. 10. Sommerfeld : Ázsiai díszország, jellemdarab és induló (Woitschachzenekar) ; 11. Ibara : Cubai dal

(Géczy Barnabás és zenekara) ; 12. Strauss Oszkár : A csokoládékatonája (International-zenekar) ; 13. Montagnini : A víg parádé (Lutter Adalbert zenekara) ; 14. Joshitomo : Japán fákljátánc (Dajos Béla és zenekara) ; 15. Myddleton : The fanthom brigade (Godwin Paul és zenekara) ; 16. Strauss János : Perpetuum mobile (Polydor-zenekar).

3.00 : „A 150 éves Mezőhegyes.” Fáy Andor jószágfelügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.)

3.50 : Böszörményi Nagy Béla zongorázik. 1. Couperin : Három zongoradarab ; 2. Debussy : Négy prelúd ; 3. Chopin : a) Berceuse ; b) Esz-dur mazurka ; c) E-moll keringő ; 4. Liszt : XIII. rapszódia.

4.30 : „Jurátus-élet.” Rexa Dezső előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00 : A Batthyány uccai és Marcibányi téri polgári leányiskolák évről-évről szabadtéri ünnepélyének közvetítése a Marcibányi téri székesfővárosi diák-sporttelepről. Beszélő Gecső Sándorné.

5.45 : Surányi Miklós előadása.

6.15 : Károlyi Árpád és cigányzenekara.

7.20 : „Nyíregyházi körkép.” Móricz Zsigmond előadása.

7.50 : Operettelőadás a Studióban. „A balerina.” Operett három felvonásban. Szövegét Irta Martos Ferenc. Zenéjét szerezte Szirmai Albert.

3.50 Böszörményi Nagy Béla
(Rozgonyi felv.)

DÉCIBÁB

Rend
Marth
Szemel
gróf
Antal
Zsuzsa
vitz, L
László
hadnag
— Ko
Pethes
tor dr
Fejes
Hahné
Lajos
10.00 :
mény
10.30 :
karán
1. Par
Hart :
foxtro
csillag
Rooe—
Slowfo
filmjü
11.15 :
12.05 :
12—1.4
résző
kara

12.35—
zene
3—3.4
kara
5.05 :
Halá
5.40—
(zon
bán,
Nilá

Halá
5.05 (A

DÉC

Rendező Kiss Ferenc. Vezényel Marthon Géza.

Személyek: A főherceg — D'Arrigo Kornél; gróf Auersperg, hadsegéde — Matány Antal; Az altábornagy — Rátkay Márton; Zsuzsanna, a felesége — Dobos Annie; Zedvitz, hadnagy — Kiss Ferenc; Máriássy László, főhadnagy — Laurisin Lajos; Pálffy hadnagy — Szilassy Gyula; Hohenau hadnagy — Kompóthy Gyula; Hüneberg, kadét — Pethes Ferenc; Balettmeister — Dálnoki Viktor dr.; Mici — Honthy Hanna; Steffi — Fejes Teri; Frau Mayer, öltöztető — Hahnel Aranka; Franzl, főpincér — Győző Lajos; Órmester — Faragó Ödön.

10.00: Hírek, sport- és löversenyeredmények.

10.30: Heinemann Sándor jazz-zene-karának műsora.

1. Parisch—Perkins: Foxtrott; 2. Rodgers—Hart: Slowfox; 3. La Rocca: Tiger rag, foxtrott; 4. Vértés—Iniczky: Te vagy a csillagom; 5. Irving—Mills: Foxtrott; 6. Rooe—David: Keringő; 7. Robin—Rainger: Slowfox; 8. Hudson: Foxtrott; 9. Operett- és filmjüdonságok.

11.15: Sára Elemér és cigányzenekara.

12.05: Hírek.

12—1.00: Csak a bécsi rádióállomás részére: Kurina Simi és cigányzenekara muzsikál.

BUDAPEST II.

12.35—1.50: Weidinger Ede szalónzenekara.

3—3.40: Magyar Imre és cigányzenekara.

5.05: „Érdekes magyar levélírók.” Halász Gábor előadása.

5.40—6.15: Lendvai Andor énekel (zongorakísérettel). 1. Erkel: Bánk bán, bordal; 2. Delibes: Lakmé, Nilakantha áriája; 3. Verdi: Ál-

arcosbál, René áriája; 4. Gounod: Faust, Mephisto szerenádja; 5. Schubert: a) A képmás; b) Az én lányám; 6. a) Loeve: Csaplárosné lánya; b) Kurucz—Szaboleska: A Grand Cafében.

7.15—7.45: Paul Tibor klarinétózik (zongorakísérettel). 1. Weber: Változatok; 2. Mozart: Szerenád; 3. Demény: Ave Maria; 4. Pálmás: Változatok; 5. Spohr: Rondo.

7.55: „Gyapotkérdés a világgazdaságban és világpolitikában.” Rátz Kálmán előadása.

8.30—9.30: Hanglemezek.

1. Dostal: Ujabb slágerek (ének: Harten—Korn, Jahn—zenekar); 2. Tranchaut: La vie chante et rit, dal (Marguy); 3. Tabet—Dorin: Une petite maison à la campagne, jazz-dal (ének: Valiés); 4. Voiliers: Korabl-cigánydal (Diu ének, gitárkísérettel); 5. Hodige—Millandy: Le plus beaux jeux, dal (Rainwy); 6. Blangy: Tyrolienne musette, Tyrolienne (ének: Andreamy); 7. Adamson—Lane: Everything I have is yours, foxtrott (Eddie Wood és zenekara); 8. Birchert: Love more and more, slowfox (Ellsworth—zenekar); 9. Bordes—Ernst: Horch, der Kuckuck ruft, keringődal (jazz—zenekar); 10. Tiget: Sans ton amour, dal (Sorbier); 11. Ager—Yellen: Happy feet, foxtrott (Fifth Avenue—tánczenekar); 12. Marcel—Fournier: Les surprises du téléphone, dal (Deval); 13. Arlen: Il fait noir, slowfox (Trogne—zenekar); 14. Angelo—Burti: Serenata gallegera, tangó (Carrara és zenekar); 15. Akst: Dinah, foxtrott (Djungo Reinhardt és a Hot Club de France gitárregyvűtése); 16. Subow: Cigányrománé, műdal (Noiret Iron); 17. Budai—Szécsén: Ki tudja, hogy szeptemberben; Kifogom a lovamat a kocsimból (ének: Kishonthy József).

9.35: Hírek, sport- és löversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15370 kilocikluson, d. u. 3 órától 4 óráig.

3.00: Magyar Imre és cigányzenekara.
3.45: Előadás.

A HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson, Vasárnapról hétfőre virradó éjjel.

12.00: Magyar Imre és cigányzenekara (viaszlemezfelvétel).

12.45: Előadás.
Utána: Himnusz.

A közvetítő állomások műsorát ezúttal 49. oldalon közöljük.

Halász Gábor Lendvai Andor
5.05 (Amalőr felv.) 5.40 Bp. II-ről. (Chety felv.)

Hegedüs Adam

Bp. II-ről

9.05

A TÁNCOLÓ EURÓPA

— Hegedüs Adam ma este 9.05 órai előadása elé —

Külföldön élő fiatal újságíró, Hegedüs Adam, aki utazásairól pompás megfigyeléseket közöl időnként a rádióhallgatósággal. Mai rádióelőadásának rövid ismertetését itt adjuk:

Egyszer egy híres grafológus azt mondta, hogy az írás csak annyiban kifejezője az ember egyéniségének, hogy mozdulatok eredménye. Európát tánc szempontjából két nagy csoportba kell osztani: Az egyikben a latinoakat és szlávokat, akik körülbelül egyformán táncolnak, a másikba a germánokat. Míg mi magyarok a kettő között vagyunk. A latinok túlságosan temperamentumosak, erősen dramatizálják mozdulataikat, hogy ez már nem is tánc, hanem színpadi produkció.

A germánok nagy odaadással, szeretettel és szakértelemmel táncolnak s mint mindent, a táncot is nagyon komolyan veszik.

A magyarok tánca, dacára annak, hogy egyetlen, a lehető legkellemesebb benyomást kelti. A pesti fiút bárhol meg lehet ismerni a táncstílusáról. A magyar zeneszerzők táncdarabjait az egész világon nagyon szeretik, de külföldön jobban adják őket elő.

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a királyi udvari és várplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben, evangélium után Antal János szalézi tartományfőnök mondja. Énekel az esztergomtábori szalézi intézet fiúkórusa.

11.15—12.25: Görög katolikus istentisztelet a Rózsák terén levő gör. kat. magyar plébánia-templomból. A szentbeszédet mise közben, evangélium után Bányay Jenő székesskáptalani nagyprépost, pápai prelátus mondja.

12.30: A balatoni vitorlásélet ünnepi megnyitása. Közvetítés Balatonfüredről. Beszélő Ilovszky János, a Balatoni Yacht Club osztályelnöke és Pluhár István.

1.35: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Berg Ottó.

1. Maillart: A remete csengetyűje, nyitány; 2. Bizet: Az arlesi leány, I. szvit; 3. Kalmán Imre: Csárdáskirálynő, egyveleg; 4. Strauss János: Tavasz hangok, keringő.

Színethen kb.

2.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

3.00: Hanglemezek.

1. Puccini: Tosca, ária (Fleta); 2. Puccini: Bohémélet, ária (Bori Lucrezia); 3. Varney: Kolibri, keringő (Bori Lucrezia); 4. Massenet: Thais, ária (Journet Marcel); 5. Bizet: Carmen, ária (Crooks Richard); 6. Popper: Mazurka, op. 11. no. 3; (Pablo Casals); 7. Puccini: Turandot, ária (Kiepura Jan); 8. Meyerbeer: Az afrikai nő, ária (Tita Ruffo).

3.30: „Mi leszek én?” Szederkényi Anna beszélgetése a kislányával a pályaválasztásról.

4.00: „Halló” tánczenekar.

1. Wayne: Slowfox; 2. Fényes—Harmath: Fekete két szemcském, foxtrott; 3. Fain: Foxtrott; 4. Savino: Rumba-fox; 5. Brodski—Harmath: Virágos fák, keringő; 6. Abraham—Békéffy—Halász: Szerettek tiz évig, foxtrott; 7. Johnston: Slowfox; 8. Fain: Slowfox; 9. Warren: Foxtrott; 10. Rainger: Slowfox; 11. Buday—Harmath: Niagara, foxtrott; 12. Handý: St. Luis, blues.

4.50: „A népdal jelképnyelve.” Illyés Gyula előadása.

5.20: A Mária Terézia 1. honvédszeregyalozred zenekara. Vezényel Fi-

gedy-Fichtner Sándor. 1. Figedy: Magyar ábránd; 2. Delibes: Coppelia, zenélő automata és keringő; 3. Erkel: Bánk bán, ábránd.

6.00: „Hogyan lettem színésznő.” Márkus Emilia előadása.

6.30: Kamarazene. Közreműködik Csuka Béla (bariton viola di baritone), Koromzay Dénes (hegedű, mélyhegedű) és Spitzer Tamás (gordonka). 1. Haydn: C-dur divertimento, 2. sz.; 2. Tomasini: G-dur divertimento, 1. sz.; 3. Haydn: Siciliano (az 51. sz. divertimentóból); 4. Haydn: D-dur divertimento.

7.10: „Te elmehetsz.” Tersánszky J. Jenő elbeszélése.

7.40: „Magyar dalest” és Gyöngyösbokrétá” közvetítése a Városi Színházból. (A „júniusi hetek” ünnepi díszelőadása keretében.) I. rész: Magyar dalest. Közreműködik Nagy Izabella, Palló Imre dr és Magyarai Imre és cigányzenekara.

1. a) Lehullott a rezgőnyárfa; b) Gerenceséri ueca; c) Végigmentem az ormódi temetőn; d) Vörös bort ittam az este. Eneklí Palló Imre dr; 2. a) Szól a kakas már; b) Beborula, már elmula; c) Cserebogár, sárga cserebogár; d) Rózsabokorban jöttem a világra. Eneklí Nagy Izabella; 3. a) Elindultam szép hazámbul; b) Ha bemegyek a bogózi vasútállomásra; c) Lekaszálták már a rétet; d) Hhaj, már ezután. Eneklí Palló Imre dr; 4. a) Darumadár útnak indul; b) Hullámzó Balaton tetején; c) Hamis a rózsám; d) Harmatos a kukorica levele; e) Híres város az Alföldön Kecskemét; f) Azt kérdezte tőlem az édesanyám. Eneklí Nagy Izabella; 5. a) Messze égen fényes csillag tündököl; b) Piros, piros, piros. Eneklí Nagy Izabella és Palló Imre dr. — II. rész: A „Gyöngyös bokrétá”-ban résztvesznek a következő helységek bokrétái: galgahévíziek (örömkalás, pajtasok tánca); koppányzántóliai (üvegsárdás, kanasztánc, ugratós); kalocsaiak (főretánc); kunszentmiklósiak (sapkátánc, legényes, törökös, kunverbunkos); bujkiak (vegyeskar, fonó); mezőkovesdi gyerekek (népi gyerekjátékok); szentiaik (regölés, tréfás lakodalmi szokások); nagybaracskaik (aratóünnep, háromugrós tánc).

9.50: Hírek, sport- és löversenyeredmények.

10.20: Heimlich Lajos zongorázik. Liszt: h-moll szonáta.

11.00: Erőss István jazz-zenekarának műsora.

1. Conrad: Foxtrott; 2. Brodski Miklós: Jó dolgod van Bébi, slowfox; 3. Vass Henrik: A boldogsáért drágán megfizettem, slowfox; 4. Kemény Egon—Harmath: Ritka madár a

3.30 Szederkényi Anna és leánya, Marta (Szoppanos felv.)

szerelem, keringő; 5. Harris: Foxtrott; 6. Erdős—Szécsén: Ha boldog akar lenni, tangó; 7. Heymann: Foxtrott; 8. Eismann—Szilágyi: Egy kiesit angyal legyen, slowfox; 9. Robin—Rainger: Foxtrott; 10. Kertész Zsigmond: Csárdás egyveleg.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

1—2.00: Kurina Simi és cigányzenekara.

4.40—5.10: A Mária Terézia 1. honvédegyalozezred zenekara. Vezényel Figedy-Fichtner Sándor.

1. Bach Chr.: Diadalmi nyitány; 2. Vollstedt: Vidám cimborák, keringő; 3. Bizet: Carmen, cigánytánc; 4. Peter: a) Valse caprice; b) Viktória (xilofónszóló).

6.20: „Repülő virágok.” Gaál István dr előadása.

6.50—7.20: Rudas Imre fagótozik (zongorakísérettel).

1. Senaillé—Rudas: Allegro; 2. Wieschendorff: Téma változatokkal és polonaise; 3. Neunkirchner—Wieschendorff: Adagio; 4. Weber: Magyar rondo.

8—9.00: Bachmann József szalón- és jazz-zenekarának műsora Szántó Gyula énekszámával.

1. Lanner: Udvari bál, keringő; 2. Lehár: A mosoly országa, egyveleg (énekkel); 3. Bendix: Dervisek tánca; 4. Vértés Henrik: Légy vidám, induló (ének); 5. Abraham: Slowfox a „Történekmég esodák” c. operettből; 6. Bertha—Innocent: Napkeleti tangó (ének); 7. Nádor—József: Nem tudom feledni, keringő (ének); 8. Wrubel: Foxtrott.

9.05: „A táncoló Európa.” Hegedüs Ádám útirajza. Felolvassa Hegedüs Nóra.

9.35: Hírek, sport- és löversenyeredmények.

Bodó Erzsébet
9.50 (Vajda M. P. felv.)

Timkó Margit
7.50 Bp. II-ről

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Golde : Porosz induló (szimfónikus zenekar); 2. Dazar—Benoit : Irén-keringő (Beres-zenekar); 3. Fryberg—Bussmann : Halli-Halló, induló (Renard-zenekar); 4. Burke—Dubin : Dancing with tears in my eyes, keringő (Bill Barton zenekara); 5. Ganne : Lotharingiai induló (katonazenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Gazdasági rendtartók a XVIII. században.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mai kis lexikon.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Mally Győző énekel, Radics Lajos tárogatózik (zongorakísérettel). 1. a) Rossini : A szevillai borbély, ária; b) Nessler : A sákkingeni trombitás, ária (Mally); 2. a) Sej, haj, gyöngyvirág; b) Csinom Palkó; 3. a) Massenet : Herodiás, ária; b) Tosti : Vorrei morire (Mally); 4. a) Fürdik a holdvilág; b) Haragszik az édesanyám; c) Te vagy a legény; d) Legyen úgy... (Radics); 5. a) Dóczy : Gyöngyvirágra; b) Balázs : I. A salzburgi csapszékben; II. Szídnak engem az emberek; c) Kurucz : Ha elér hozzád (Mally).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Fucsik : A vén medve, tréfás polka; 2. Warren—Harmat : Shanghai Lil (Szedő Miklós dr); 3. Polgár Tibor : Halló, halló! (Tóth Erzsébet, Szedő Miklós dr és Al. Gordon zenekara); 4. Kemény—Harmat : Ritka madár a szerelem (Rózsa Annie); 5. Glombig : Wenn ein Torrero (ének : Horsten); 6. Brodszky—Harmat : Tisztelettel értesítem önt (Triumphegyüttes); 7. Brodszky—Harmat : Virágos fák, keringő a „Kismama” c. filmből (Szedő Miklós dr); 8. Ábrahám Pál : Az én fehér karomban (Réthy Eszter); 9. Rust : Frosch und Kröte, keringődal (Horsten); 10. Brodszky : Szeretlek — én, tangó (Vigh Jenő); 11. Kruger : Manójáték, valse caprice (xilofónszó); 12. Budai—Szécsén : Niagara, foxtrott (Rózsa Annie); 13. Brodszky—Beda : Keringő, a „Szerelmes királynő” c. operettből (Szedő Miklós dr); 14. Eisemann—Szilágyi : Én és a kisöcsém (Bársony Rózi); 15. D’Lorah : La cucaracha, rumbafox; 16. Porter—Vig : Miss Otis sajnalja, foxtrott (Sólyom Janka); 17. Schmiedseder—Siegel : Gitarren spielt auf, tangó (Dorn és Mentor); 18. Damith : foxintermezzo.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „A fiatal finn állam ifjúsága”. László Zsuzsanna előadása.

5.30 : Pertis Jenő és cigányzenekara muzsikál.

6.20 : „A művészet válsága.” Glatz Oszkár előadása.

6.50 : Seregély Irma hárfázik. 1. Händel : Gavott; 2. Bach : Gavott; 3. Lully : Gavott; 4. Poenitz : Északi ballada.

7.20 : „Oedipus király”. Sophokles tragédiájának helyszíni közvetítése az athéni Dionysos-színházból Krisztus e. 427 ápr. 5-én. Fordította Babits Mihály. A bevezető és kísérőszövegét írta Révay József dr. A zeneréseket szerezte és vezényli Polgár Tibor. Rendező Németh Antal. A dráma szereplői : Oedipus — Somlay Artur; Pap — Vértas Lajos; Pásztor — Maklár Zoltán; Hírmondó — Somló István; Jokaste — Ürmössy Anikó; Kreon — Kovács Károly; Tiresias — Fehér

Gyula; Követ — Baló Elemér; Kórusvezető — Ascher Oszkár; A keret szereplői: Bemondó — Révay József dr; Aspasia — Márkus Margit; Hipparete — Sitkey Irén; Laches — Kürthy György; Phlegon — Maklár Zoltán; Myrtis — Márkus Margit; Sophillos — Apáthy Imre.

8.50: Berend Endre szalózenekarának műsora.

1. Huszka Jenő: Bob herceg, nyitány; 2. De Fries Károly: Csak a vén holdvilág, tangó-szerenád; 3. Strauss János: Császár-keringő.

9.30: Hírek, ügétversenyeredmények, időjárásjelentés.

9.50: Bodó Erzsébet énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Wagner: a) Fájdalmak; b) Álmodók; 2. Leoncavallo: Bajazzók, madárdal; 3. Puccini: Manon Lescaut, ária; 4. Strauss Richárd: a) Cecília; b) Ich trage meine Minne; 5. Liszt: Loreley.

10.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködők Zathureczky Ede (hegedű). 1. Weber: Peter Schmolli, nyitány; 2. Mendelssohn: E-moll hegedűverseny; 3. Haydn: C-dur szimfónia, 48. sz. (Mária Terézia).

11.35: Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál, Lipóczky József énekel. Dalok:

Pete: Nem való bokréta; Fráter—Pápai Molnár: Odavan a virágos nyár; Huszka—Endródi: Bujdokolva járok; Szentmiklóssy—Bankó J.: Te mosolygó édes ancszony; Kárpát—Gyöngyösy: Sári bieskások.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.50: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félőrája.

7.50—8.20: Timkó Margit magyar nótákat zongorázik.

8.25: „A diftéria.” Peleskey Lajos dr előadása.

9.05: Hírek.

9.35—10.15: Berend Endre szaló- és jazz-zenekarának műsora. 1. Jacobi: Sybill, egyveleg; 2. Morena: Quintesszenciák, egyveleg; 3. Dostal: Szervusz, Bécs, egyveleg.

8.25 Dr. Peleskei Lajos Bp. II-ről

Hogyan óvjuk meg gyermekeinket egy veszélyes démontól?

— Dr. Peleskei Lajos nyilatkozata „Diftéria” című mai előadásával kapcsolatban —

— Ez, a leginkább gyermekek ragályos megbetegedése, a vérhas és szamarhurut után következő időben szedi áldozatait. Minthogy a szülők nem ismerik egyrészt a diftéria lényegét, másrészt a betegség korai tüneteit, s ezért apró betegekkel elkésve fordulnak sokszor az orvoshoz, ezáltal a gyermeket életveszélynek teszik ki. Céлом megismertetni, hogy mi a diftéria különböző alakjainak veszedelme, hogyan küzdhet a szülő az orvossal karöltve sikeresen e baj ellen. E megbetegedésnél a szülőnek ama ténykedése, hogy bizonyos ismeretek birtokában korán hívja az orvost, felér azzal, hogy az orvos szérummal oltja a beteget.

A gyermekekre oly veszélyes démon, a diftéria ellen való védekezés fontos közérdek, ezért is érdemel különleges figyelmet dr. Peleskei Lajos mai előadása, amely szakszerűen, de amellet mindenki számára érthetően mondja el, amit erről a szülőknél és gyermekgondozóknak tudnia kell. A rádió orvosi előadásai sorából régóta nélkülöztük ezt a témát. A diftéria veszedelméről szükséges tudomást szereznie a rádióhallgatóságának.

5.30

Bercsenyi Irén

(Pécsi felb.)

Rádiószínház épül Angliában

Nemcsak Budapesten, de egyebütt is rég bebizonyította az idő, hogy a rádióközvetítések emelik a darabok közönségsikerét. Így van ez Londonban is, ahol valóságos verseny indult meg a színházak között, hogy ki nek a darabját közvetítsék. Kítűnt azonban, hogy az angol fővárosban csak nagyon kevés olyan színház van, ahonnan a rádió kapcsolhat előadásokat, mert az építkezés a legtöbb esetben olyan régimódi, hogy akusztikailag lehetetlen ezekből a színházakból közvetíteni.

Nemrégiben szakértő mérnökökkel összeállított bizottságot küldött ki a B. B. C. London számbajöhető színházainak átvizsgálására abból a szempontból, hogy a jövő szezónban honnan lehet majd előadásokat közvetíteni. Az eredmény azonban lesújtó volt.

Ezért merült fel tehát a terv, hogy a rádió szempontjainak megfelelő színházat építsenek, ahol a hallgatóság épűgy élvezhesse az előadásokat, mint a jelenlevő közönség.

Az angol rádió több mint hatmillió előfizetőjét ugyanis féltő gondnal kell kiszolgálni. A rádió vezetősége el is követ mindent, hogy műsora kielégítse a hallgatókat. Eddig is közvetített színházi előadásokat, legfőképpen zenés darabokat, úgynevezett „musical show”-kat, de ezek a közvetítések nem elégitették ki száz százalékban a kényes és rártartí angol közönséget. A színházakban ugyanis, ahonnan a B. B. C. kapcsolta az előadást, az akusztika nem volt tökéletes és amellet a színészek elsősorban a jelenlevő közönségre voltak tekintettel. Nemkülönben a londoni színiigazgatók is azon voltak, hogy ne a rádiónak játsszanak.

Ezért épül fel rövidesen Londonban a külön rádiószínház.

48

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Henrion: Keresztes lovagok indulója (Becker-fúvós zenekar); 2. Hanning: Keringő (Percival Mackey-zenekar); 3. Bajor tánc (stájer parasztzenekar); 4. Destiny keringő (Noel Fonora zenekara); 5. Hanfstaengel: Ünnepi induló (Fuhsel zenekara).

10.00: Hírek.

10.20: „Petőfi, Feleki és Kardhordó Ambrus.” (Felolvasás.)

10.45: „Hírek a nyári stranddivatról.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30: Suki Tóni és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.40—2.20: Thoma József zongorázik. 1. Chopin: Négy etűd; 2. Chopin: B-moll, Fis-dur nocturne; 3. Liszt: a) Asz-dur nocturne; b) E-dur polonaise.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.00: A 64. m. kir. jótékonycélú állami sorsjáték húzása. Közvetítés a Pénzügyigazgatóságrol. Beszélő Luká-chovics Lajos.

4.10: A rádió diáklélórája: „Barlang, kunyhó, sátor”.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Emőd Tamás és Erdélyi József verseiket olvassák fel.

5.30: Bercsenyi Irén cimbalmozik.

6.00: Munkásfélóra.

6.30: Hanglemezek. 1. Neiburg—Le-winson: I've got an invitation to dance, foxtrott (Osborne-zenekar); 2. Woods: You ought to see sally on sunday, foxtrott (Roy és His Band énekkórus); 3. Rosen: Lent Havájban, tangó (Josst-zenekar); 4. Hill: Night on the desert, foxtrott (ének: Beuler, kórusal); 5. Morton: Juanita, keringő (Castil-

DÉCIBÁB

lian-zenekar); 6. Robin—Rainger : Love in bloom, foxtrott (Lew Stone és tánczenekara); 7. Coslow : Cupid, foxtrott (Ambrose és tánczenekara); 8. Turk—Akst : I happened when your eyes met mine, keringő (Freddy Martin és tánczenekara); 9. Barry—Wright—Texler : Valentina, carioca (Josst-zenekar).

7.00 : „A vívásról.” Pluhár István beszélgetése Filótás Ferenczel.

8.00 : A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10 : A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése az Operaházból. Vezényel Weisbach Hans.

1. Beethoven : Esz-dúr zongoraverseny. Előadja Fischer Anna; 2. Beethoven : IX. szimfónia. Közreműködik Báthy Anna, Basildes Mária, Rösler Endre, Losonczy György és a Székesfővárosi Énekkar Karvaly Viktor vezetésével.

10.20 : Hírek, időjárásjelentés.

10.40 : Horváth Gyula és cigányzenekara muzsikál.

Közben

11.00 : Aysleford-Wood Florence (vitéz Vásony Sándorné) angolnyelvű versei Magyarországról.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6.05—7.30 : Országos Postászenekar. Vezényel ifj. Roubal Vilmos.

1. Verdi : Traviata, nyitány; 2. Kacsóh : János vitéz, egyveleg; 3. Rimszkij-Korszakov : Himnusz a naphoz; 4. Desormes : Pizzicato-polka; 5. Radnai Miklós : Mozaik-szvit.

8.05 : „Olasz iskola a lovassportban.” Vitéz Szakonyi Lajos előadása.

9.40 : Hírek.

9—10.00 : Kola József jazz-zenekarának műsora. 1. Woods : Két foxtrott; 2. Brodski : Két foxtrott; 3. Zerkovitz Béla—Harmat : Fleur d'amour, blues; 4. Nádor József : Én nem tudom feledni, angol keringő; 5. Kola—Fonó : Szonja, foxtrott; 6. Kálmán—Szenes : Nem sok, amire kérem, tangó; 7. Kola—Szécsén : Egy vallomás, tangó; 8. Warren : Slowfox; 9. Conrad : Continental, foxtrott; 10. de Fries Károly—Harmat : Csak a vén holdvilág,

ÖZV. v. Vásony Sándorné
Aysleford-Wood Florence

Este 11.05

(Hunnia felv.)

tangó; 11. Budai—Harmat : Mily mesés dolog a Niagara, foxtrott; 12. Vértes—Ilniczky : Légy vidám, indulófox; 13. Eisemann—Szilágyi : Egy kicsit angyal legyen, slowfox; 14. Heymann : Ha-cha-cha, foxtrott; 15. Fényes Szabolcs : Szőke lány, barna lány, indulófox.

A közvetítőállomások e heti műsora :
Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár
227.1 m, Miskolc 203.6 m, Pécs 204.2 m

VASÁRNAP, JUNIUS 9 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JUNIUS 10 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JUNIUS 11 :

Reggel 6.45-től d. n. 6.50-ig : Azonos Budapest I. műsorával.

D. n. 6.50-től 7.20-ig : Azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JUNIUS 12 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JUNIUS 13 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JUNIUS 14 :

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JUNIUS 15 :

Reggel 6.45-től d. n. 7.20-ig azonos Bp. I. műsorával.

D. n. 7.25-től 7.55-ig azonos Bp. II. műsorával.
8.00-tól azonos Bp. I. műsorával.

Müller Vilmos dr.
6.45 (Kardos Juci felv.)

AZ ARC TITKAI

— Dr Müller Vilmos főorvos
ma 6.45 órai előadása elé —

Érdekes téma, illusztris előadó előadásában: ez teszi vonzóvá dr Müller Vilmos mai rádiószereplését. A kitűnő főorvos és népszerű rádióelőadó a nemzetközi hallgatóság előtt is előnyösen ismert, amióta Lipcsében megnyerte az ottani rádió által kiírt orvos-előadói első díjat.

Dr Müller Vilmos a következőket mondja a Délibábnak mai előadásáról:

— Ezúttal tartom harmincadik előadásomat a mikrofon előtt. Boldogult Szóts Ernő barátom szólított fel először, hogy tartsak előadást a rádióban. Ennek már tíz esztendeje. Azóta sok minden történt. Hosszú volna így elmondani a sok élményt, ami a rádióval kapcsolatban ért. Az bizonyos, hogy a legmaradandóbb hatással vak hallgatóim Braille-írással írott levelei voltak rám. Legújabb előadásom? Címe: „Mi van az arcunkra írva”. Arról a tudományról tartok népszerű ismertetőt, amelyet 100 évvel ezelőtt Lavater Goethével együtt indított útnak. Kezdetben lemosolyogták őket, de ma már feltétlen tudomány az arcisme, amely sok titkot árul el a lélekből. Az arc titka külön nagy probléma, amely nemcsak a tudósokat, hanem elsősorban természetesen a festőket, szobrászokat és színészeket foglalkoztatja. Mindenként érdeklő tudomány, amely az arckifejezés titkaival foglalkozik.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Az igazgyöngy születése és halála.” Irta Fazekas István. (Felolvasás.)

10.45 : „A vadevezős terepismerete.” Irta és felolvassa Machán Tibor.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Sztepat Eugen balalajkazenekara.

1. Nikolajev : Várakozás, keringő (zenekar);
2. Veljnovszkij : Gorbuska, egyveleg (ének, zene);
3. Karszagin : Románc (Pokorszkij);
4. a) Krakoviak; b) Polka (zenekar);
5. Zinszkij : a) Ha visszatérnék újra; b) Vig dal (zenekar);
6. Szinjavszkij—Sztachov : Tengeri éjszakák (ének, zene);
7. Sztepat : Kaukázusi lakodalom (ének, zene);
8. Urali dal (kórus);
9. Szultán, vig dal (ének, zene).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Állastalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Verdi : Nabukodonozor, nyitány; 2. Huszka Jenő : Részletek a „Lili bárónő” c. operetéből; 3. Lehár : Cigányszerem, keringő; 4. Ketelhay : Kék porcellán, intermezzo; 5. Morena : Pontiusfői Pilátusig, egyveleg; 6. Jessel : Ólomkatonák díszszemléje.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : „A háztartásról.” Vizvári Mariska előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Falvaink ivóvízellátása.” Darányi Gyula dr egyetemi tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

5.35 : Népzenei hangverseny közvetítése Hódmezővásárhelyről. Bevezető beszédet mond Endrey Béla dr h. polgármester. A műsort összeállította és rendezi Péczely Attila dr.

1. Kodály : Nagyszalontai köszöntő. Előadja a róm. kat. vegyeskar vez. Tóth Lajos; 2. Vásárhelyi népdalok Péczely Attila gyűjtéséből; a) Elmehetsz a házam előtt; b) Nagy gazda volt az apám; c) Hideg sincsen, mégis befagyott a tó; Lyukas a kalapom teteje. Éneklő a vásárhelyi iskolák egyesített kórusa; 3. Bárdos Lajos : Katonánóták. Éneklő a ref. főgimnázium és Lyceum egyesített kórusa; 4. Vásárhelyi népdalok Péczely Attila gyűjté-

séből: a) Horthy Miklós, én is a tiéd vagyok; b) Fölmegyek a doberdói hegyekre; c) Ha elkezdem bús napjaim számlálni; d) Háznak előtt, kedves édesanyám. Éneklí a vásárhelyi iskolák egyesített kórusa; 5. Kodály: Mátrai képek. Éneklí a róm. kat. vegyeskar. Vezényel Tóth Lajos; 6. Gyermekkórusok: a) Kerényi György: Hej tulipán; b) Molnár Antal: Kis kácsa fürdik. Éneklí az állami polg. leányiskola kórusa, vezényel Tóth Margit; 7. Népdalkánonok: a) Ennek a gazdának; b) Vásárhelyi híd alatt; c) Száraz tónak; d) Sárga a csikóm, sárga a nyereg rajta. Éneklí a róm. kat. népiskolák V. és VI. osztálya. Vezényel Forró Vilmos. A népdal-éneklésben résztvesznek: A ref. gimnázium és lyceum alsóosztályú növendékei, a belterületi állami és katolikus népiskolák III—VI. osztályú tanulói, a Kállay uceai és újvárosi ref. népiskolák tanulói, énektanítók vezetésével. Az összkarokat vezeti Pánczky Attila dr.

6.45: „Minden az arcunkra van írva.” Müller Vilmos dr előadása.

7.20: Hanglemezek.

1. Brahms: Hegedűverseny, op. 77 (Szigeti József zenekari kísérettel, vez. Hamilton Harty); 2. Ábrahám: Viktória, egyveleg (szimfónikus jazz-zenekar, vez. Viebig); 3. Robrecht: Keringőgyveleg (Ultrapphon-zenekar, vez. Mackeben); 4. Albeniz: Spanyol tangó (Hebreo-zenekar); 5. D'Armand—Marwys: Colo-Colotte, slowfox (Ultrapphon-zenekar); 6. Baracchi: L'amore a sei cilindri, onestep (Ultrapphon-zenekar).

7.50: A rádió külügyi negyedórája.

8.40: Hírek, löversenyeredmények.

9.00: Debreceni Kiss Béla és cigányzenekara muzsikál.

9.50: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Polgár Tibor.

Közben kb.

10.15: Időjárásjelentés.

11.15: Havi szemle francia nyelven.

Ottlik György dr előadása.

11.30: Heinemann Ede jazz-zenekarának műsora Tóth Imre énekszámival.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.05: „Budapest első szerelmese.” (Podmaniczky Frigyes báró.) Gajári István előadása.

6.10—6.30: A Székesfővárosi Zenekar hangversenyének közvetítése a városligeti Iparcsarnok előtti zene-pavillonból. Vezényel Bor Dezső. Közreműködik Sennyei Szabó Ilus és Kishonti József (ének).

8.35: Hírek.

Gajári István dr
5.05 Bp. II-ről (Amalőr ielb.)

BUDAPEST ELSŐ SZERELMESE

— Dr. Gajári István ma 5.05 órakor Budapest II-ről közvetített előadása elé —

Megint valami érdekes és közhasznú: Gajári István dr a régi Budapest nagy szerelméről, Podmaniczky Frigyes báróról beszél ma a rádióhallgatóságnak.

Podmaniczky Frigyes báró az idegenforgalmi gondolat tulajdonképpeni úttörője egyike volt a régebbi Budapest legmarkánsabb alakjainak, s Gajári István mai előadása során felelevenednek azok a törekvései, amelyekkel a XX. századba lépő metropolis életét népszerűsíteni akarta az idegek előtt.

A kitűnő előadó a következőket mondja erről az előadásáról:

— Kevesen tudják csak, hogy a magyar idegenforgalmi propaganda eme találó és hangzatos jelszava: „Budapest a legszebb nyaralóhely”, Podmaniczky Frigyes bárótól ered. A múlt század végének és a századfordulónak ezt az érdekes alakját szeretném visszaidézni rádióelőadásom keretében a közönség emlékezetébe.

Kiváló ember volt, igazi egyéniség. Gondolatai termékenyítőleg hatottak a közéletre s több évtizedes áldásos munkája nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Budapest mai képe kialakulhatott. Megérdemli, hogy néhanapján gondoljunk rá.

Gondolni is fog rá a rádió közönsége. Podmaniczky Frigyes alakja ma is vonzó. Gajári István érdekes témát választott vele mai előadása anyagául.

Matolay Tibor dr.
— 4.10 —

DANTE

— Babits Mihály ma este 7.40 órakor Bp. II-ről közvetített előadása elé —

Sokszáz esztendő múltával is gyakran felmerülő név: Dante, akiről lépten-nyomon olvashatunk a napilapoktól kezdve a legkomolyabb irodalmi kiadványokig.

Dante (teljes nevén Dante Alighieri), az olasz költészet legnagyobb alakja 1265-ben, a középkor derekán született Firenzében és 1321-ben halt meg Ravennában.

Ma is ismeri a világ a műveit. Különösen az „Isteni színjáték” című nagy trilógiája tartotta fenn emlékét mind a mai napig.

Közel hétszáz esztendő távlatában is érdekes alak a Danteé. Élete tele volt fordulatokkal. Az akkori Itáliában a pártvillongások miatt családjával együtt a száműzetés keserű kenyerét ette egészen haláláig és soha nem láthatta többé szülővárosát, ahová pedig örökké vágyakozott visszatérni.

Azok, akik Dante műveit nem is olvasták, Babits ma esti tanulságos és szórakoztató előadása keretében egy kalandos pályafutású egyéniség izgalmas életével ismerkedhetnek meg, egy olyan egyéniséggel, akinek nevét megőrizte az idő hétszáz esztendőn keresztül.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Lincke : Rajnai induló (Fuhsel-zenekar); 2. Fétras : Holdfény az Alsteren, keringő (Viennese-zenekar); 3. Chandler—White—Cohen : Canadian-Capers (Roy-zenekar); 4. Acclamations-keringő (Atheneum-zenekar); 5. Leuschner : Matrózok a tengeren, indulódal (Keck-zenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű apróságok.” (Felolvasás.)

10.45 : „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Vincze-Kraus Ilonka zongorázik, Falas Edít énekel (zongorakísérettel). 1. Mozart : Variációk (Vincze-Kraus); 2. a) Mozart : Don Juan — Zerlina áriája; b) Schubert : Pusztai rózsza (Falus); 3. a) Dohnányi : Gavott és musette; b) Liszt : D'Este-villa szökökútjai (Kraus-Vincze); 4. a) Verdi : Álarcosbál — Oscar áriája; b) Brahms : Röpke álmom menten elsuhan (Falus); 5. a) Chopin : Fisz-dur nocturne; b) Chopin : G-moll ballada (Vincze-Kraus); 6. a) Lányi Ernő—Csonkonay : I. Rózsím sirja fölött; II. Tartózkodó szerelem; b) Dohnányi Ernő : Ezüstös holdfény; c) Zeller : Madarász, dal; d) Lehár : Éva-keringő (Falus).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Bertha István szalóonzene-kara. 1. Strauss János : Cigánybáró, nyitány; 2. Kigyósi Árpád : Valse elegante; 3. Járay István : Danse grotesque; 4. Liszt : VI. rapszódia; 5. Major Ervin : Lavotta-táncok; 6. Joumans : Részletek a „No, no, Nanette” c. operettből; 7. Garami Béla : Trópusi álmom; 8. Hruby Viktor : Bécsi operett-részletek; 9. Hlatky Endre : Hallgató.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diákkfélőrája : „A nyugati

part Columbusai." Matolay Tibor dr előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Az épülő magyar főiskolai stadion és az atletikai világbajnokságok." Majzik László dr, a Magyar Főiskolai Sportegyesületek atletikai szakosztálya elnökének előadása.

5.20: Hanglemezek. 1. Les tresors de Colombine, balettrészlet (Vienne-zenekar); 2. Mariotti: Piangi Ninon (Beres-zenekar); 3. Gabriel Marie: La cinquantaine (zenekar, vez. Neceti); 4. Kálmán Imre: Marica grófnő, részlet (Komor Géza és zenekara); 5. Kreisler: Bécsj népdal (Tombas-zenekar); 6. Mackeben: Részletek Strauss János műveiből (Mackeben-zenekar).

5.45: „Városunk szülötte." Vándor Kálmán csevegése.

6.15: Sportközlemények.

6.30: Skoll Ottó gitározik.

1. Careassi: Capriccio; 2. Giuliani: Etüd; 3. Sor: Keringő; 4. Shand: Legenda; 5. Aguado: Allegretto; 6. Segovia: Impromptu; 7. Sor: Hárfaeütüd; 8. Magyar népdalátiratok.

7.00: „Az opera lényege és hivatása." Radnai Miklós dr előadása.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. Röswaenge Helge vendégfelléptével: „Pillangó kisasszony." Dalmú 3 felvonásban. Szövegét Long János L. és Belasco Dávid nyomán írta Illica L. és Giacosa G. Fordította Várady Sándor. Zenéjét szerzte Puccini.

Az I. felv. után kb.

8.25: A rádiótárgysorsjáték ismertetése.

A II. felv. után kb.

9.45: Hírek.

Az előadás után kb.

10.35: Hírek, időjárásjelentés.

10.45: Rácz Berci és cigányzenekara muzsikál.

Közben kb.

11.15: Zarek Ottó németnyelvű előadása: „Kossuth késői szerelme."

6.30

Skoll Ottó

(D'Else felv.)

BUDAPEST II.

5.50—6.40: Hanglemezek. 1. Borodin: Son de gitare, ábránd (Stephani haváji zenekar); 2. Grieg: Erotika (Enders-zenekar); 3. Dvorzák: Humoreszk (szalonzenekar, vez. Mackeben); 4. Hartmann: Faciana, trombitaszóló, orgonakísérettel); 5. Silesu: Un peu d'amour (Réti-négyes); 6. A galamb (gitárzenekar); 7. Godard: Jocelyn, gordonka- és hárfaszóló (Pascal, Herbrecht); 8. Becce: Szerelmi legenda (Komor Géza és zenekara); 9. Moszkvai emlékek (balalajka-zenekar); 10. Weil—Brecht: Koldusopera, második felvonás befejező része (Ruth Lewis zenekara); 11. Gill: Babillage (Réti-négyes); 12. Boulanger Lili: Nocturne, hegedűszóló (hegedű: Niemczyk).

7.00: Szatmári Tibor zongorázik.

1. Respighi: Régi táncok és dalok: a) Molinaro: Orlando-balett; b) Villanella (ismeretlen szerző a XVI. sz.-ből); c) Galilei: Gagliarda; d) Siciliana (ismeretlen szerző a XVI. századból); 2. Mozart: C-dúr szonáta; 3. Schumann: Gyermekjelenetek.

7.40: A „Száz könyv" sorozatban Babits Mihály beszél Danteről.

8.30—9.50: Losonezi-Schweitzer Oszkár szalonzeneekara.

1. Robrecht: Keringő; 2. Verdi: Rigoletto, ábránd; 3. Losonezi-Schweitzer Oszkár: Szól a harang; 4. Mineo: Tuniszi éjszakák; 5. Schinelli: Preziosilla, andaluziai rapszódia; 6. Lehár: Éva, egyveleg.

9.55: Hírek, időjárásjelentés.

5.30

Kovács János dr. (Amatőr felv.)

A MENTÉS VIDÉKEN!

— dr. Kovács János igazgató-főorvos
mai előadása elé —

A Vármegyék és Városok Országos Mentőegyesülete megalakulása előtt vidéken mentés csak néhány nagyobb város területén volt. Ma pedig az Országos Mentőegyesület hálózata annyira kiépült, hogy 53 fiókállomása van, amelyeket a mentést 93 mentőautóval és több mint 280 alkalmazottal látja el. Ma már alig van az országnak olyan területe, ahová szükség esetén az Országos Mentőegyesület autói a legrövidebb időn belül ne vonulhatnának ki. Eddigi működésére nézve jellemző az, hogy több mint 200.000 esetben vették igénybe és mentőautói több mint 4 millió kilométer utat futottak meg.

Ezenkívül óriási tevékenységet fejt ki a mentés országos tanítása téren is, amennyiben a központ mentőorvosai egész évben járva az ország falvait és városait, mindenütt ingyenes mentőtanfolyamokat tartanak. Ezzel kapcsolatban évenként 6-7 ezer embert képeznek ki nemcsak a mentés, hanem a gázvédelem terén is. A mentés tanítása szempontjából Országos Mentőügyi Közlöny cím alatt folyóiratot ad ki, amelyet több ezer példányban teljesen díjtalanul küld szét az országban.

Közérdekű és tanulságos dr. Kovács János mai előadása, amely egy nagy, közhasznú intézménnyel ismerteti meg a rádióhallgató-ságot.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Holub Emil Dél-Afrikában.”
(Felolvasás.)10.45 : „Mit nézzünk meg vasárnap?”
A székesfőváros Halászbástya múzeumát ismerteti Horváth Henrik dr.
(Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Szervánszky szalónzenekar.

1. Bizet : Djamiléh, nyitány ; 2. Lüling : Walpurgis-éj, szvit ; 3. Járay István : Aranyhárfa, balettkeringő ; 4. Gillet : Gavott ; 5. Dr. Schemmel Emilné : a) Szerenád ; b) Keringő ; 6. Lincke : Grigri, egyveleg ; 7. De Micheli : Olasz dalok.

Közben kb. 12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Warm's : Házibál Micky egérnél, intermezzo (Warm's-zenekar) ; 2. Konjáchy—Kellér : Valomás, tangó (Szedő Miklós dr.) ; 3. Conrad : Continental, foxtrott (Ellsworth-zenekar) ; 4. Budai—Sólyom : Dal a szívről (ének) ; Sólyom Janka, zongorán kíséri Budai Dénes) ; 5. Vecsey—Salver : A Duna felett, valse triste (Triumph-együttes) ; 6. Plessow—Karlick : Wenn die Sonja, foxtrott (Mentor) ; 7. Szlatinay—Békeffi : Kis Conchitám (Triumph-együttes) ; 8. Rust : Ich bin ein kleiner Musikant, tangódal (Mentor) ; 9. Hill—Berthold : Das alte Spinnrad, foxtrott (Helmer) ; 10. Kemény—Harmat : Egyetlen szerelmem, tangó (Szedő Miklós dr.) ; 11. Richards—Kristen : Hein spielt abends, keringődal ; 12. Dubin—Warren : I only have eyes for you, foxtrott (Ellsworth-zenekar) ; 13. Sorbier—Kirschstein : Crepuscule, foxtrott (Párizsi rádió zenekara) ; 14. Bölle—Amberg : Liebe ist ein Geheimnis, tangó (Hagedorn) ; 15. Mackeben—Beckmann : Es ist so wunderschön ; 16. Eisemann—Szilágyi : Mia bella signorina, tangó (Szedő Miklós) ; 17. Abraham—Harmat : Dzsudzsu, hindúfox (Rózsa Annie) ; 18. Dubin—Warren : Dames, foxtrott (Pierre Lord) ; 19. Warm's : Ezerkettődik éjszaka, keleti mese (Warm's zenekara).

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A „Rádióélet” meseórája. (Harsányi Gizi előadása.)

4.45 : Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Géczy-Fazekas Klára zongorázik.
1. Chopin : Ballada, g-moll ; 2. Mendelssohn : Rondó capriccioso ; 3. Rebiko : Valse melancholique ; 4. Schumann : Contrabandiste.

5.30: „A mentés vidéken.” Kovács János dr előadása.

6.00: Rácz Pali és cigányzenekara.

6.50: „A rádió vevőkészülékek áramfogyasztása.” Zakariás János előadása.

7.20: Svéd Sándor énekel

1. a) Bizet: Agnus Dei; b) Caccini: Amari-lli; c) Caldara: Come raggio di sol; 2. a) Schubert: Litánia; b) Strauss RICHÁRD: Holnap; 3. a) Liszt: I. Rajmán; II. Apák sírja; b) Rékai Nándor: Boldogságról; c) Zádor Jenő: Mit jelent.

8.00: „A szív játéka.” Egyfelvonásos hangjátékok. Irta Kilián Zoltán. Zongorán kísér Polgár Tibor. Rendező Csanády György. 1. „A maestrino.” Személyek: Bellini — Laurisin Lajos; Maddelena — Tóth Erzsé; Fumaroli — Mihályfi Béla; 2. „Puccini úr.” Személyek: Puccini — Laurisin Lajos; Bianca — Ladányi Ilonka; Ricordi — Mihályfi Béla; 3. „A boldogság dombján.” Személyek: Wagner — Székely Mihály; Matild — Gere Lola; Wesendonk — Táray Ferenc.

9.15: Veres Lajos és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel.

Közben kb. 10.00: Hírek, időjárásjelentés, lóversenyeredmények.

10.45: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.35—7.20: Első Budapesti Citerakör. Vezényel Bundschuh István.

1. Hofböck: Diadalmi üdvözet, induló (együttes); 2. Huber: Bécsi élet, keringő (együttes); 3. Kösseldorfer: Virágok beszéde (Bundschuh István, Hertl Henrikné, Liebezeit Alajos, Timkó Tivadar); 4. Kasteneder: A művész álma (együttes); 5. Huber: Bécsi szívek, induló (együttes); 6. Unikauf: Stájer alpesi dalok (Bundschuh István, Szende János); 7. Fuchs: Fekete szemek, polka-mazurka (Bundschuh István, Hertl Henrikné, Szende János); 8. Plözl: Induló (együttes).

7.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórája.

8.35: Hírek.

9.00—10.00: Kertész Miklós jazz-zenekarának műsora Szentiványi Zoltán énekszámával.

10.05—11.00: Hanglemezek.

1. Offenbach: Orfeusz a pokolban, nyitány (szimfonikus zenekar); 2. Adam: Ha én király volnék, ária (Hirigaray); 3. Ardit: A csók, keringődal (Bertin Suzanne); 4.

A SZÍV JÁTÉKAI

— Kilián Zoltán Hangjátéka ma este 8 órakor —

„A szív játéka” gyűjtőcím már jelzi az egyes darabok tartalmát. Három világhírű zeneszerző szerelmét adják a hangjátékok. Az első darab a még fiatal Bellininek zeneiskolai tanulókorában való leánykéréséről szól. A második darab a fiatal Puccini, meg egy kislány bájos története. A harmadik darab Wagner életének igen érdekes szerelmi alakja, Wesendonk Matild köré fonódik.

Mindegyik darabnak három szereplője van, egy idősebb, egy fiatalabb férfi, meg egy nő. A hangjáték szempontjából tehát ideális a helyzet, mert a három hang világosan megkülönböztethető egymástól. Az egész kidolgozás minden tekintetben a rádiószerűséget tartja szem előtt.

A maestrino, vagyis az első darab egy gyerekegyszerű meg egy gyermeklány tragikomikus szerelme. Az ifjú legény érzi a benne élő nagy erőt és hatalmas jövőt, szerelmi ösztönével megérzi ezt a kislány is, de az apa mit sem akar a dologról tudni. Az önértetek összeroppannak s az induló szép kis regénynek csakhamar vége.

Puccini úr, a második darab hőse még igen fiatal legény, innen a 20. éven és nagyszerűen egy dalt visz el a kiadóhoz. A kiadó ki akarja tetsékelni, de egy éppen ottjáró kislány pártfogásába veszi. Ebből megható és bájos dolgok adódnak; a két fiatal végigmegy Milano uccáin és itt azután érdekes hangkulisszákat hallhatunk: a mult század 80-as éveinek nagyvárosi uccáját halljuk majd rég eltűnt zajaival.

A második darab drámaiság tekintetében már bonyolódottabb, a harmadik darab pedig, mely Zürich mellett „A boldogság dombján” játszódik le, Wagner és a Wesendonk-házaspár erős drámája, melyből Isolda szerelmi halála született.

A hangjátékok mindegyikében muzsikát is kapunk; még pedig olyan dalokat, melyek éppen az adott jelenetek tengelyét teszik. Hálás újításul mindegyik hangjáték kis nyitányt is kap: egy-egy remek és kevésbé ismert Bellini-, Puccini- és Wagner-lemez.

Donizetti: Szerelmi bájital, ária (Schmidt József); 5. Händel: Dank sei Dir, arioso (Liebenberg Éva); 6. Chopin: Berceuse, zongoraszólo (Rosenthal Moritz); 7. Diaz: Benvenuto, arioso (Vigneau Daniel); 8. Boito: Mefisztofelesz, ária (Bode Vilmos); 9. Gounod: Romeo és Julia, arietta (Bertin Suzanne); 10. Giordano: Andrea Chenier, ária (Ohmann Martin); 11. Ganne: A költőtáncos, operaszízet (Hirigaray); 12. Meyerbeer: Proféta, koronázási induló (berlini filharmónikusok, vez. Blech Leó).

5.30

Kovács János dr. (Amatőr felv.)

A MENTÉS VIDÉKEN!

— dr. Kovács János igazgató-főorvos
mai előadása elé —

A Vármegyék és Városok Országos Mentőegyesülete megalakulása előtt vidéken mentés csak néhány nagyobb város területén volt. Ma pedig az Országos Mentőegyesület hálózata annyira kiépült, hogy 53 fiókállomása van, amelyeket a mentést 93 mentőautóval és több mint 280 alkalmazottal látja el. Ma már alig van az országnak olyan területe, ahová szükség esetén az Országos Mentőegyesület autói a legrövidebb időn belül ne vonulhatnak ki. Eddigi működésére nézve jellemző az, hogy több mint 200.000 esetben vették igénybe és mentőautói több mint 4 millió kilométer utat futottak meg.

Ezenkívül óriási tevékenységet fejt ki a mentés országos tanítása téren is, amennyiben a központ mentőorvosai egész évben járva az ország falvait és városait, mindenütt ingyenes mentőtanfolyamokat tartanak. Ezzel kapcsolatban évenként 6—7 ezer embert képeznek ki nemcsak a mentés, hanem a gázvédelem terén is. A mentés tanítása szempontjából Országos Mentőügyi Közlöny cím alatt folyóiratot ad ki, amelyet több ezer példányban teljesen díjtalanul küld szét az országban.

Közérdekű és tanulságos dr. Kovács János mai előadása, amely egy nagy, közhasznú intézménnyel ismerteti meg a rádióhallgatóságot.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Holub Emil Dél-Afrikában.”
(Felolvasás.)10.45 : „Mit nézzünk meg vasárnap?”
A székesfőváros Halászbástya múzeumát ismerteti Horváth Henrik dr.
(Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Szervánszky szalózenekar.

1. Bizet: Djamiléh, nyitány; 2. Lülíng: Walpurgis-éj, szvit; 3. Járay István: Aranyhárfa, balettkeringő; 4. Gillet: Gavott; 5. Dr. Schemmel Emilné: a) Szerenád; b) Keringő; 6. Lincke: Grigri, egyveleg; 7. De Micheli: Olasz dalok.

Közben kb. 12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Warms: Házibál Micky egérnél, intermezzo (Warms-zenekar); 2. Komjáthy—Keller: Valomás, tangó (Szedő Miklós dr.); 3. Conrad: Continental, foxtrott (Ellsworth-zenekar); 4. Budai—Sólyom: Dal a szivről (ének: Sólyom Janka, zongorán kíséri Budai Dénes); 5. Vecsey—Salver: A Duna felett, valse triste (Triumph-együttes); 6. Plessow—Karlick: Wenn die Sonja, foxtrott (Mentor); 7. Sztlatinay—Békeffi: Kis Conchitám (Triumph-együttes); 8. Rust: Ich bin ein kleiner Musikant, tangódal (Mentor); 9. Hill—Bertold: Das alte Spinnrad, foxtrott (Helmer); 10. Kemény—Harmat: Egyetlen szerelmem, tangó (Szedő Miklós dr.); 11. Richards—Kristen: Hein spielt abends, keringődal; 12. Dubin—Warren: I only have eyes for you, foxtrott (Ellsworth-zenekar); 13. Sorbier—Kirehstein: Crepuscule, foxtrott (Párizsi rádió zenekara); 14. Bölle—Amberg: Liebe ist ein Geheimniß, tangó (Hagedorn); 15. Mackeben—Beckmann: Es ist so wunderschön; 16. Eisemann—Szilágyi: Mia bella signorina, tangó (Szedő Miklós); 17. Abraham—Harmat: Dzsú-dzsú, hindúfox (Rózsa Annie); 18. Dubin—Warren: Dames, foxtrott (Pierre Lord); 19. Warms: Ezerkeddik éjszaka, keleti mese (Warms zenekara).

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A „Rádióélet” meseórája. (Harsányi Gizi előadása.)

4.45 : Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Géczy-Fazekas Klára zongorázik.

1. Chopin: Ballada, g-moll; 2. Mendelssohn: Rondó capriccioso; 3. Rebiko: Valse melancholique; 4. Schumann: Contrabandiste.

5.30: „A mentés vidéken.” Kovács János dr előadása.

6.00: Rácz Pali és cigányzenekara.

6.50: „A rádió vevőkészülékek áramfogyasztása.” Zakariás János előadása.

7.20: Svéd Sándor énekel

1. a) Bizet: Agnus Dei; b) Caccini: Amarrilli; c) Caldara: Come raggio di sol; 2. a) Schubert: Litánia; b) Strauss Richárd: Holnap; 3. a) Liszt: I. Rajmán; II. Apák sírja; b) Rékai Nándor: Boldogságról; c) Zádor Jenő: Mit jelent.

8.00: „A szív játéka.” Egyfelvonásos hangjátékok. Irta Kilián Zoltán. Zongorán kísér Polgár Tibor. Rendező Csanády György. 1. „A maestrino.” Személyek: Bellini — Lauriszin Lajos; Maddelena — Tóth Erzsí; Fumaroli — Mihályfi Béla; 2. „Puccini úr.” Személyek: Puccini — Lauriszin Lajos; Bianca — Ladányi Ilonka; Ricordi — Mihályfi Béla; 3. „A boldogság dombján.” Személyek: Wagner — Székely Mihály; Matild — Gere Lola; Wesendonk — Táray Ferenc.

9.15: Veres Lajos és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel.

Közben kb. 10.00: Hírek, időjárásjelentés, lóversenyeredmények.

10.45: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.35—7.20: Első Budapesti Citerakör. Vezényel Bundschuh István.

1. Hofböck: Diadalmi üdvözlés, induló (együttes); 2. Huber: Bécsi élet, keringő (együttes); 3. Kösseldorfer: Virágok beszéde (Bundschuh István, Hertl Henrikné, Liebezeit Alajos, Timkó Tivadar); 4. Kasteneder: A művész álma (együttes); 5. Huber: Bécsi szívek, induló (együttes); 6. Unlauf: Stájer alpesi dalok (Bundschuh István, Szende János); 7. Fuchs: Fekete szemek, polka-mazurka (Bundschuh István, Hertl Henrikné, Szende János); 8. Plözl: Induló (együttes).

7.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléjárója.

8.35: Hírek.

9.00—10.00: Kertész Miklós jazz-zenekarának műsora Szentiványi Zoltán énekszámával.

10.05—11.00: Hanglemezek.

1. Offenbach: Orfeusz a pokolban, nyitány (szimfonikus zenekar); 2. Adam: Ha én király volnék, ária (Hirigaray); 3. Arditi: A csók, keringődal (Bertin Suzanne); 4.

A SZIV JÁTÉKAI

— Kilián Zoltán hangjátéka ma este 8 órakor —

„A szív játéka” gyűjtőcím már jelzi az egyes darabok tartalmát. Három világhírű zeneszerző szerelmét adják a hangjátékok. Az első darab a még fiatal Bellininek zeneiskolai tanulókörében való leánykéréséről szól. A második darab a fiatal Puccini, meg egy kislány bájos története. A harmadik darab Wagner életének igen érdekes szerelmi alakja, Wesendonk Matild köré fonódik.

Mindegyik darabnak három szereplője van, egy idősebb, egy fiatalabb férfi, meg egy nő. A hangjáték szempontjából tehát ideális a helyzet, mert a három hang világosan megkülönböztethető egymástól. Az egész kidolgozás minden tekintetben a rádiószerepelt tartja szem előtt.

A maestrino, vagyis az első darab egy gyerekekben meg egy gyermeklány tragikomikus szerelme. Az ifjú legény érzi a benne élő nagy erőt és hatalmas jövőt, szerelmi ösztönével megérzi ezt a kislány is, de az apa mit sem akar a dologról tudni. Az önérzetek összeroppannak s az induló szép kis regénynek csakhamar vége.

Puccini úr, a második darab hőse még igen fiatal legény, innen a 20. éven és nagyszerűen egy dalt visz el a kiadóhoz. A kiadó ki akarja tetsékelni, de egy éppen ottjáró kislány pártfogásába veszi. Ebből megható és bájos dolgok adódnak; a két fiatal végigmegy Milano uccáin és itt azután érdekes hangkulisszákat hallhatunk: a múlt század 80-as éveinek nagyvárosi uccáját halljuk majd rég eltűnt zajaival.

A második darab drámaiság tekintetében már bonyolódottabb, a harmadik darab pedig, mely Zürich mellett „A boldogság dombján” játszódik le, Wagner és a Wesendonk-házaspár erős drámája, melyből Isolda szerelmi halála született.

A hangjátékok mindegyikében muzsikát is kapunk; még pedig olyan dalokat, melyek éppen az adott jelenetek tengelyét teszik. Hálás újításul mindegyik hangjáték kis nyitányt is kap: egy-egy remek és kevésbé ismert Bellini-, Puccini- és Wagner-lemezt.

Donizetti: Szerelmi bájital, ária (Schmidt József); 5. Händel: Dank sei Dir, arioso (Liebenberg Éva); 6. Chopin: Berceuse, zongoraszólo (Rosenthal Moritz); 7. Diaz: Benvenuto, arioso (Vigneau Daniel); 8. Boito: Mefisztófelesz, ária (Bode Vilmos); 9. Gounod: Romeo és Julia, arietta (Bertin Suzanne); 10. Giordano: Andrea Chenier, ária (Ohmann Martin); 11. Ganne: A költő-táncos, operarészlet (Hirigaray); 12. Meyerbeer: Proféta, koronázási induló (berlini filharmonikusok, vez. Blech Leó).

KÜLFÖLDI MŰSOR

JUNIUS 9-15-IG

ÁLLOMÁSOK,

AHOGY A SKÁLÁN JELENTKEZNEK 2000 MÉTERTŐL 200 MÉTERIG

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
RADIO PARIS ..	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 286
KÖNIGSWIL	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BARI	20 283
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LAWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG ..	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT. ..	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA ..	11 259
BUDAPEST II. ..	3 834	BERLIN	100 357	MONTE CENERI ..	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG ..	60 349	FRANKFURT	17 251
BUDAPEST I. ..	120 550	LONDON REG. ..	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR ..	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	120 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG ..	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTH REG.	50 450	HUIZEN	20 302	BORDEAUX	3 201
SV. ROMAND ..	50 443	POZSONY	14 299	MONTEPELLIER ..	5 200
STOCKHOLM	55 426	NORTH NAT.	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HEILSBURG	75 291		

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra. Alk. szle. = Alkalmi szemle. Ábr. = Ábránd. Ár. = Ártolyamok. E. = Előadás. Egyv. = Egyveleg. Felolv. = Felolvasás. Gr. = Gramofón. Gy. ó. = Gyermekóra. Hgv. = Hangverseny. H. = Hírek. I. jel. = Időjelzés. I. jár. = Időjárás. Ind. = Induló. Kat. z. = Katonazenene. Könnyű z. = Könnyű zene. Közv. = Közvetítés. Női ó. = Női óra. Rzkar. = Rádiózenekar. Szimf. z. = Szimfonikus zene. Szór. z. = Szórakoztató zene. Tán. z. = Táncezene

JUNIUS 9

VASÁRNAP

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.30: München és Luxembourg. 22.40: Strasbourg.

OPERA

21.00: Milano.

BEOGRAD, 437.3 m. 19: Lemezek. 19.30: Német énekar. 22.30: Vendéglovi z. 22-23.30: Tánclemezek.

BERLIN, 356.7 m. 19: Svidgelt. 20: Rzkar. Cals Helén szoprán és Linz Márta hegedűművészével. 22.20: H. 22.30: München. 24-1: Könnyű- és táncezene.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Német népzene. 20: Deutschlandsender. 21: H. 22.30-24: München.

BRNO, 325.4 m. 16: Pozsony. 17.30: Praha. 18: Német műsor. 19: Praha. 19.15: Mor. Ostrava. 20: Kassa. 20.40: Ríport. 21.15: Praha. 22.45-23.30: Éjjeli hgv. BUCURESTI, 364.5 m. 17:

Lemezek. 18: H. Utána lemezek. 19: Mugar. Bukarest városáról. 19.20: Uj lemezek. 20: Rádió tánczara. A szünetben 21.20: Sport. 22: H. 22.45: H.

DEUTSCHLANDSENDER,

1571 m. 19: Fortner: Raymond Ferdinand és csodálatos világa; keresztmetszet Drechsler, Kreutzer és Müller zenéjével. 20: Tarka est. Közben Sack Erna és Groh Herbert szerelmi dalokat énekel. 23: Lívsakov-zenekar.

FRANKFURT, 251 m. 18: Stuttgart. 19.45: Sport. 20: Stuttgart. 22.20: Ríport. 22.30: Sport. 22.45: München. 24-2: Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 18.20: Tarka est dalokkal. 19.20: Orgonajáték és karének. 20: Deutschlandsender. 21: H. 22: München.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. 16: Pozsony. 17.30: E. 17.55: A 14. gy. e. zkara. 18.45: H. 18.55: Lemez. 19: E. 19.10: Praha. 19.15: Pozsony. 19.55: Lemezek. 20: Rzkar. 20.40: E. 20.55: A könnyű zene folyt. 21.15: Praha. 22.35-23.30: Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 19: E. 19.30: Citerazene. 19.50: Sport. 20: Nagy rzkar, kamaraénekar. Hansen szoprán és Derseit

zongoraművész. 22: H. 22.30-24: München.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19: Reitz hegedűművész játéka. Huber: G-dur szvit. Andreea: Rapszódia. 20: Tréfás egyveleg. 20.30: Köln. 22: H. 22.40-24: München.

LEIPZIG, 382.2 m. 18.30: Romantikus játék zenével. 19.45: Sport. 20.15: Köln. 22: H. 23-24: München.

MILANO, 368.3 m. 20: E. 21: Cilea: Lecouvreur Adriana, opera.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Pozsony. 17.45: Lemezek. 18: Német műsor. 19.15: Vidám nyári játék dalokkal. 20: Kassa. 20.40: Praha. MÜNCHEN, 405.4 m. 18.50: A Berber-vonósnégyes. 19.30: E. 22.30-24: Táncezene műdalokkal.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16: Rzkar. 17.30: Kassa. 17.55: Magyar műsor. Kih. Antal: Régi magyar népszokások. Utána rádiózenekar. Schack Manka: Szerenád. Kodály: Nyári est. 18.40: E. 18.55: Lemez. 19: Praha. 19.15: Lemezek. 19.25: Hangképek a repülésről. 19.55: Sport. 20: Kassa. 21.15: Praha. 22.35: Magyar h. 22.50-23.30: Cigány z.

PRAHA, 470.2 m. 16: Pozsony. 17.30: E. 17.45: Lemezek. 18: Német műsor. 19: Német h. Lemez. 19.10: H. 19.15: Mor. Ostrava. 20: Kassa. 20.40: E. 20.55: Lemezek. 21.15: Rzkar. 22.15: H. 22.35: Lemez. 22.40: H. 22.45—23.30: Brno.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19: Rádióéirksz. 20: Hangképek. 20.45: Laparciere-Richepin: Az igazi Carmen, szimfű. Utána tánc z.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 20.50: H. 21: Részletek különböző angol frók és költők műveiből. 21.20: Rádiózenekar Samons hegedűművésszel. 22.30: E.

HIGA, 514.6 m. 19.30: Régi táncok. 20.15: Művészletek. 21.10—23: Tánclemezek.

RÓMA, 420.8 m. 17: Ének- és hangszerversen. 20.30: Lemezek. 20.50: Szimf. hgve. **STOCKHOLM**, 426.1 m. 20: Rzkar Althen énekesnővel. 22—23: Szór. z.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.30: Arnitz Helén hegedű. Halter Armand zongorázik. 20.30: Tarka est. 22: 1900—1910 divatos és tánczenéből. 22.40—24: Tánc z.

STUTTGART, 522.6 m. 18.30: Repülők fűvőszkara. 20: Rádióoperett Kaufmann zenéjével. 21.30: Tarka zenés est. 22.30: München. 24—2: Vonós- és fűvőzene Ulmból.

WARSAWA, 1339 m. 18.15: Énekkarok. 19.25: Brahms: Változatok egy Haydn-témára. 21.30: Irodalmi és zenés est. 22.20: Tengerészkar. 23.05: Lemezek.

WIEN, 506.8 m. 8.15: Torna. 8.55: Vegyes lemezek. 9.45: Istenisztelet. 11: Az anya és a népdal. 11.45: Marcus leleplezése az Aviano-élművön. 13: Könnyű fűvőzene. 14.50: H. 15.35: Dvorsák: F-moll zongoratrió. 16: A pápuák élete, lemezekkel. 16.30: Az osztrák Derby közv. 16.50: Rzkar. 17.50: Lux: Ó-bécsi Velehen játék. Ríport a schönbrunni Glorietől. 18.05: Karintia, mint üdülőtérület. 18.30: Preradovics Paula író nő műveiből. 19.10: E. 19.15: Kurz Zelma lemezei. Verdi: Alarcosbál, ária. Goldmark: Sába királynője, ária. Strauss János: Kék Duna, keringő. 19.30: Rawicz és Landauer kézzongorás hgve. Dvorsák: VIII. szláv tánc. Borodin: Poloveci táncok. Bellini: Remete. Bölesdál, ária a szemről. Strauss János: Pizzicato, polka. Bontogatók, polka. Kálmán: Egyveleg. 20.05: Molnár Ferenc: A hatyú, szimfű. 22.05: H. 22.30: Tudósítás a heligenbluti Glockner-versenyről. 22.40: Rzkar Arleth énekes-

sel. Könnyű zene operett-részletekkel. 23.45: H. 24—1: Kurina Simi és cigányzenekara.

JUNIUS 10 NÉTFŐ

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Stockholm. 22.15: Luxembourg. 22.30: Breslau. 22.40: Regional. 23.00: Stuttgart és Deutschlandsender. 23.15: Drottwich. 23.50: Wien

OPERA

19.30: Praha. 21.55: Regionál.

BEOGRAD, 437.3 m. 18.30: A szent Márk templom énekkara. 19: Lemezek. 20: Opera.

BERLIN, 356.7 m. 19: Arrau zongoraművész játéka. 19.45: H. 20: A zeneművészeti főiskolára vezényelt katonai és haditengerészeti zenészek zenekara, mandolinzenekarral, xilofónszólóval és lantdalokkal. 22: H. 22.30—24: Boroszló.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Königsberg. 19.20: Lipcse. 20: Játék Szuczka zenéjével. 21.10: Német parasztzene. 22: H. 22.20: Frankfurt. 22.30: Tánc z.

BRNO, 325.4 m. 16: Mor. Ostrava. 17.30: Szonata két zongorára. 18: Német műsor. 18.25: Lessing: A dalok könyve. 19: Praha. 19.15: Szalonégyes. 18.55: Eljuttunk-e valaha a Holdra. Markos J. irodalmi és tudományos egybeállítás. 20.25: Provaznik Zdenko játéka vilamos zongorán. 20.45: Hangjáték. 21.40: Lemezek. 21.45: Mor. Ostrava. 22.15—23.30: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Rzkar. 18: H. 18.15: Rzkar. 19: Felolv. 19.20: Grotutza Sándor román népdalokat énekel. 19.35: Népzenelemezek. 19.50: Felolv. 20.05: A Szarvas-vonósnegyes Grieg g-moll vonósnegyesét adja elő. 21.40: Pasuc Vera énekel 21: Déget Lidia zongorázik. 21.30: H. 21.45: Vendégül z. 22.15: H.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: Königsberg. 19.20: Táncok Angolországból, Olaszországból és Dél-szláviából. 20: München. 22: H. 23: Tánc z.

DROITWICH, 1500 m. 19.55: Isteniszf. 20.45: H. 21: Szállodai zene baritonadalokkal. 21.45: E. 22: Szállodai zene baritonénekekkel. 22.30: E.

FRANKFURT, 251 m. 18.50: Hangképek. 20: Wagner-hgv. 22: H. 22.20: Ríport. 22.45: Boroszló. 24—2: Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 19.05: Hegedű- és csembalószonata. 19.40: Sport. 20: Vidám dal- és táncjáték. 21: München. 22: H. 22.35—24: Plümkösi tánc est.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. 16: Mor. Ostrava. 17.30: Pozsony. Lemez. 19: E. 19.10: Praha. 19.15: Brno. 20.45: Pozsony. 21.30: Dalegylet hgve. 22: Lemezek. 22.15: Praha. 22.30—23.30: Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 19—22: Pümkösi vidám zenés est. 22: H. 22.30—24: Közv. Aachenből.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19: Hangtudósítás. 19.20: Hangképek. 19.40: Klawonn Herta zongorázik. 20: Nagy zenés-dalos vidám est. 22: H. 22.30—24: Boroszló.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Nagy tarka est zenével és dalokkal. 22: H. Sport. 22.20: Luther amerikai német nagykövet beszéde. 22.30—24: Boroszló

MILANO, 368.3 m. 19: H. 20.50: Modern szerzők zeneművei. 22: Könnyű és tánczene.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Rzkar gyermekkarral. 17.30: E. 17.45: Praha. 19.15: Brno. 21.45: A kamaraénekkar hangversenye. Palestina- és Harant-művek. 22.15: Praha. 22.40—23.30: Lemezek.

MÜNCHEN, 405.4 m. 18.30: Népszimfű dalokkal. 20: Tarka est, rádiózenekar, rádiótáncok. Schierner-fűvőzenekar.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16: Mor. Ostrava. 17.30: Ostapesuk-Neuman-ko: Orosz dalokat énekel. 17.55: Magyar műsor. Közvetítés Peredről. Pümköshétfő a magyar faluban. Peredi földművesek előadása. Bevezető szavakat mond Morvay B. Közreműködik Sellyei József. Bemondó Tilkovský V. 18.40: Felolv. 18.55: Lemezek. 19: Praha. 19.15: Brno. 20.45: E. 21: Drdla szerzeményei Schimek hegedű- és Pestyelák zongoraelőadásában. 21.30: Sport. 21.40: Hrnecirik: A zolyomi statutarium. Ének és szavaltat. 22.15: Praha. 22.30: Magyar h. 22.45—23.30: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 16: Mor. Ostrava. 17.30: E. 17.45: Lemezek. 18: Német műsor. 19: Német h. Lemez. 19.10: Opera. H. Lemez. 19.20: Opera. 19.30: Bizet: Carmen, opera. Az olasz stagione vendégjátéka a prágai német színházból. Carmen — Boades;

ERIC

Métes

206
283
270
265
263
261
259
257
251
246
244
239
227
213
208
205
201
200

k. B. =

Hgv. =

Katona-

zenekar.

H. 22.30

m. 19:

játéka.

t. And-

Tréfiás

bln. 22:

hen.

18.30:

zenével.

: Köln.

chen.

20: E.

rer Ad-

69.1 m.

: Leme-

r. 19.15:

dalokkal.

Praha.

. 18.50:

es. 19.30:

zene mű-

AVA.

r. 17.30:

nyar mű-

magyar

a rádió-

ka: Sze-

nyari est.

Lemez.

Lemezek.

a repülés-

: Kassa.

95: Ma-

30: Ci-

BÁB

DÉLIBÁB

José — Tafuro; Escamillo — Nava. 22.15; H. 22.30; Lemez. 22.35; H. 22.40; Lemez. Német h. 23—23.30; Lemezek.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19: Vidám lemezek. 20: Rzkar. 20.45: Vigjáték, hgv. régi hangszereken. Utána tánclemezek.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 19.30: Hegedűkettősök. 20.45: Rzkar. 21.45: H. 21.55: Bizet: Carmen, opera a 3. felv. közv. Carmen — Conchita Supervia, Don José — José Luccioni, Michaela — Ina Soues. 22.40—24: Jack-son-tánczkar.

RIGA, 514.6 m. 19.30: Népszerű hgv. 21.30—23: Tánclemezek.

RÓMA, 420.8 m. 17.05: Puliti-Santoliquido zongoraművész, Rositani szoprán és Carlevarini hegedűművész hgv.-nye. 20.50: Rulli: A csillagok csavargói. Csak Bari: 20.50: Görög est. 22: Cetra-zenekar.

STOCKHOLM, 426.1 m. 19: Hallmann Ally énekel. 19.30: Katonazene. 22—23: Tánc z.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.45: Tánclemezek. 19.45: Lemezek. 20.30: Vigjáték. 22.40: Tánc z.

STUTTGART, 522.6 m. 18.50: Frankfurt. 20: München. 22: H. 22.20: Königsberg. 22.40: Kintorna. 23: Tánc z. 24—2: Szimf. hgv.

WARSAWA, 1339 m. 18.45: Szólisták lemezei. 20: Szimf. zene. 21: A kattovicei énekarok hgv. 22.20: Szalón z. 23.05: Bach: D-moll hegedűszonáta lemezeken.

WIEN, 506.8 m. 9.30: Jjel. Pompe Gerda orgonázik. 10.05: A bécsi filharmonikusok és Ivogin Mária kólarűrszoprán lemezei. 11.25: Elb. 11.45: Rzkar szoprán-énekek. 12.55—14.15: Szór. z. 15: H. 15.15: Smetana: Életemből, vonósnyegyes. 15.50: Angkor, a romváros a dzsungelben (lemezekkel). 16.40: Bécs dalban és táncban. 18.20: A montafórnól. 18.35: Bécs szavakban. 19: E. 19.10: Watzke bariton dalestje. Muszorgszkij: A halál dalai és táncai. Wolf: Hárfadalk. Michel Angelo dalok. Bricht: Az alvajáró. A magános Krisztus.

JUNIUS 11

KEDD

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.10: Regional. 22.35: Luxembourg. 23.00: Deutsch-landsender, Droitwich és Leip-zig.

OPERETT

20.50: Milano.

OPERA

20.15: Berlin és Radio Paris. 20.20: Bucuresti.

BEOGRAD, 437.3 m. 18.30: Neill Frazer énekesnő angol dalokat ad elő. 20: Lemezek. 20.10: Strauss Richard: Ariadne Naxoson, opera. 22.25: Népdalok.

BERLIN, 356.7 m. 19: Citera-negyves. 20: H. 20.15: Strauss R.: Ariadne Naxoson, opera. A főszerepekben: Ursuleac Viorica, Roswaenge, Korjus Milica. 21.45: E. 22: H. 22.30: Herder és Goethe. 23—24: München.

BRESLAU, 315.8 m. 19.10: Német népdalok a rádió-énekkar, ének- és hangszer-zólisták. 20.15: Berlin. 22: H. 22.30: München. Éjfélig. 1.30—2.15: E.

BRNO, 325.4 m. 16.30: Pozsony. 17.40: Német műsor. 18: E. 18.20: Lemez. H. 18.35: E. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 19.25: Zenés egybeállítás dalokkal. 20.30: Mor. Ostrava. 21—23: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Lemezek. 18: H. 18.15: Lemezek. 19: Felolv. 19.20: Híres énekesek lemezei. 20: Felolv. 20.20: Strauss R.: Ariadne Naxoson, opera Berlinből. A szünetekben h. Opera után h.

DEUTSCHLANDSENDER,

1571 m. 19: A Livsakov-zenekar vidám játéka. 20: H. 20.15: Berlin. 21.15: Stoff—Reger: Nyári nap Sanssouciában. 22: H. 23: Tánc z.

DROITWICH, 1500 m. 20: Hangjáték. 21.30: H. 21.50: E. 22.05: A Griller-vonós-negyves és Helmrich mezo-szoprán. 23.15—24: Jack-son-tánczkar.

FRANKFURT, 251 m. 19: Deutschlandsender. 20: H. 20.15: Berlin. 22: H. 22.20: Hangképek a schönfeldi kastélyból. 23: München. 24—2: Rzkar Raba hegedű-művésszel.

HAMBURG, 331 m. 19: E. 19.10: Boroszló. 20: H. 20.15: Berlin. 21.45: Játék két zongorán. 22: H. 22.25: E. 22.40: Közzene. 23—24: München.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. Az állomás jún. 11-től 16-ig nem működik az erősítési munkálatok miatt. A műsoradás megindulása jún. 17—19 között fog történni. A cseh-szlovák állomások közös műsorához azonban Kassa mindennap műsorszámot ad, amelyet műsorunkban részletesen közlünk. 16.10—16.30: Pozsonynak: Garaj:

Külföldön is ismertté vált szlovák írókról és műveikről. **KÖLN**, 455.9 m. 19: A Hitler-íjfűség éneke. 19.30: E. 19.45: Pillanatfelvétel. 20: H. 20.15: Berlin. 21.45: Weh-ner: A labirintus, görög élmény. 22: H. 22.20: Sakk. **KÖNIGSBERG**, 291 m. 19.30: Rzkar. 20: H. 20.15: Berlin. 21.45: Keletporosz est. 22.15: H. 22.30: Pindáros z. Győzelmi dalok. 22.45—24: München.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: E. 20: H. 20.15: Berlin. 21.45: Riport. 22: H. 22.20: Ramin orgonaművész Bach-műveket játszik a lipcsei Tamás-templomból. 23—24: Tánc z.

MILANO, 368.3 m. 19: H. 20.50: Lombardo: A szerelmek háza, operett.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16.10: Praha. 16.30: Pozsony. 17.50: Lemezek. 18.20: Praha. 19.25: Brno. 20.45: Rzkar. 21.15: Praha. 22.30—23: Lemezek.

MÜNCHEN, 405.4 m. 18.30: E. 20.45: E. 22.30—24: Tarka népzeneest.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16.30: Rzkar fu-volaszólvál. 17.40: E. 17.50: Magyar műsor. Mészáros: Hogyan óvakodjunk a tolvajok ellen? 18.05: Lehner-Stickinger zongoraművész. 18.35: Felolv. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 19.25: Brno. 20.30: E. 20.45: Mor. Ostrava. 21.15: Praha. 22.30: Magyar h. 22.45—23: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 16: Időj. 16.30: Pozsony. 17.40: H. Lemez. 17.50: E. 18: Lemezek. E. 18.20: Német műsor. 19: Német h. Lemez. 19.15: H. 19.25: Brno. 20.30: E. 20.45: Mor. Ostrava. 21.15: Heyduck Adolf költő emlékestje Bran-berger zenéjével. 22.15: H. 22.30: Lemezek. 22.45:—23: H.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19.30: Bellini: Norma, opera.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 20.30: Zenés hangjáték Drake déli-tengeri utazásáról. 22: H. 22.10—24: Kytetánczkar.

RIGA, 514.6 m. 19.10: Kál-mán- és Lehár-operettek részletei. 21.35: Tánclemezek.

RÓMA, 420.8 m. 17.15: Könyű z. 19: H. 20.15: Csak Bari: Görög est. 20.50: Reklámhgv. 22: Serato hegedűművész és Satta zongoraművész hgv.-nye.

STOCKHOLM, 426.1 m. 17.45: Lemezek. 19.30: Wakefield-Cadmann zeneszerző művei. 20.15: Közv. Berlinből. 22.30—23: Lemezek.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.30: Rzkar. 19.30: Leme-

zek. 20.30—22.30: Operett-est.

STUTT GART, 522.6 m. 19: Rzkar. 20: H. 20.15: Berlin. 22: H. 22.30: München. 9

WAR SZAWA, 1339 m. 18.45: Sibelius-lemezek. 19.30: Kamarazene. 20.10: Zongora és ének. 21: Rzkar. Wilkomirski csellóművésszel. 22: Dan énekkar. 22.40: Komoly zene.

WIEN, 506.8 m. 12: Könyvű lemezek. 13: H. 13.10:

Szimfónikus lemezek. 14: Debitzka szoprán és Roswaenge tenor lemezei. 14.20:

H. 15.20: E. 16.05: H. 16.10: Filmlemezek. 16.55: A hatodik osztrák fényképkiallítás. 17.05: Fiúkézimunka. 17.30: E. 17.45: Erb Mimi szoprán Wolf, Mahler- és Rachmaninov-dalokat énekel. 18.15: Ausztria mint népek állama 1867—1919-ig. 18.40: E. 19: H. 19.10:

Vadászest zenével. 19.40: E. 20: Riport. 20.30: Híres francia operettekből. Közv. Párizsból. 21.30: Säume Sirkakuzába utazik, tárcá. 22: H. 22.10: Bruckner: F-moll mise. 23.20: Könyvek. 23.35: H. 23.50—1: Szór. z.

JUNIUS 12

SZERDA

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Stockholm és Regional. 22.30: Róma. 22.35: Luxembourg. 23.00: Deutschlandsender, Droitwich és Leipzig. 23.10: Strasbourg.

OPERA

18.25: Wien. 20.50: Milano.

BEOGRAD, 437.3 m. 19: Lemezek. 20: Ertl Rudolf ária-estje. 21.30: Népdalok. 22.20: Rzkar.

BERLIN, 356.7 m. 19.20: Schumann: Keleti képek négykezesre. 20: H. 20.15: Königsberg. 20.45: Strauss János: Keringők. 21.10:

Hangjáték Langer zenéjével. 22: H. 22.30: Köln.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Vidám est táncgal. 20: H. 20.15: Königsberg. 21: Vidám népi játékok dalokkal. 22: H. 22.30—24: Köln.

BRNO, 325.4 m. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: Német műsor. 18: E. 18.10: Lemezek. 18.30: H. 18.35: E. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 19.40: Népi szimf. 20.40: Parasztfűvészenekar. 20.50: Mor. Ostrava. 21.40—23: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Sibiceanu-zkar. 18: H.

18.15: A zene folyt. 19: Felolv. 19.20: Modern zene lemezek. 20.05: Enescu György román zeneszerző estje. Ciomac: Enescu élete és alkotásai. 20.20: Rzkar. 20.45: Enescu: Hét Marotdal. Stroescu Konstantin előadásában, zongorán kíséri a szerző. 21: Rzkar. Enescu: II. szvit. 21.30: H. 21.50: Vendégloji zene. A szünetben 22.15: H.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: E. 19.10: Erdmann Ede zongorázik. 20: H. 20.15: Königsberg. 20.45: Stuttgart. 22: H. 23—24: Tánc z.

DROITWICH, 1500 m. 20: Szalontrió. 20.30: Tarka zenés-est. 21.30: H. 21.50: E. 22: Chesterton: A szabad-ságról. 22.20: Allin basszus-énekes és Scharrer Irén zongoraművész. 23—24: Kyfe-tánczenekar.

FRANKFURT, 251 m. 19: Rzkar. 20: H. 20.15: Königsberg. 20.45: Vidám est zenével. 22: H. 22.20: Jägerd-moll vonósnegyes. 23: Köln. 24—2: A nemzeti szocialista birodalmi szimfónikus zkar hgve.

HAMBURG, 331 m. 19: Könyvű és tánc z. 20: H. 20.15: Königsberg. 21: Tarka est. 22: H. 22.25: Közzene. 23: Egy alténekes nő Réger-dalokat ad elő. 23.30—24: Bach-művek orgonán.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. Az állomás jún. 11—16-ig erő-sítési munkálatok miatt nem működik. 12.30—13.20: A többi négy csehszlovák állomásnak rzkar. 17.50—18.25: Magyar műsor Pozsonynak: Lányi: Egy párizsi est, hang-játék.

KÖLN, 455.9 m. 19: A rádió kamaranékkara és rzkar tagjai. 20: H. 20.15: Königsberg. 20.45: Stuttgart. 22: H. 22.30: Rzkar szölls-tákkal. Részletek A koldusdiák, Gésák és A svihákok című operettekből.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19.30: Deutschlandsender. 20: H. 20.15: E. 20.45: Stuttgart. 22: H. 22.20: E. 22.45—24: Köln.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Munka utáni szórakozás. 20: H. 20.15: Königsberg. 20.45: Hangjáték Geyer zenéjével. 22: H. 22.30: Palla Péter orgonajátéka. 23—24: Tánc zene.

MILANO, 368.3 m. 19: H. 20.50: Szerelmi bájjal, opera. Majd a velencei Tiziankiállításról.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: E. Lemez. H. 18: Versek. 18.15: Lemezek. 18.25: E. 18.35: Lemezek. Jablonka multja. 18.55: Lemez. 19: Praha. 19.40:

Praha. 19.40: Brno. 20.50: Izlandi legenda Plichta zenéjével. 21.40: Praha. 22.30—23.30: Lemezek.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19: A nürnbergi Frank-zenekar hangversenye mezzoszoprán-, tenor- és bariton-szófalóval. 20.45: Zenés stafétafutás. Kis szórakoztató zenekar, tánczkar, a rádió schrammelzenekara. 22.20: E. 23—24: Hgv.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: E. 17.50: Kassa. 18.25: Sport. 18.35: A mi híres Tátránk. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 19.40: Rzkar. Tárka óra. 20.20: Brno. 20.50: Az akadémiai dalegyet Nedbalek fuvolaszólistával. 21.25: E. 21.40: Praha. 22.30: Magyar h. Praha 22.30: Magyar h. 22.45—23: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 16: Időj. 16.30: Az 5. gy. e. fűvészkara. 17.20: Zelinka: Egyszerű dalok. Előadja a Jirsek leánygimn. énekkara. 17.40: H. 17.45: E. 17.55: Lemezek. Közben mezőg. 18.20: Német műsor. 19: Német h. Lemezek. Közben hírek. 19.30: E. 19.40: Pozsony. 20.20: Kvapil énekesnő dőlsláv nép- és műdalokat énekel magyarul szóvalkál. 20.50: Mor. Ostrava. 21.40: Jazz. 22.15: H. 22.30: Lemezek. 22.45—23: H.

RADIO-PARIS, 1648 m. 20: Fresin csellóművész játéka. 20.45: Ifj. Dumas Sándor: Szimf. Utána tánczene.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 20.30: Tarka-est. 21.30: H. 22—24: Grosvenor House tánczkar. A szünetben 22.45: Lemezek.

RIGA, 514.6 m. 19.35: Csajkovszkij: Diótörőszvit. 20.10: Részletek a Marta, Anyegin, Undine, Cár és ács c. operákból. Közben basszus-áriák. 22: Szalónlemezek.

RÓMA, 420.8 m. 17.05: Faimi zongoraművész. Bonitatus szoprán, Cavagnis tenor hgvy. nye. 19: H. 20.50: Szimf. Csak Bari: Görög est. 22.30: Tánc z.

STOCKHOLM, 426.1 m. 19: Népdalok. 20: Karének. 21: Peterson—Berger: II. hegedű- és zongoraszonáta. Sjögren: Hangulat. B-moll és asz-dur erotikon. 22—23: Tánc z.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.45: Rzkar. 20.45: Katonazene. 23.10: Tánc z.

STUTT GART, 522.6 m. 17: Frankfurt. 19.10: Deutschlandsender. 20.15: Königsberg. 20.45: Rzkar. 22: H. 22.30: Köln. 24—2: Frankfurt.

WAR SZAWA, 1339 m. 18.40:

DÉCIBÁB

Mozart: Esz-dúr ötös zongorára és fűvösokra. 19.30: Schumann-dalok. 20.10: Szalónlemezek. 21: Sztompka Henrik Schubert-előjátékokat zongoráz. 21.40: Janowski Mór lengyel műdalokat énekel. 22.10: Komoly zene.

WIEN, 506.8 m. 12: Rzkar: könnyű z. 14: Csajkovszkij: Romeo és Julia, nyitány-ábránd lemezek. 14.20: H. 15.20: E. 15.40: Osztrák mondák és mesék. 15.55: E. 16.10: H. 16.15: A falusi életről szóló vidám dalok és zeneművek lemezek. 16.45: E. 17.55: Salzburg kastélyai. 17.30: E. 18: E. 18.15: Szülőföldszolgálat. 18.25: Wagner: Siegfried, opera, közv. az állami Operaházból. A szünetekben 20-kor és 21.40-kor: H. 23.20: Az osztrák úszószövetség nemzetközi úszóversenyének helyszíni közv. a Diana-füredéből. 24: H. 0.15—1: Siebert: Négyes, szór. z.

JUNIUS 13

CSÜTÖRTÖK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.10: Berlin. 22.10: Regionál. 22.30: Luxembourg és Breslau. 22.55: Milano. 23: München. 23.55: Wien.

OPERA

20.00: Bucuresti. 20.50: Róma.

BEOGRAD, 437.3 m. 18.30: Lemezek. 19.30: A Traviata. 22.30: Denis Róza dalestje. **BERLIN**, 356.7 m. 19: A berlini leányszövetség dalosversenye. 20: H. 20.10: Táncest. 22: H. 22.30: Tánc z.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Táncok és dalok a régi jóidőkből. 20: H. 20.10: Vég nélküli dal. Zenei stafétafutás. Feyler koloratűrszoprán, Huber bariton, Topitz tenor, Walker gitárművész, esőorgona- és xilofonkettős, a rádióének- és zenekar, schrammelnégyes és tánczenekar előadása. 22: H. 22.30: Tánc z. 23.15—24: A Plüddemann-nőikar.

BRNO, 325.4 m. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17.40: Német műsor. 18.20: Lemezek. H. 18.35: E. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 22.30—23: Schrammelzene.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Kis rzkar. 18: H. 18.15: Kis rzkar. 19: Felolv. 19.20: Francia zene lemezek. 19.45: Felolv. 20: Donizetti: Don Pasquale, opera lemezek. A szünetekben: H.

DEUTSCHLANDSENDER,

1571 m. 19: München. 20: H. 20.10: Lipse. 21.10: Vigjáték. 22: H. 23—24: Trapp: II. zongoranégyes. III. vonósnégyes.

DROITWICH, 1500 m. 20: Zenés tarka-est. 21: H. 21.30: Az aldershoti katonai tábortakarodója a tábor egyesített katonazenekaraival. 22.40: Yeats verseiből. 22.55: Bridgewater-szalónötös. 23.25—24: Az aldershoti takarodó befejező része.

DROITWICH, 1500 m. 20: Éneknégyes gitárral. 20.15: Hangvism. 20.30: A londoni zenei ünnepek VII. hangversenye Toscanini vezényletével. 21.20: Hírek, utána Debussy: A tenger. Rossini: Semiramis, nyitány. 22.20: Parkington, szalónötös. 23—24: A Grosvenor-House tánczenekara.

FRANKFURT, 251 m. 19: Állatokról szóló könnyű zeneművek hegedű- és zongoraszóval. 20.15: Rzkar. Gläser tenor. 21: Köln. 22: H. 22.20: A Westewald. 23: Berlin. 24—2: Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 19.10: Frankfurt. 20: H. 20.10: Tánc z. 22.20: E. 22.30: A tánc z. folyt. 23: Rzkar. 24: Katonadalok.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. Az állomás jún. 11—16-ig erősi-tési munkálatok miatt nem működik. 16.30—17.40: A többi négy csehszlovák állomásnak: A rzkar Hoza énekesel.

KÖLN, 455.9 m. 19: Ifjúsgági est. 19.20: Népdalénekek. 20: H. 20.15: Frankfurt. 21: Tarka est dalokkal és zenével. 22: H. 22.30—24: Berlin.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19.10: Közzene. 20.20: Berlin. 22: H. 22.35: Berlin.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Schubert: A szép molnárlány, húsz dal Willy basszus előadásában. 20: H. 20.10: A drezdai filharmónikusok és a drezdai szolista kara szoprán-, tenor- és bariton-szóval. 22: H. 22.30—23.40: A lipseai szimfonikusok Patza csellóművészsel.

MILANO, 368.3 m. 19: H. 20.50: Rendőrzene. 22.55: Tánc z. 22.45: Tánclemezek.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17.40: E. 17.50: Lemezek. H. 18: E. 18.10: Lemezek. 18.20: Német műsor. 19: Praha. 22.30—23: Brno.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19: SA fűvöszenekar. 20.50: Rzkar. 23—24: Tánc z.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17.40: E. 17.50: Magyar műsor. Nőknek. Szucsich N.: Esti dal. 18: Thier-

Uri énekesnő dalestje. 18.20: E. 18.35: E. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 22.30: Magyar h. 22.45—23: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 16: Időj. 16.30: Kassa. 17.40: H. Lemez. 18.10: E. 18.20: Német óra. 19: H. Lemez. 19.15: H. 19.25: A 28. gy. e. fűvöszenekarának sétatágy. 20.10: Vigjáték. 20.30: Jazz tenordalokkal. 21: E. 21.15: Hybler: Sierra Ventana, kamarakantáté Jirzsi verseivel. 22.15: H. 22.30—23: Brno.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19.40: Porto-Riche György emléke. 20: A Chat Noir zseléme. 20.30: E. 20.45: D'Anunzio: Szent Sebestyén, misztérium Debussy zenéjére. Utána Tánc z.

REGIONÁL (ANGOL), 342.1 m. 20: Hangjáték zenével 1790-ből. 21: Hansen Cecilia hegedű, Bartlett Etel és Robertson Rae zongorázik. 22: H. 22.10—24: Praeger-tánczkar, közben 22.40: Lemezek.

RIGA, 514.6 m. 19.30: Bécsi zene. 20.10: Dalok. 21.15—22: Olasz operák részletei. 22: Bach, Händel, Mozart és Beethoven egyházi művei lemezek.

RÓMA, 420.8 m. 7.45: Torna. 17.05: Hgv. 19: H. Csak Bari. 20.15: Görög est. 20.50: Cilea: Lecouvreur Adriana, opera.

STOCKHOLM, 426.1 m. 20: Rzkar. 22: Szór. z.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.30: Hangköltemény. 19.30: Lemezek. 20.30—22.30: Szomordjáték, szoprán, mezzoszoprán, alt, szolista és vegyeskar, valamint a rzkar közreműködésével.

STUTTGART, 522.6 m. 17: Lipse. 19.30: E. 20: H. 20.10: Hamburg. 22: H. 22.20: E. 22.30: Berlin. 24—2: Rzkar.

WARSAWA, 1339 m. 18.45: Lóránd-szalónzkar lemezek. 19.30: Halinowski László orgonáz. 20.10: Fialat szolista hgv. 20.45: H. 20.55: Képek a régi és mai Lengyelországból. 20.45: Rzkar. 21.30: Színmű zenével. 22.10: Komoly zene. 23.05: Saint-Saens: G-moll zongoraverseny lemezek.

WIEN, 506.8 m. 12: Rzkar. Szór. z. 14: A bécsi férfidalegylet lemezei. 14.10: H. 15.20: E. 15.40: Három kis malac, gyermekóra dalokkal. 16.05: H. 16.10: Schubert: Téli utazás. 16.55: E. 17.10: Leder Frigyes osztrák zeneszerző dalai és zongoradarabjai. 18: Az osztrák főhercegi kalap a klosterneuburgi klostorban. 18.25: Művészeti h. 18.30: E. 18.55: E. 19.10: Szülőföldszolgálat. 19.15: E. 19.50: Hangtudósítás a bh-

denzi népviseleti ünnepről. 20.45: Hangképek. 22: H. 22.10: A szimfonikusok hgve Paumgartner vezényletével és magyarzó szavaival. Reuss: Nyári idill. Delius: Nyári kertben. Marx: Idill. Kodály: Nyári est. 23.40: H. 23.55=1: Jazz.

JUNIUS 14

PÉNTEK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.25: Luxembourg. 22.25: Regional. 23.15: Droitswich. 0.10: Wien.

BEOGRAD, 437.3 m. 18.30: Népdalok. 20: Zagráb. 22.20: Lemezek.

BERLIN, 356.7 m. 19: Fűst György indulói. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.30—23.30: Kramm: A német ifjú alakja Jean Paul irónál. Utána Dirrigl Gertrud zongorázik.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Fűst György zeneszerző. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.30: Lipese. 23.30—24: Boroszó.

BRNO, 325.4 m. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: Német műsor. 18.20: Lemezek. 18.30: H. 18.35: E. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 19.25: A 43. gy. e. zenekara. 20.10: A Morva-éneknygyes népdalokat ad elő. 20.30: Zenés hangjáték. 21.30—23: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Motzoi-zkar. A színetben 18: H. 19: Felolv. 19.20: Zongoralemezek. 20: Felolv. 20.15: Rzkar. 21.05: Beethoven: B-dur zongoratrió. 21.30: H. 21.50: Rzkar. 22.15: H.

DEUTSCHLANDSENDER.

1571 m. 19: Új kézműves dalok. Stoltze versei. Sobanski zenéje. 20: Händel: Messiás, oratórium. 22: H. 23—24: Stuttgart.

DROITWICH, 1500 m. 20.30: Tarka zenés- és dalosest. 21.30: H. 22: A sport. 22.15: Szalonötös szopránénekekkel. 23.15—24: Harry Roy tánczenekara.

FRANKFURT, 251 m. 19: Königsberg. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.20: H. 22.30: E. 22.45: Sport. 23: Részletek a rádióállomás körletében tartott tarka estek felvételeiből. 24—2: Bach-hangverseny szólistákkal.

HAMBURG, 331 m. 19: Színmű. 20: Deutschlandsender. 22.25: Közzene. 23: Stuttgart.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. Az állomás jún. 11—16-ig erősti-

tési munkálatok miatt nem működik. 10.30: A többi négy csehszlovák állomásnak: Sopko: Egy nap a Tatrában. 11: Lemez 11.05: Rusko: Bablók dala. 12.30—13.30: Rzkar. 16.10: Csak Pozsonynak: Ala: Vázsec a tűz előtt és után. 16.25: Lemez.

KÖLN, 455.9 m. 18.30: E. 19: Mandolinzkar. 19.30: H. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.20: Filmekről. 23—24: Stuttgart.

LEIPZIG, 382.2 m. 18.50: A régi hadsereg indulói. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.30—24: Stuttgart.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: E. 17.50: Lemez. H. 18: H. Lemezek. 18.10: Német műsor. 19: Praha. 19.25: Brno. 20.30: Rzkar. Népszerű est. 21.15: Felolv.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19.05: Csevegés. Utána ifjúsági dal-est. 20: Deutschlandsender. 22: H. 22.30: Világézeti képek szóban és zenében. 23—24: Stuttgart.

POZSONY-BRATISLAVA.

298.3 m. 16: Praha. 16.10: Kassa. 16.30: Praha. 17.40: Versek. 17.50: Magyar műsor. Heti szemle. Hatvani: Sajnovics, a magyarral rokon nyelvek első kutatója (150. halotti napja alkalmából). Tóth J. részleteket olvas fel Sajnovics munkáiból. Utána Menyház: Mondák. 18.35: Sport. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 19.25: Tánc z. 19.55: E. 20.10: Szvoboda zongoraművész. 20.30: Brno. 21.30: Praha. 22.45—23: Magyar h.

PRAHA, 470.2 m. 16: Időj. 16.30: Rzkar. 17.40: H. 17.45: Ezer csehszlovák mérföld. Beszél a vállalkozás vezetője és egy közreműködője, egy rekordnyertes, meg egy újságíró. 18: Lemezek. E. 18.20: Német műsor. 19: Német h. Lemez. 19.15: H. 19.25: Közv. Semily-ből. 19.55: Krzsieska: Kélen gyermekdal állatokról. Gyermekkar. 20.15: Felolv. 20.30: A londoni zenei ünnep hg. közv. 22.30: H. 22.45—23: Orosz h.

RADIO-PARIS, 1648 m. 20: Obuhov: A hangos kereszt. 20.45: Dalest. Utána tánczene.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 20.15: Hangverseny. 20.30: A londoni zenei ün-

nepek utolsó hgve Toscanini vezényletével. 21.20: H. 21.35: A zene folyt. 22.25: Tánclemezek. 22.30—24: Harry Roy tánczka.

RIGA, 514.6 m. 19.05: Lett és észt szór. z. 20.20: Könynyű zene. 21.30—22.30: Közv. külföldről.

ROMA, 420.8 m. 17.05: Leonori hegedűművész, Gobbi bariton, Fiumana szoprán és Leonori csellóművész hgynye. Operarészletek. 19: H. 20.50: Franck: F-moll zongoraötös. Csak Bari: 20.50: Görög est. 21.30: Sierra: A napkirálynő. Pásztorábránd négy részben, zenével. 22: E. **STOCKHOLM**, 426.1 m. 19.30: Finn kamarazene. 20.30: Vigjáték. 22—23: Szór. z. **STRASBOURG**, 349.2 m.

18.30: Marath énekesnő előadása. 20.30—22.30: Irodalmi és drámai est.

STUTTGART, 522.6 m. 18.30: München. 19.10: Pfalzi népzeneest. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 22: H. 22.20: H. 22.30: Tarka zenés-est. 24—2: Frankfurt.

WARSAWA, 1339 m. 18.45: Debiczka és Rogaczewski éneklemezei. 19.30: Konatkowska Gertrud zongorázik. Schubert: Ábránd. 19.50: Slowaczki: A fanfóm-király. 20.10: Szór. z. 21: Szími. hg. 22.10: Rzkar.

WIEN, 506.8 m. 12: Könynyű zene. 14: Liszt: Esz-dur zongora és zenekari verseny lemezek. 14.20: H. 15.20: Busch Vilmos levelei Anderson Mária-hoz. 15.40: Zeneélet Mária Terézia és Nagy Frigyes századában. 16.05: H. 16.10: Operettlemezek. 16.50: E. 17.05: E. 17.30: Steplicka Rudolf csellózik, Frank Marcell zongorázik. Bach: I. szvit csellóra. Rímszki-Korszakov: A dongó. Popper: Magyar rapszódia. 18: Az embersport. 18.25: E. 18.45: E. 19: Szülőföldszolgálat. 19.30: Nenzetőzi kerti ünnep a Schwarzenberg-kertből. Bécsi szimfonikusok. Mozart: VI. szerenád. Két vonós-karra és dobokra. Schubert: III. szimfónia. 20.05: Bécsi keringők, osztrák indulók és bécsi indulódalok Rendezi az osztrák karnagyk szövet-sége Közreműködik Gerhart szoprán a Figaro-négyes, a régi Deutschemester-zkar és a rzkar. 22: H. 22.10: Művész-adomák. 22.30: A bécsi szimfonikusok hgve Fischer Anna zongoraművészével. Rajter Lajos vezényletével. Weber: Oberon, nyitány. Beethoven: Esz-dur zongora és zkari verseny Bartók: Magyar parasztdalok. Dohnányi: Szimfonikus percek. Rajter: Divertimento. 23.55: H.

JUNIUS 15

SZOMBAT

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

OPERETT

20.10: München. 20.15: Frankfurt. 20.30: Praha.

OPERA

20.50: Róma. 21.45: Droitwich. 0.50: Stuttgart.

BEOGRAD, 437.3 m. 20: Granichstaedten: Orlovorrett. 23: Vendéglői zene. **BERLIN**, 356.7 m. 19: Stuttgart. 20: H. 20.10: Szabadteri hg. a königswusterhauseni kastély udvaráról. Nagy rádiókar, toronyzenészek, éjjeli dalosok, lantkar. 22: H. 22.30—1: Vidám hétvégi est szólistákkal, dalokkal és humoros előadásokkal.

BRESLAU, 315.8 m. 18.20: Schumann: Kreisleriana. Diener zongoraművész. 19.15: Rádióének- és zenekar. 20: H. 20.15: Rádióbemondóverseny. 22: H. 22.30: Tánc z.

BRNO, 325.4 m. 16: Praha. 16.30: Rzkar; könnyű- és tánczene szaxofónszóval és lemezekkel. 17.40: Német műsor, lemezek. 18.20: Lemezek. H. 18.35: E. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 20.45: Pozsony. 21.45: Szlovák-morva herbárium népdalokból. 22.15—23.30: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Rzkar. 18: H. 18.15: A zene folyt. 19.20: Új lemezek. 19.40: Űzenetek. 20: Jazz. 21.30: H. 21.50: Coanda-Lupascu Florence hárfázik. Koganov I. hegedül. 22.15: H. 22.35: Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: Indulók. 20: H. 20.15: Hamburg. 22: H. 23: Tánc z.

DROITWICH, 1500 m. 20.15: Ramsay: Szimf. jazz-zenekar. 21.15: H. 21.45: Borodin: Igor herceg, opera. II. felv. köv. 22.40—24: Ambrose-tánczkar; a szünetben 23: Lemezek.

FRANKFURT, 251 m. 19: Régi német ezredék indulói. 20: H. 20.15: Suppé: Banditacsínyek, operett. 22: H. 22.15: E. 22.30: Lipcse. 24—2: Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 19: Vidám harmonikázás. 20.10: Vidám tengerészest. 22.25: Közzene. 23—1: Tánc z.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. Az állomás jún. 11—16-ig erősitési munkálatok miatt nem működik. 15—16: A többi négy cseh-szlovák állomásnak: Rzkar.

KÖLN, 455.9 m. 19.10: Zkar és beszélőkar. Bevezető trombitákon, harsonákon és dobokon. 19.50: Riport. 20.05: H. 20.15: Frankfurt. 22: H. 22.30—24: Lipcse.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19.20: Stuttgart. 20: H. 20.10: E. 21.10: Tarka est.

LEIPZIG, 382.2 m. 18.50: Mint egykor májusban. Zenés-dalos est. 19.45: A birodalmi Bach-ünnepéről. Beharangozó és toronyzene. 20: H. 20.15: Két weimari munkatábori fúvószenekar hgve. 22: H. 22.30: Tánc z. divatos dalokkal.

MILANO, 368.3 m. 19: H. 20.50: Rostand: Cyrano de Bergerac, színmű. 22.50: Lemezek.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Praha. 16.30: Brno. 17.40: E. 17.50: Lemez. H. 18: H. 18.10: Praha. 18.20: Lemez. 18.25: E. 18.40: Kaláb: Tánedalok. 19: Praha. 20.45: Pozsony. 21.45: Brno. 22.15—23.30: Praha.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19.05: Vidám kamarazene. 20.10: Strauss.József—Reiterer: Tavasi lég, operett. 22: H. 22.20: E. 23—24: Tánc z.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16: Praha. 16.30: Brno. 17.40: H. 17.50: Magyar műsor. Benjámin: A becsület, elbeszélés. Utána Lukách: Tanár úr, adja vissza régi agyamat? — rádióvigjáték. 19.15—ből, három képben. 18.35: E. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 20.45: E. 21: Rzkar. Tarka est. Közben 21-kor: Az ezermérőföldes verseny első beérkezettjének pozsonyi fogadása. 21.45: Brno. 22.15: Praha. 22.30: Magyar h. 22.45—23.30: Praha.

PRAHA, 470.2 m. 16.05: Lemez. 16.10: Gyermejáték. 16.30: Brno. 17.40: H. Lemezek. 17.50: E. 18: Az ezermérőföldes versenyzés. Utána: Lemez. 18.10: E. 18.20: Német műsor. 19: Német h. Lemez. 19.15: H. 20.30: Nedbal-Knittel: A szép Saskia, operett. 20.45: Vidám Shaw-émlékek. 21: Pozsony. 21.45: Brno. 22.15: H. Sport. 22.30: Lemezek. 22.45—23.30: Fok-zenekar. **RADIO-PARIS**, 1648 m. 20: Haváji zenekar. 20.30: Lapszemle. 20.45: France: Színmű Levadé zenéjére. Utána tánczene.

REGIONAL (ANGOL), 342.1 m. 20.30: Bariton- és zongoraszó. 21.30: Ritka lemezek. 22: H. 22.10—24: Ambrose-tánczkar, közben 23: Lemezek.

RIGA, 514.6 m. 19.05: Nagy tarka-est operettekből. 21.30—23: Táncelemezek.

RÓMA, 420.8 m. 17.10: Piel zongoraművész, Marcangeli szoprán és Mazziotti tenor hg. ny. 19: H. Lemezek. 20.30: H. 20.50: Wagner: Tannhäuser, opera.

STOCKHOLM, 426.1 m. 19.30: Hanglemezkabaré. 21: Régi tánc z. 22: Mai tánc z.

STRASBOURG, 349.2 m. 19: Rzkar. 20.30: Lemezek. 20.45: A filharmonikusok hgve. 22.30: Tánc z.

STUTTGART, 522.6 m. 19: Vidám hétvégi zene. 20.15: Tarka zenés-est a rádió ének- és zeneakara közreműködésével. 22: H. 22.30: Sztomka H. előadása zongorán. 23: Lívsakov-tánczkar. 24: A salzburgi Mozart-négyes játéka. 0.50—2: Flotow: Alessandro Stradella, opera rádióoperának feldolgozva.

WARSZAWA, 1339 m. 18.40: Smetana: A Moldva, szimfónia. 19.30: Slemiska: Lengyel népdalok. 19.50: E. 20.10: Egyházi dalok. 21.30: Az erdőről szóló zeneművek. 22.10: Irodalmi és zenei szemelvények. 22.30: Könnyű zene.

WIEN, 506.8 m. 10.15: A traiskircheni + Dollfuss-kápolna ünnepi felavatása Inntzer bíboros hercegérsek beszél. 11.30: E. 11.55: Ijáz 12: Az állástalanok zckara, szór. z. 14: Elhalt híres énekesek lemezei. 14.20: H. 14.45: H. 15: E. 15.20: Dorowin: Rövid történetek. 15.45: Finn diákok énekkara. 16.15: H. 16.20: E. 16.45: Villie Vera szoprán énekel. 16.10: E. 17.25: Kívánságlemezek. Rehberg—Volpi: Aida, kettős. Nemet Mária: Aida, Nilus-ária Tosca: Ima. Alprá Gitta: Osztrák falusi feskék. Tauber: Forradalmi nász, dal Slezák: Gasparone, dal. Barcarola Aramescu: Jánosbogárka, dal Wiedoeffl: Keringő. Drdla: Emlék. 18.10: Filmekről. 18.25: E. 18.50: E. 19: H. 19.10: Jazz. 20: Friedmann: Egy bécsi komédiás, vidám színmű. 22: H. 22.10: Rzkar. Feller tenorral. Glueck: Osztrák lovasinduló. Bécsi dal Bécsi dal hegedűn. Elhangzott szerelem. Baszk-induló. Sze-czinski: Orgonavirágdal. Holnap ismét süt a nap. Virágzások, dal. Bécsű, álmaid városa. Menjünk együtt, induló. Planquette: A cornevillei harangok, nyitány. Richter: Két szív, mégis egy Pogany: Muzsák üdö-zölete, induló Komzák: Bécsi élet, egyveleg Kastner: Induló 23.30: H. 23.45: Szimf. lemezek. Beethoven: VI. szimfónia. III. Leonora-nyitány. Bruckner: Scherzo

10: Piel
arcangeli
tti tenor
Lernezek.
Wagner:

m. 19.30:
21: Régi
c z.

2 m. 19:
Lemezek,
nónikusok
z.

3 m. 19:
ne. 20.15:
ádió ének-
remüködé-
: Sztomka
orán. 23:
24: A
égyes já-
ow: Ales-
pera rádió-
va.

m. 18.40:
lva, szim-
leminska:
19.50: E.
ok. 21.30:
eneművek.
zenéi sze-
: Könnyű

5: A trais-
ss-kápolna
Innítzer
ek beszél.
jár 12: Az
a, szór. z.
énekesek
14.45: H.
owin: Rö-
5.45: Finn
16.15: H.
Villic Vera
16.10: E.
áglemezek.

Aida,
ria: Aida,
Ima. Alpár
falusi fecs-
Forradalmi
: Gasparo-
Aramescu:
Wiedoft:
: Emlek.
18.25: E.
9.10: Jazz.
Egy bécsi
n színmű.
zkar. Feller
: Osztrák
i dal Bécsi
angzott sze-
duló. Sye-
onvirárgdal.
a nap. Vi-
csü, álmain
együtt, in-
: A corne-
nyitány.
szív. mégis
luzsák üd-
Komzák:
Kast-
eleg Kast-
23.30: H.
nezek. Bee-
mfónia. III.
Bruckner:

ITT A STRANDSZEZÓN

June Knight
(Föld Metro)

CIBÁR

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

A KRITIKUS KÖZÖNSÉG

Mint a hozzánk érkezett kritikákból kiderül, a hét filmprogramja tetszett a publikumnak. A két legtalálhatóbb bírálatot alább közöljük.

MANHATTAN MELODRÁMA

(Metro Scala)

Bármilyen jó és érdekes is ez a film, határozottan veszített jelentőségéből ezáltal, hogy az „Ügyvéd dilemmája” után mutatták be. Egy héttel később ugyanazon szereplők, hasonló ízű témával nem arathatnak olyan sikert, amelyet pedig határozottan megérdemlénének. Mert jó a film, művészi és izgalmas, a szereplők: Clark Gable, Myrna Loy és William Powell kitűnnek, de kétségtelen, hogy csak azok élvezik igazán ezt az egyébként jó filmet, akik nem látták egy héttel előzött az „Ügyvéd dilemmája”-t.

Pongrácz Imre
Mexikói út 11.

A SÁRGA ÖRDÖG

(Royal Apollo)

Szóval detektívet csináltak Warner Olandból, ebből a kitűnő karakterszínészből, aki olyan felkészült művész, hogy még „a mesterdetektív” szerepében sem lehetett őt elrontani. Warner Oland nem jár szemrehízott kalappal, nem rág állandóan szivarvégeket, nem félelmetes, nem ugrik át kerítéseket, nem robot expresszen, autón, egyszerűen nem az a tipikus rémregénybeli „detektív”, hanem mindig egyszerű, kedves, halk, joviális öregúr, természetes és emberi. Egyszóval: kitűnő. A film? Detektívdolog, gyilkossággal, rejtéllyel, gyanútlan jó és misztikusan rossz emberekkel. Általában jó műsor.

Naményi Béla
Eszterházy ucca 37.

Délelőtti korszó a filmgyár udvarán

(Paramount 1966)

RGY

blikum-

Oland-
ből, aki
a mes-
őt el-
rehúzott
végeket,
téseket,
val nem
v", ha-
joviális
yszóval:
ssággal,
m rossz

Béla
ucca 37.

nt 1063

KI JÖN LABDÁZNI

Rosjna Lawrence

(Fotó Fox)

... és neje

**Charles Butterworth
és felesége**

Aki a filmsztárok magánélete iránt érdeklődik, az valószínűleg legelsősorban arra lesz kíváncsi, milyen lehet a filmsztár felesége? Igen, milyen lehet az a nő, akít száz-
ezrek kedvence, a filmsztár, — aki filmjeiben a világ legszebb nőit hódítja meg — élet-
társul választ.

Már most, a dolgok kezdetén eláruljuk:

**John Lodge feleségével
(Metro fotók)**

csalódik az, aki azt hiszi, hogy a filmsztárok feleségei világszépségek. Ellenkezőleg. Udvariasak vagyunk amikor azt állítjuk, hogy inkább érdekesekek, mint szépek. Valóban szépnek csak azt a sztárfeleséget mondhatjuk, aki maga is a filmnél dolgozik.

Érdemes feltenni a kérdést: mi az oka annak, hogy azok a kivételesen szerencés férfiak, akik a legszebbeket kérhetnék feleségül, megelégszenek a formailag átlagos típusokkal?

Lélektani magyarázata talán az lehet, hogy a filmsztár, aki a műteremben egész napját ragyogó nők között tölti, elveszti érzékét az igazi szépség iránt és inkább olyan élet-
társat keres, aki nem emlékezteti tökéletes szépségével mindúntalan arra a már szinte unalmas és egyenruhaszerű harmóniára,

Wallace Beeryék

amely a filmekben szereplő nőket jellemzi. Ha a jóból is megárt a sok, akkor a szépség ilyen állandó és mértéktelen adagolása is unalmas lehet.

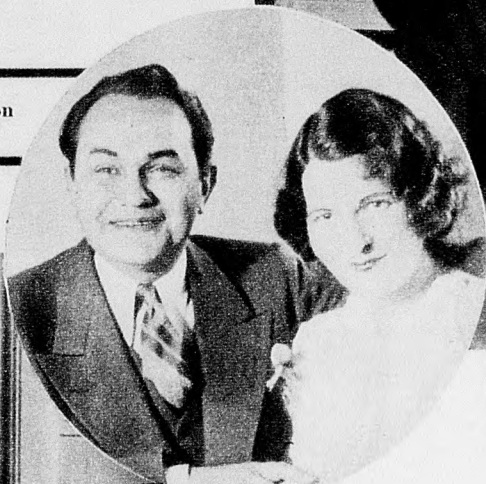
Jó néhány évvel ezelőtt Hollywood sztárjai még egymás között házasodtak, vagyis a színész — színésznőt vett feleségül. Az utóbbi időben azonban egyre kevesebb az ilyen művészházasságok száma és a polgári nők foglalják el a filmszínésznők helyét.

A mostanában nősülő filmszínészek lehetőség szerint polgárlányokat vesznek feleségül.

Nyolc érdekes házaspárt mutatunk itt be a Délibáb olvasóinak. A férfiak valamennyien világhírű filmszínészek, a feleségek viszont egytől-egyig „civilis” nők, akik talán soha életükben nem gondoltak arra, hogy

Edward G. Robinson
feleségével

Robert Montgomery
és felesége

valamikor közeli kapcsolatba kerülnek a filmvilággal.

Charles Butterworth felesége orvosnő volt Los-Angelesben és Hollywoodban ma is orvosi gyakorlatot folytat.

Wallace Beery felesége, egy chicagói konzervgyáros egyetlen leánya, amikor felesége lett Beerynek, azt mondta az újságíróknak:

Richard Barthelmessék
(Metro fotók)

számomra is nagy meglepetés az, hogy egy filmszínész felesége lettem, mert sohasem szerettem a mozit. Azóta megváltozott a véleményem.

John Lodge felesége unokanővérének, Mae Westnek köszönheti, hogy filmszínész felesége lett. Mae West hozta össze ezt a házasságot.

Robert Montgomery felesége tanárnőnek készült. Egyetemi hallgatónkorában ismerkedett meg férjével és két évig volt menyasszony, mert nem akart addig megesküdni, míg diplomáját kézhez nem kapta.

Edward G. Robinson felesége sokat foglalkoztatott rajzoló nője volt az amerikai magazinoknak. Férje is modellje volt. Robinson modellülés közben határozta el, hogy elveszi őt feleségül. Mrs. Robinson ma is rajzol.

Richard Barthelmes felesége egy newyorki ügyvéd leánya.

Clark Gable-né a művész második felesége. Autógyártulajdonos volt, mielőtt Gable felesége lett.

Paul Muni a saját titkárnőjét vette feleségül.

De az itt bemutatott nyolc sztárfeleségen kívül még körülbelül kétszáz olyan elsőrendű filmszínész él Hollywoodban, akik polgári nőt vettek feleségül.

Clark Gable feleségével

Paul Muni és felesége

Ki?... Miért?

A pályázat alapfeltétele az, hogy néhány-soros kritikában meg kell indokolni kit?... miért? szeretünk legjobban. Ez a néhány-soros kritika fogja megmutatni, hogy egy filmsztárnak szépségét, művészetét vagy ízlését értékeli e legtöbbször a közönség.

Alább közöljük „Ki?... Miért?” pályázatunk e heti postájának legérdekesebb leveleit.

ZYTKA GIZELLA PÁLYÁZATA :

Kedvencem Maurice Chevalier. Játeka természetes, egyénisége megnyerő, művészte mélyről fakad. Maurice Chevalier a lelkek komikusa. A magyarok közül Jávor Pált szeretem legjobban. Sikereinek titka: mindig igazi férfi.

SZÉKELYFALVI OLGA PÁLYÁZATA :

A legjobb magyar filmszínésznek Páger Antalt tartom. Mindig fölüeny és mindig nyugodt. Férfiideálnak tartom.

VAJDA ENDRE PÁLYÁZATA :

Kedvenc színészem Kabos Gyula, mert ízig-vérig pesti humort képvisel. Ő az a görbe tükör, amelybe ha belenézünk, egy furcsa torzképet látunk, de ha jobban szemügyre vesszük, az eltorzított kép mögül, mégis élénk bukkan az ember.

A szavazatok állása e pillanatban a következő :

Greta Garbo	28
Gustav Fröhlich	25
Clark Gable	24
Gene Raimund	24
Maurice Chevalier.....	24

Húsznál kevesebb szavazatot kaptak : Kiepura, Conrad Veidt, Chaplin, Jean Harlow, Willy Fritsch, Claudette Colbert, Paul Muni, Adolf Wohlbrück, Marlene Dietrich, Charles Laughton és Wallace Beery.

A magyar pályázat szavazatai :

Kabos Gyula	33
Jávor Pál.	29
Bársony Rózsi.....	25
Szóke Szakáll	25
Gózon Gyula	23

Húsznál kevesebb szavazatot kaptak : Eggerth Márta, Turai Ida, Páger Antal, Beregi Oszkár, Perczel Zitta, Gaál Franciska, Gombaszögi Ella, Erdélyi Mici, Pethes Sándor és Keleti László.

Várjuk a további pályázatokat.

A „Ki?... Miért?” pályázat győztesei között értékes könyvjutalmakat és mozijegyeket osztunk ki. A pályázat második, tehát magyar csoportjának győztese pedig értékes emlékkönyvet kap. Az emlékkönyvben minden magyar filmszínész arcképe és autogramja.

NYÁRI MUNKA...

Elissa Landi

(Fotó Paramount)

NYÁRI ÖRÖM

Madge Evans
(Fotó Metro)

A...
honnl)

Egy szerep, két színésznő. Mona Giza francia és Ursula Grabley német színésznő játsszák egy most készülő német és francia nyelvű film női főszerepét

(Uja foto)

Hetek óta folynak már a tárgyalások arról, hogy az Universal produkció osztálya kivonul-e Budapestről vagy sem. Most arról értesülünk, hogy az Universal mégis úgy döntött, hogy Gaál Franciska filmjeit a jövőben nem Európában, hanem Hollywoodban fogja leforgatni.

Mint megírtuk, Nagy Kató e pillanatban Marokkóban filmezik. Amint ott végez, azonnal visszatér Párizsba, ahol a „Madame Pompadour” főszerepét fogja eljátszani.

A drámák, regények és operák után most a

versirodalom egyik legszebb gyöngyét is filmre viszik. Mint értesülünk, az Universal megakarja filmesíteni Edgar Allan Poe „A holló” című világhírű költeményét.

Rudyard Kipling „A fény kialszik” című világhírű regényéből rövidesen film készül. A szerepeket még nem osztották ki.

Új filmvállalat alakult az elmúlt héten Budapesten. Az új vállalat vezetője Verő Sándor, a Corvin filmszínház igazgatója lesz. Mint értesülünk Verő igazgató csak magyar filmeket fog forgalomba hozni.

Ezek között első lesz a Hunnia filmgyárban most készülő „Szerelmi álom” című Liszt film, amelyet augusztus 15-én fognak az Uránia és a Scala filmszínházak bemutatni.

Érdekes nyári műsorterv vetődött fel a budapesti mozisok körében. Arról van szó, hogy a pesti filmszínházak a nyár folyamán magyarfilm-hetet rendeznének. A magyar film-héten minden pesti mozi kizárólag magyar filmet játszana. Bizony nem ártana egy ilyen repriz sorozattal újra feleleveníteni a magyar sikereket.

Brisson és Rozita

A világ egyik legkitünőbb és legjobban kereső táncosa ma kétségkívül Carl Brisson, a Paramount sztárja, akinek méltó partnere Rozita, a gyönyörű, karesú, szőke táncosnő.

Carl Brisson és Rozita művészi pályájuk kezdete óta dolgoznak együtt. Ennek az elválaszthatatlanságnak okozója részben a művészi összeszokottság, részben a hála. Tudniillik mindketten ugyanazon

a napon, sőt ugyanabban az órában határozták el, hogy művészi pályára lépnek és már legelső fellépésük alkalmával is együtt táncoltak.

Ha Carl Brisson nem ismerkedett volna meg néhány évvel ezelőtt véletlenül Rozitával és viszont, akkor ma Brisson talán valamelyik autógyár mérnöke, Rozita pedig valamelyik bostoni ügyvéd gépiró kisasszonya vagy legjobb esetben titkárnője lenne.

Egy bostoni klubbalon ismerte meg Brisson Rozitát. Brisson akkor még egyetemi hallgató volt. Mérnöknek készült. Brisson, aki mindig imádta a tán-

(Paramount fotók)

órában
ra lép-
mával
kedett
etlenül
Brisson
érnöke,
ügyvéd
esetben
te meg
r még
ek ké-
a tán-

cot, a bálon felkérte a gyönyörű szőke lányt. Egész este együtt táncoltak és olyan összeillő pár volt ez a két ember, hogy hajnal felé már mindenki csak őket nézte. E naptól kezdve Brisson és Rozita mindig együtt jártak és első társasági sikerükön felbuzdulva, egyre többet és többet táncoltak. Így jutottak arra a gondolatra, hogy kreálnak maguknak egy teljesen egyéniségükhöz és képességükhöz illő külön táncot. Amikor új táncszámmal elkészültek, elmentek a színházi ügynökhöz — mert titokban mindketten jobban szerették a színpadot, mint az egyetemet és az irodát. Szerződést

kaptak, beutazták egész Amerikát és végül Hollywoodban kötöttek ki, ahol szintén csakhamar felfedezték őket.

Színpadon és filmen egyaránt elválaszthatatlan egymástól a két művész, akik már nem egy nagyszerű szerződést utasítottak vissza csak azért, mert nem együtt akarták szerződtetni őket. És nem bánták meg, hogy kitarítottak egymás mellett, mert ma mindketten gazdagok, világhírűek és boldogok.

(Paramount fotók)

T
A
R
K
A

Mae West ma Hollywood egyik legegészsőbb asszonya. Csaknem naponként hoz valami újat, eredetit, érdekeset. A kalapjai pedig állandó modellül szolgálnak Hollywood divatdá-

TARKA
HIRADÓ

máinak. Az eheti Tarka Híradó keretében Mae West négy nagyon érdekes, szép és stílusban egymástól teljesen különböző kalap kreációját mutatjuk be
(Paramount fotók)

H
I
R
A
D
Ó

sz
sz
lát
ad
tő
gá
tén

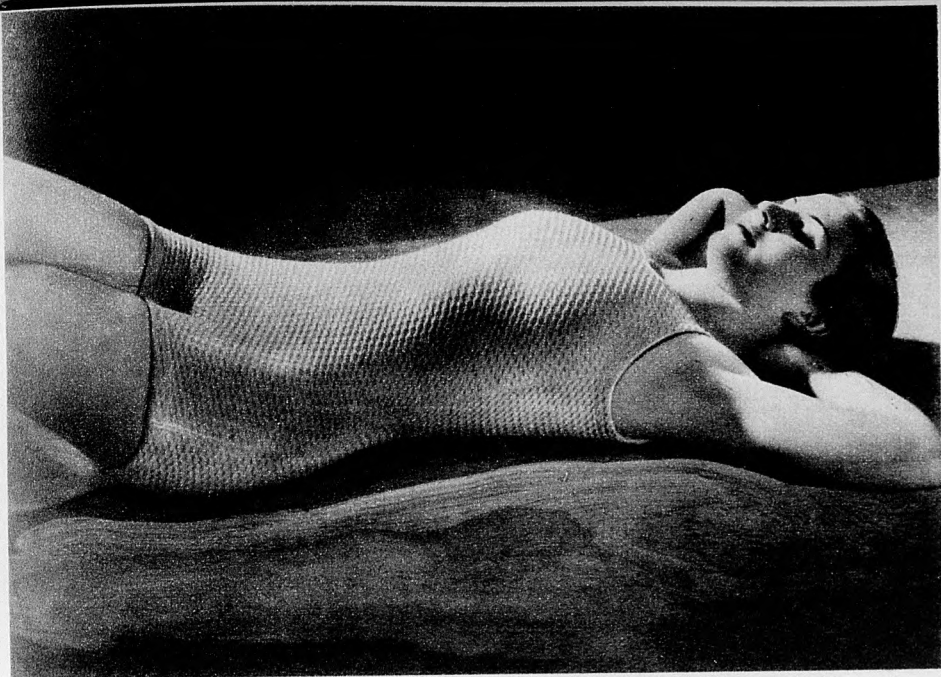
va
és

o

len
ná
ké
eg

te
sz

T

(Becker és Maas felv.)

Behunyt szemmel a homokon...

Írta: Lengyel József

Végigterülök a homokon — behúnyom a szemem. A szememből kiszalad a Duna, a sziget, a híd, a fürdőzők tarka tömege. Nem látok már semmit, bágyadtan fekszem, átadva magamat az elborító hősugárnak...

Nem látom a világot, de a hallásom ijeszítően megnövekszik, befogad minden suttogást, minden zajt. Körülöttem megélnékül a tér, kacagások, szavak úsznak a levegőben. Jobbra egy türelmetlen hang fekszik.

— Mit tudod te, hogy mennyi fizetése van. Én megmondom pontosan. Ötszáz pengő és ha nyolcat mond, hát hazudik.

Szerény hang válaszol.

— Kérlek, én elhiszem, de mégis — ha ő mondja...

Ez nem érdekes, inkább a baloldalt figyelem.

— Tudod, ez a szakácsnő már tíz éve van nálam és van két gyermeke — mondja egy kellemes női hang.

— Persze, ezek már felnőttek — válaszolt egy sipogó hang.

— A fiú hatéves, a leány három.

— Dehát tíz éve lakik nálad... nem érttem... ezalatt...

— Igen. Ezalatt. Arra az időre mindig szabadságot kapsz aztán visszajön.

— És a gyerekek?

— Magával hozza. Most már hárman lak-

nak a cselédszobában.

— Én ezt nem tűrném!

— Miért?

— No hallod. Két gyerek, két idegen gyerek a háznál! Hiszen ezek felesznek téged!

— Nem olyan veszélyes. Ez az asszony nagyszerűen főz, megbízható, jó, hűséges, a gyerekek rendesek, csendesek, szótfogadóak, a fiát már le is lehet küldeni a fűszereshez, ősszel már iskolába adjuk.

— Nahát, ilyet még nem is hallottam.

— Kérlek, ezzel a szakácsnővel tegnap olyan dolog történt, amit nem tudok megmagyarázni.

A sipogó felülhetett izgalmában, mert a hang már nem egyenes irányból jött.

— Megint egy gyerek?

— Dehogy. Azt meg lehetne magyarázni. Valami más. Hát kérlek, ennek a nőnek Amerikában él egy bátyja vagy húsz éve. Sohasem írt neki. Tegnap éppen az előszobában vagyok, valaki csenget. Kinyitom az ajtót és ott áll előttem egy hölgy és egy úr. De tudod, egy igazi úr, jól öltözve és a hölgyön volt egy emprimé complé, mondhatom elsőrangú. Azt hittem, hogy eltévesztették az ajtót, de a legnagyobb meglepetésemre bemutatkozik az úr és azt mondja, hogy a hugát keresi, aki — tudomása szerint, — nálam szakácsnő. Még fel sem esz-

méltem a nagy csodálkozástól, megjelenik Mari meztláb, lomposan, ahogy éppen a konyhát mosta fel és egymás nyakába esnek. Én csak bámultam és aztán be akarom őket tessékélni a szalónba, de nem jöttek, hanem bevonultak a cselédszobába. Egy óra múlva mentek el és akkor sírva jött be hozzám a Mari.

— Sirt szegény a boldogságtól — mi?

— Attól is, no meg mástól. Hallgasd csak. Elmeséli, hogy a bátyja nagyon gazdag és azt akarja, hogy menjen ki velük Amerikába. A gyerekeket is megmondta nekik? — kérdeztem. — Hát persze, hiszen ott voltak ők is, láhatták, de nem is akartam letagadni. És mit szóltak? — Hát egy kicsit néztek, de aztán azt mondták, hogy jöhetnek a gyerekek is. Van ott elég hely. Maga persze elmegy velük — kérdeztem óvatosan. Erre még jobban elkezdett bögni és kijelentette, hogy ő bizony nem megy. Inkább itt marad nálam szakácsnőnek. Bár nagyon sajnáltam volna elveszíteni egy ilyen rendes nőt, mégis rábeszéltem, hogy csak menjen, nem kell többet dolgozni, úri asszony lesz és a gyerekei úriemberek. De ő csak azt hajtogatta folyton, hogy nem — nem. Ez nagyon meghatott, hogy annyira ragaszkodik hozzánk, de érzem, hogy itt valami más okok is lehetnek. Hosszas faggatás után bevallotta, hogy a gyerekek apja miatt nem akar kimenni.

— Jé, de érdekes — lelkendezett a sipó-

gó, — nahát, biztosan arra számít, hogy el fogja venni.

— Arra nem számít.

— Hát akkor?

— Kérlek, itt van a probléma, amit nem értek. Mert ha ez a Mari valami kifinomodott, nagy lelki életet élő nő volna, idealizmussal, nagy képzelettel és mindenféle izmusokkal telítve, hát nem csodálkoznám. De ez egy dolgos, egészséges szakácsnő. Soha ki nem marad, mindig dolgozik. Vagy hét évvel ezelőtt megismerkedett egy emberrel. Olyan futólagos ismeretség volt — egy vasárnap délután történt, — amikor kimenője volt. A nevét se tudta, de a fia ennek a délutánnak köszönhetette az életét.

— Jaj, milyen regényes.

— Hallgasd csak. Évekig nem látta — mondom, nem is tudja, hogy kicsoda. És egyszer, úgy négy évvel ezelőtt véletlenül megint találkoznak. És akkor reggel jött haza.

— Szóval, a hároméves kislány...

— Igen... Akkor annyit tudott meg, hogy mérnök. Más semmit. De nem is volt kíváncsi a nevére. Még azt se mondta meg neki, hogy egy kis fia van. — És ez a Mari, ez a parasztasszony, itt akar maradni, igen, azért az esetleges lehetőségeikért akar itt maradni, hogy talán harmadszor is találkozni fog vele.

— Ez egy örült — botránkozik meg a sipógó. — Odadobja a gazdagságot, a jólétet azért, hogy egy férfit várjon, aki talán sohasem kerül újra az útjába.

— Ugye furesa — tűnődött el a kellemes hang. — nem értem én sem... És mégis imponál ez a ragaszkodás... ez a várás... ez a nagy szeretet...

Elhallgattak.

— Hagyj békén — dörög közbe egy álmos hang.

— Kelj fel te szerencsétlen, hiszen már egészen piros vagy. Így elaludni a napon! Hamar be a vízbe — nőgatja az álmosat egy vidám hang.

— Megyek már, csak ne kiabálj — morogja az álmos.

— No, te is négykézláb alszol az éjszaka — nevet a vidám.

Kis szünet után szomorúan szólal meg a kellemes hang.

— Irigylem azt a Marit.

— Irigyled? Miért?

— Ezért az érzéséért... hét évig szeretettel, hűségesen várni valakit... folyton csak arra gondolni... várni, mikor jön... mindennap azzal a reménnyel menni le az uccára, hogy talán ma... minden vasárnap elmenni arra a helyekre, ahol már találkoztak egyszer... hogy talán megint ott lesz ő is... és eldobni mindent... jövőt... gazdagságot... én ilyet sohasem éreztem... soha... Istenem, de szép lehet...

Számoljon a helyzettel

Ne szórja a filléreket!

Ma az egyetlen

6

filléres délutáni lap a

ÓRAULÁS

Minden ízében magyar,
eleven és megbízható.
Hírszolgálatata kiváló!

BLÖFF

Írta: URAI DEZSÓ

1.

A primadonna (a legszebb primadonna-korban) közelhajolt az előtte ülő sűgőhoz és lehalkított hangon kérdezte:

— Gondolod, hogy sikerülhet ez a blöff?

A lompos ruhájú, borostás állú férfi, akiben már semmi sem volt az egykori bonvivánból, valami hirtelen föltörő önérzettel felelt:

— Na hallod? Manci művészyerek! Töled szépséget és tehetséget, tőlem tehetséget és eleganciát örökölt, hiába dugtad el falura: színpadra termett kölyök az.

A sűgő egyetlenül nyult a nő keze után: — Dícsérem az okosságodat, Nacal! Ilyenkor kell elmenni ebből a pokolból, amikor még ugrálnak az ember körül. És dícsérem a jó szívedet, hogy segíted a gyerekünket.

A színész nő önkéntelenül megmozdult. Titok leple lebbent föl, megszokta, hogy egy életen át féljen a kipattanásától, most is idegesen rebbent, bár egyedül voltak az öltözőben.

Manci a kettőjük gyermeke volt, abból az időből, amikor mind a ketten hittek még a szerelemben. Falun nevelődött a nagyanyánál, nehogy útjában legyen a primadonnának.

Most nagy jelenése lesz!

Az okos primadonna búcsút akar mondani a színpadnak (kicsit okosságból, kicsit azért, mert egy fiatalabb diplomata feleségül kérte) és elhatározta, hogy maga helyett a lányát ülteti a kopott aranyozású (de ref-

lektorsugárban csillogó) trónra. Betanultatta vele az új operett címszerepét és... Blöff!

2.

A premier estéje. A színpad, amelyen már állnak az első fölvonás díszletei, sötét. Bőr-sisakos tűzoltók mászkálnak a homályban. Az emeletről, a tenorista öltözőjéből, leharsog a torreador-induló.

Sándorfy „bemelegít”.

A nagy primadonna öltözőben csak egyetlen villanykörte ég. „Önagságám”, az öltöztető nő rakosgat a flitteres holmi között. Hirtelen valahonnan messziről kiáltás hasít a levegőbe. Olyan, mintha oroszlán bögne a sivatagban. Kisebb más kiáltások felelnek, ajtók vágódnak be dörögve, átmenet nélkül az egész halott birodalom megtelik valami baljóslatú lármával, amely lassan szöveggé formálódik:

— A primadonna lemondta a premiert!

A nagy öltözőtükörben egymásután jelenik meg az igazgató rákvörös arca, a szövegíró sápadt ábrázata, a muzsikás rángatózó ajka, a rendező tétova tekintete, a félig festett partner neveltséges bohócképe, a házi újságíró rémült, barázdás homloka, a szubrett gavallérjának kárörvendő mosolya. Egyetlen nagy szörnyűködés a sok ember, a szemekből csak úgy szikráznak a morsejelek: mi lesz most? Egyszerre beszélnek! Az igazgató (a sörényébe túrva):

— Ha megengedi, —
hajolt meg és át-
nyújtotta a virágokat
(Toncz rajza)

DÉCIBÁB

Művészek! Dolgozz, áldozd föl magadat, nesze! Zsúfolt ház! Mit ér?

A szövegíró: Itt hagyom az egész vacakot, de nyilatkozom, hogy a nő arrul kódul.

A zeneszerző: Jaj istenem, jaj istenem! Az ügyelő: Orvost kell küldeni hozzá.

A rendező: Valakit beugratni! (Már az ajkán vibrál a kedvese neve, aki arról híres, hogy a legtehetségtelenebb az egész görlicsapatban.)

— Jó estét! — ezt a sűgó mondja, nyugodtan, majdnem kedélyesen és megáll az ajtóban derűsen, mint egy Bachus.

Vén színházi rókának ismerik, most az egész vígasztalan csapat mohón kap feléje.

— Most segítsen, Sándor bácsi!

Várakozó csönd feszül az öltözőben.

— Hát... én tudok egy kis lányt... valóságos csoda... az eljáltssa a szerepet — kapásból.

Főlesattant valamennyi.

— Egy órával a premier előtt beugrani — bömbölte az igazgató, — ki hallott olyat?...

A librettista a levegőbe ugrott:

— Bánom is én, ha az ördög nagyanyja játszik... Én megyek...

A zeneszerző üvöltött:

— A „Rózsakeringőt” blattról? Hülye, hülye, hülye!

Az igazgató a haját tépte:

— Visszafizetni négyezret? Isten...!

Aztán unisono elbődült a kórus:

— Ide azt a csodát!

3.

Törékeny testű kislányt löknek az öltözőbe. Csinos, fiatal, csak ne mosolyogna olyan „bárgyun”. Az igazgató úgy mustrálja, mint egy eladásra kínált bárányt és újra a hajába kapaszkodik. A szövegíró ellensége-sen belemar:

— Maga az a híres?

„Önagságam” már húzza lefelé róla a ruhát, olyan mozdulatokkal, mint egy középkori hóhér, a sűgó vasok könyvéből a szerepet hadarja a leány fülébe, a sarokban a karmester a zongorát veri, a komikus, mint egy részeg kakas, ingujjban táncol előtte és a „dzsinga” lépéseit mutatja. Hűsz percig tart a hangzavar, amelybe élesen, fenyegetően belerikolt a színpadra hívó csengő.

Az emberek keresztet vetnek és kiörvénylenek.

4.

Az első fölvonás után vállon hozták vissza a kis lányt. A szöveg hibátlanul ment, a zeneszámok után dörgő tapsok követelték az ismétlést, a táncokat szűnni nem akaró robaj jutalmazta: a színpad fölébredt egy szibbadságból. Csoda történt: egy fiatal figurát egy fiatal leány játszott. A partne-

rek, föl szabadulva a bilinesektől, amelyeket a „nagy nő” rakott rájuk, tündököltek, a deszkák lángvetők, élt a színház. „Önagságam” ide-oda futkosott és lihegve nyomta kifelé a lelkendezőket: öltözködni kell!

A sűgó elmenőben lehajolt a kifestett archoz:

— Jól csináltad, gyerek, csak a gróffal való jelenésben elfelejtetted a zsebkezdő-játékot, pedig hányszor mutattam. De a blöff sikerült!

5.

A második fölvonás után zengett az öltöző. Ujságírók rohantak be:

— Ezt a csodát! Kapásból egy ilyen szerepet?!

És interjúkat csináltak, életrajzi adatokat kértek, fotografusokat cipelték a nagy paraván elé. Az igazgató süvöltött:

— Az én szemem!

A szövegíró ájuldozott:

— Hogy hozta azt az egy rongyos szót: tékozló!

A zeneszerző verejtékezve feküdt az öblös karosszékben:

— Így képzeltem...

Abban valamennyien megegyeztek, hogy a „vén nő” csúnyán megjárta.

6.

Amikor a harmadik fölvonáshoz esőngettek, mind kirohantak a nézőtérre. A kis lány egyedül lépett ki az öltöző ajtaján. Magas, vállas fiatal ember állt a folyosón, frakkban, a kezében rózsacsokorral. A fiatal diplomata, aki a primadonnának udvarolt.

— Ha megengedi — hajolt meg és átnyújtotta a virágokat. — Csodálatos tehetség! Boldog volnék, ha...

A leány egy pillanatra a szemébe nézett a fiatal embernek, azután végigsiklott rajta a tekintete és biccentett mosolyogva. Olyan volt ez a pillantás, mint egy boldog kacagás.

Amikor be akart surranni a színpadra vezető ajtón, eléje toppant az anyja, estélyi ruhában, a vállán bundával, megnyúlt vonásokkal, karikás szemmel.

— Csak ezt ne, kis lányom! — suttogetta a fiatal ember után pillantva. — Mindent odaadtam önként: tehetséget, hírt, dicsőséget. Csak ezt ne vedd el!

Fonnyadt keze a friss rózsacsokor után nyult, de a leánya elkapta előle.

— Végző, művésznő! — dugta ki a fejét az ajtón az ügyelő.

A leány beszökött a színpadra, nyomban ezután főlesattant a taps. A primadonna estélyi ruhájában, drága prémjeiben neki esett a telefirkált falnak. Ott állt előre-görnyedve, mint egy reménytelen kéregető.

A blöff túljól sikerült.

I.

Nem is gondolnák, mennyi ideges ember jár közöttünk mostanában. Mindenki egyre idegesebb és szórakozottabb lesz, hát még, aki annak születik, mint Jenő. Pedig az szörnyű tulajdonság. Mindig is mondtam, hogy ideges ember ne is szülessen. Ideges ember ne házasodjék. Ideges ember ne vállaljon hivatalt. Ideges ember ne legyen ideges. Mert úgy jár, mint Jenő. Jenő mindent otthonfelejt. Ha egyszer elfelejt valamit otthonfelejténi, valósággal hiányzik neki. Jenő, ha utazik, két jegyet vált, mert az egyiket biztosan elveszti. Ha Pesten beszáll a bécsi gyorsba, Bécsben már nem tudja, melyik vonatból kell kiszállnia. Félóráig húzkodja a csokoládéautomata fogantyúját, anélkül hogy bedobta volna a húszfillérest — máskor meg bedobta a pénzt és nyugodtan elment, anélkül, hogy kivette volna a csokoládét. Egyszer ellopták a pénztárcáját, mire bement a legközelebbi őrszobára, ahol azonban már nem tudta megmondani, hogy mit akar, ellenben bejelentette a lakását, ahol tizenkét éve lakik, a házszám viszont nem jutott az eszébe, tehát hazament, hogy megnézzze, de útközben eszébe jutott, hogy ellopták a pénztárcáját, tehát elő akarta venni, hogy telefonozzon haza, de nem találta, amin szertföltött csodálkozott. Jenő egyébként mindenben csodálkozik, főleg az emberek idegeségén és szórakozottságán — ha a körúton megy, mindig hangosan csodálkozik, hogy az emberek mit csodálkoznak rajta és rendszerint elkésik a hivatalból, mert minden ember után visszafordul, hogy az nem fordult-e vissza utána? Egyébként a legjobb gyerek Jenő, kenyérré lehetne kenni, ha hagyná magát.

Most képzeljék el, mi történik, ha egy ilyen ember szerelmes lesz.

II.

Jenő szerelmes lett. Egy kiránduláson ismerkedett meg Loncival. Amint meglátta, azonnal hozzámfordult és kijelentette, hogy, ha Lonci lenne az egyetlen nő a világon, ő akkor is mást szeretne. Másnap kijelentette, hogy nem tud és nem akar Lonci nélkül élni, harmadnap szakítottak, negyednap megszélték, hogy Jenő ötödnap délen tizenkettőkor elmegy Lonci papájához és megkéri a kezét.

A papa egy iparvállalat igazgatója volt, Sebestyén Szilviusznak hívták és nyugodt,

kövér ember hírében állott. Jenő bejelentette magát, de azt a választ kapta, hogy Sebestyén úr ilyenkor el szokott menni egy rövid órácskára, talán tessék negyedkettőre idefáradni.

Én, aki elkísértem Jenőt, mert érdekelt a dolog és féltém, hogy amilyen ideges ember, még tényleg feleségül veszi Loncit, ami végzetes lehetett volna mindkettőjükre nézve — én azt tanácsoltam Jenőnek, menjünk be a legközelebbi kávéházba, ahol nyugodtan eltölthetjük azt az órácskát, ami a nagy pilanattól elválasztja őt. Dehát Jenővel „nyugodtan” eltölteni egy órát, ez olyan illúzió, amelyből jobb minél előbb kigyógyulni.

Jenő borzasztóan félt a jövődől apóssal való találkozástól és hogy ne gondoljon vele, újságokat kért. Az újságok azonban éppen kézben voltak, mégpedig jó kézben. Egy nyugodt, kövér úr ült a sarokban s mellette három széken harmincöt magyar, ötven német, hét angol, kilenc francia, öt amerikai, hat olasz, négy svéd, egy dán lap feküdt, valamint egy kínai konyhakertészeti szakközlöny és egy irodalmi revü. A nyugodt úr nyugodtan leemelte a legfelsőt és nyugodtan olvasni kezdte. Jenő azonnal mozgósította a kávéházat és egyik pincért a másik után küldte oda a kövér úrhoz, azonban mind üres kézzel tért vissza. Hiába csillapítottam Jenőt, izgatottsága nőttön nőtt, míg végre, látván, hogy a nyugodt úr háromnegyed egykor még mindig az első újságot olvassa, felugrott, odarohant hozzá és rákiáltott:

— Ké... ké... kérem, hallja, dehát ez mégis szemtelenség, adjon ide egy párat abból az ötszáz újságból, vagy pedig...

A nyugodt úr nyugodtan keresgélmi kezdett az újságok között és nyugodtan átnyújtotta Jenőnek a kínai konyhakertészeti közlönyt és az irodalmi revüt. Jenő erre a nyugodt úr fejéhez vágta a fenti két orgánumot, anélkül, hogy előzőleg kivette volna őket a keretükből és elrohant.

III.

Délután találkoztam Jenővel. A fél arca megdagadt és erősen sántított. Arra a kérdésemre, hogy mi történt vele, először nem tudott válaszolni, majd eszébe jutott minden és a következőket adta elő:

A kávéházból elrohanva, nem érezte magát elég nyugodtnak ahhoz, hogy leánykérőbe menjen, ellenben fölment Lonciék lakására,

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

hogy a leánnyal beszéljen. Ez egy parázs veszekedés formájában meg is történt, amikor belépett az após és megütközéssel látta, hogy leányát egy idegen fiatalember szerelmi elvakultságában életveszélyesen fenyegeti. Azonnal távozásra szólította fel Jenőt, aminek ő csak részben tett eleget, tudniillik leült a dívánra. Az após erre elkapta a galériját és ledobta Jenőt a lépcsőn.

— Hogy miért engednek ilyen ideges disznót szabadon járni! — fejezte be előadását Jenő.

Részemről kissé furcsának találtam az após eljárását és azért így szoltam a felháborodásában remegő emberhez:

— Nézd, én fölmegek Lonciékhoz és beszélek az apóssal! Megmondom neki, hogy ne haragudjon rád, az idegességéd érthető volt, ugyanis amíg rá vártál a kávéházban, egy kövér, szemtelen, kövér ujságpóca felizgatott téged...

Jenő rémülten meredt rám.

— Az Istenért — mondta, — ne mondd ezt, hiszen Lonci apja és az az ember a kávéházban — azonosak.

— Hja — mondtam, — akkor nem megyek fel. Miért nem mondtad mingyárt.

— Dehát akkor mit tegyek — tépte a haját, — egy ideges bolond miatt nem mondhatok le az életem boldogságáról!

— Nézd, Jenő — mondtam búcsúképpen, — nyugodtan lemondhatsz róla. A te életednek úgyse lesz soha „boldogsága”. Aki ujságot vág az apósa fejéhez, mielőtt még személyesen ismerné, az nyugodtan fizesse ki egy életre az agglégényadóját. Ezen már különben sem lehet segíteni. Szervusz.

IV.

Két hét múlva találkoztam vele. Boldogságtól sugárzó arccal jött szembe velem.

— Mi ujság, minek örülsz? — kérdeztem.

— Feleségül vettem — mondta, — most jöttünk vissza a nászútról.

— Kicsodát vettél feleségül?!

— Loncit.

— Hát hozzád adta az öregúr?!

— Persze, hogy hozzám adta. Az a kövér alak a kávéházban, aki aztán ledobott a lépcsőn, nem Lonci apja volt.

— Hát kicsoda?!

— Az inasuk. Már kidobattam. Ideges embert nem tűrök a házamban. Egyébként este vacsorára várunk.

Este elmentem hozzájuk vacsorára, de nem voltak otthon. Mint utólag kiderült, nálam voltak, mert Jenő azt mondta otthon, hogy én hívtam meg őket. Képzelem, hogy szidott engem, hiszen ki nem állhatja a szórakozott embereket.

EGY SZEREP TÖRTÉNETE

a v a g y

IBOLYA

Irt: HOLLÓ JENŐ

Fehér papírtálcán szürkéslila ibolyacsokrok. Fonnadtak, dohosak.

— Illatos ibolyát tessék, csak tíz fillér!

— A teremben dohányfüst, étel-, bor- és parfüm illat kavarnak. Meleg, bódító felhő.

Asztaltól asztalig két lépés, három lépés. Nem kell az ibolya. Pedig a szemek is beszélnek a szavakkal együtt. Egyik pillanatról a másikra felcsillannak és újra lelohad bennük a remény. Elfonnyad, mint az ibolya, mint a tálcát nyújtogató sárgászöld arca.

A lila virág élete öt nap, egy hét, az ember élete ötven év, hatvan év, több is.

Ünnep van, vasárnap este. A jazz gyorsütemű slágereket játszik. A lámpafény megszépíti az arcokat, lemossa róluk az árnyékokat.

— Csak tíz fillér kérem!...

Most ott áll a terem közepén. A frakkos pincér haragosan ránézett. Miért állja el az utat? ... Aztán mégsem szólt. Magsajnálta. Elfújja ezt a szél is...

Minden asztal körül emberek ülnek. Társaságok. Vidámak, beszéldek.

Most megáll egy asztalnál. Hárman ülnek egymással szemben. Molett asszony és fiatal lány. Biztosan anya és leánya. A harmadik férfi. Egyeses a testtartása.

Kínálja a virágot, de pillantása már a terem túlsó végén sorakozó páholyosort keresi.

A férfi a tálcáról leemel egy csokrot, nyújtja a lány felé. Az mosolyog. Nagyok a szemei, mint két barna, olajos dió. Mintha el akarnának olvadni és végleg belefolyni a férfi tekintetébe. Az ibolyaárus elmosolyodik. Tavasz van, ki tudja, hogy mi lángol az ilyen fiatal szemek mögött? ...

A terem végében minden páholy foglalt. Nehéz lesz áttörni a pincérek között. Mátis ellenségesen nézik. Zaklatja a vendégeket. Mehetne más, kevésbé elegáns étterembe. Miért jön éppen a Belvárosba, a Dunaparttra? ...

Az asztalokon bor sárgálik talpas poharakban. A pincérek megragadva sietnek a piros szőnyegen. Most valóban közeledik a fizető.

— Itt nem lehet ...

Be sem fejezi a mondatot, hogy itt nem lehet ibolyát árulni. Csak a kezével int. A mozdulata azt jelenti, hogy kifelé. De minél előbb, amíg baj nem lesz.

Az ibolyaárus testén lötyög a ruha, másfél szerakkora testre szabták.

— De kérem ...

Ellenkezni akar, tiltakozni.

A főúr azonban könnyörtelen.

— Táguljon minél előbb kifelé!

Akkor az ibolyaárus ahelyett hogy megfordulna, egy lépést előre tesz.

A főúr érzi, hogy ropogós papírdarabot nyomnak tenyerébe. Mingyárt utána suttagó hangot hall.

— Az Istenért, Dani bácsi, ki ne dobjon. Hát nem ismer föl?

Kutató tekintet mered a sárga arcra.

— Nem ismerem az urat.

Hanem húsz pengő akkor is beszél, ha az adakozó személye bizonytalan. Mégsem lehet akárcsi.

A másik pedig egy pillanatra szinte elmosolyodik.

— Persze, hogy nem ismert meg, Dani bácsi. Az arcom be van kenve. Nos, mit szól ehhez a maszkhöz?

A főúr nem szólt semmit, hanem felhúzza vállát, mint aki azt mondja: Mit törődöm én az egésszel, ha az úrnak így tetszik és megfizeti...

— Hagyja végigátszanom ezt a játékot. Szükségem van rá. Ha sikerül mégegyszer ennyit kap.

A főúr arca most hirtelen elmosolyodik.

— Bocsásson meg, csak most ismerem meg a hangjáról. Tessék egész nyugodtan!

Már-már kínos a helyzet. Néhány asztaltól figyelni kezdenek a jelenetre. Magának a főúrnak kell segíteni.

— Szegény munkanélküli — mondja hangosan. — Ibolyát árul.

Vásárolják az ibolyát. Alig marad néhány csokor a tálcán.

— Illatos ibolyát tessék!

Végre ott áll a páholyosor előtt. Vacsoráznak, pezsgős üvegeket bontanak.

A hármas számú páholyban rekedtes férfihang beszél:

— Lehetetlen ember, senkire sem hallgatt.

Csengő női hang felel rá:

— Ki kellett volna próbálni. Azt hiszem kicsit elsiették a dolgot.

Másik férfihang:

— Az előbb kimentem telefonálni. Fel akartam hívni. Az inasa jelentkezett azzal, hogy elment hazulról.

Ebben a pillanatban az ibolyaárus odalépett a páholy elé.

— Illatos ibolyát tessék!

— Nem kell!

Az ibolyaárus nem mozdult.

— Kérem uraságodat, odahaza éheznek a családom.

A két férfi között ülő nő retiküljét kereste. Hanem a szmokingos, fehérplasztronos férfi hozzáfordult.

— Ugyan, Irén, micsoda naív maga! Azt hiszi minden igaz, amit ezek beszélnek?...

— Nagyon szánalmasnak látszik — mondta halkan a nő. — Ilyen szánalmas alakot még nem is láttam.

— Feleségem van kérem, három gyermekem. Két éve nem dolgozom. Tessék rámenteni kérem, csont meg bőr vagyok.

Alázatos és kérő volt a hang. A fiatalabb férfi szíve megesett rajta.

— Mivel foglalkozott, barátom?

— Tisztviselő voltam kérem. A bank, ahol dolgoztam, tönkrement. Seholyam kaptam állást. Most magam szedem az ibolyát, ki-

megyek érte a budai hegyekbe. Tessék elhinni kérem, akármilyen munkát elvállalnék már. Nem élhet így az ember!

A panaszos hang nyomán a beszélő szeméből szinte kibuggyantak a könnyek.

A férfi a tárcájába nyúlt.

— Itt van magának öt pengő. Aztán majd holnap keressen fel, talán akad valami a maga számára.

Odaadta a névjegyét is.

Az ibolyaárus elvette a pénzt, hálálkodott, aztán alázatosan meghajtotta magát.

— Nyelveket is beszélék kérem

— No, akkor furcsa, hogy nem tudott elhelyezkedni. Ügyetlen flótás maga.

Ezt a rekedthangú mondta, aki már idegeskedett. Szerette volna folytatni az előbbi beszélgetést.

— Nem mehetünk bele a bizonytalanba — fordult most a másik férfihez. — János elsőrangú bonviván, szinte született világi. Így ismeri a közönség, így is népszerű.

— Ki kellene próbálni — kockáztatta most a nő. — Azt hiszem Jánosnak ebben a szerepben is sikere volna, elvégre a tehetség...

— Irén, te hazabeszélsz — mosolygott a fiatalabb férfi.

A másik pedig ezt mondta:

— Csak nem dobom ki a pénzemet. Eldobhatnám az egész filmet.

Az ibolyaárus ennyit hallott.

Félóra múlva megjelent az étteremben Simon János, a népszerű bonviván. Egyenesen a hármas számú páholyba lépett. Ott ültek Bognár, a dúsgazdag filmvállalkozó, Szakács, a rendező és Nagy Irén, a fiatal primadonna. Általános örömmel fogadták.

— Már kerestelek telefonon — fordult hozzá Szakács, a rendező.

— Csak nem akartál telefonon leszerződnetni?

— Isten ments! — sietett közbelelépni Bognár. — Virág Pált szerződtem erre a szerepre. Ez nem neked való.

— Mit gondolsz, nem tudnék én megfelelően alakítani egy szegény embert? Mondjuk egy komikus, vergődő munkanélkület? Azt hiszed, sok különbség az, ha koldusgrófit, vagy valódi koldust játszik az ember? Az átélés a fontos és a maszk. Ajánlom neked, hogy írd alá a szerződést. Sürgős szükségem van a pénzre, összeházasodunk Irénnel.

— Erről már tudok, Irén elmondta, de végeredményben nem kívánhatod, hogy kockára tegyem az egész film sikerét?

A bonviván most a rendezőhöz fordult.

— Apropos, Szakács, félórával azelőtt micsoda állást ígértél te nekem?

— Én állást. Félórával azelőtt? Megboldultál. És minek kell neked állás.

— Hát ha az ember álás nélküli tisztviselő. Ezt az ötpengőt és a névjegyet nem te adtad?

Erre aztán az egész társaság elképedt.

A szerződést persze aláírták. A házasság is megtörtént. Megírták a lapok.

Minden egyezik, csak éppen a nevek nem. Minden pár ezer csokor ibolyát kapott nászajándékul.

HUSZONOT ÉVES TALÁLKOZÓ

bohózat 1 felvonásban. Irta: KÖVÁRY GYULA.

SZEMÉLYEK: Krajcár Péter, Farkas, Dr. Bányai, Berényi (Tutsek és Petrovich), a 25 év előtti osztálytársak. Dr. Parabol osztályfőnök. Repete földrajztanáár. Kunigunda, Berényi felesége. Stern úr, a vendéglős. Főpincér.

Szín: Stern úr vendéglőjének egyik külön terme, közepén nagy megterített asztal, legalább 15 személyre.

I. JELENET

Stern, főpincér

Stern: Ebben a teremben van a Berényi-féle esküvő?

Főpincér: Nem kérem, az a kék teremben lesz megtartva. Ebben a szeparéban a vadalmási gimnázium tartja a 25 éves találkozóját.

Stern: Ugylátszik ma nagyon meleg napunk lesz. Itt ez a találkozó, a kék teremben egy esküvő, a kis szeparéban aranylakodalmom, azonkívül két politikai bankett, azonkívül még a rendes forgalom.

Főpincér: Kétségbeejtő! Végre csinálhatnánk egy kis üzletet és erre két pincérem beteget jelentett, egy pedig családi ügyben elutazott. Ráadásul a szervezetben elfogyott a kisegítő, úgyszólván egyedül maradtam.

Stern: Noho, itt van a Tóni, H. Istennek, aki három helyett dolgozik.

Főpincér: Hát akkor a Tónit ide fogom beosztani.

Stern: És akkor mit csinálók a nagy szeparéban? Nem beszélve arról, hogy az aranylakodalmi társaság egyenesen az ő kedvéért választotta a mi vendéglőnket. Mert távolilag rokonságban van velük. Majd maga egyedül fog itt kiszolgálni, édesem.

Főpincér: No ezt eltalálta Stern úr, persze, hogy a cechhel mindenki meglőgjön nekem.

Stern: Ne búsuljon, majd én segítek magának számolni.

Főpincér: Köszönöm szépen és a borralalók?

Stern: Mondja már, hogy egyszer nem fog 50%-ot keresni!

Főpincér: A főnök úr könnyen beszél. Hát én talán a levegőből élek? Inkább mingyárt itt hagyom az egész cakum-pakumot és én is beteget jelentek.

Stern: Kikérem magamnak, hogy velem feleseljen.

Főpincér: Hát adja ide a kauciómat, rögtön megyek, itt a hangerli.

Stern (szeliden): Na látja, nincs értelme ennek az éles hangnak köztünk. Azért adom magának ezt a könnyű szobát, mert ide nem kell valami prima kiszolgálás. 25 éves találkozó? Aki minden 25 évben jön csak ide, az legfeljebb maradjon ki, az én vendéglőm nem egy találkozóhely!

(Kívül hangok: Fizetni!)

Főpincér: Fizetni, igenis (el gyorsan).

Stern (egyedül): 25 éves találkozó, micsoda ostobaság, szép kis rendez-vous (sorban nézegeti az asztalon lévő cédulákat): Dr. Parabol... Repeta... Berényi... Dávid... Szalai... Petrovich... Farkas... micsoda nevek! Ahol egy rendes konszolidált Weisz vagy Schwarcz, mi az hogy Schwarcz? Még egy rendes kis Rákóczi sincs köztük.

II. JELENET

Stern, Krajcár

Krajcár (kopottas, szárnalmas figura, gyámoltalanul, alázatosan belép):

Stern (feligyel): Alázatos szolgálja!

Krajcár: Tessék?

Stern: Köszöntem uraságnak.

Krajcár: Ja, pedig én akartam előbb köszönni.

Stern: Nem baj, nem lesz külön felszámítva. (Félre): Rémes alak, ez már erre az őskori rendez-vousra jött. (Fenn): Parancsoljon helyet foglalni.

Krajcár: Köszönöm, már ültem eleget.

Stern: Uraságnak talán megvárja a kedves kollégáit, avagy parancsol előre valami harapnivalót?

Krajcár: Ön viccel, ne tessenek nekem ilyeneket mondani, mert én tényleg nagyon éhes vagyok.

Stern: Hát azon azután nálunk könnyen lehet segíteni, tessék itt az étlap.

Krajcár: Étlap, köszönöm, nem eszem étlapot, nem szeretem a papírgaluskát. Már gyerekkoromban sem szerettem, mikor az iskolában büntetésül bezártak.

Stern (félre): Mondom, hogy diák. (Fenn): ahogy parancsolja, tisztelt úr, akkor tessék megvárni a kollégáit.

Krajcár (ijedten): Tessék? Csak nem jönnek ide a kollégáim?

Stern: De ide jönnek, miért, uraságod nem várja őket?

Krajcár Isten ments, örülök, hogy megszabadultam.

Stern: Ó pardon, akkor én tévedtem, szóval Ön nem egy vadalmási gimnáziumi tanuló? Ön egy privát, akkor méltóztassék a nagyterembe, vagy a kertbe fáradni, mert ez a szoba le van foglalva. Ott tessék rendelni.

Krajcár: Hogy, hogy ott rendelhetek?

Stern: Furesza kérdés, hát hogycsak rendelhetne. Amit parancsol.

Krajcár: Na ne! És ki fogja kifizetni?

Stern: Szóval, magának nincs pénze?

Krajcár: Nincs bizony nekem egy krajcárom se, illetve hazudok, mert van hat krajcárom.

Stern: Na hagyjuk öregem ezeket a békebeli vicceket.

Krajcár: Pedig az enyémekek tényleg békebeli Krajcárok, ugyanis nevem Krajcár Péter és hat gyermeke van, akik mind a nevemet viselik, vagyis 6 Krajcárom van.

Stern: Hát akkor adok magának még 2 krajcárt és ezen és a gyermekein váltson egy szakaszjegyet és utazzon el a Boráros térre.

Krajcár: Az utazás helyett talán inkább mégis ennék valamit és nincs egy krajcárom se, illetőleg velem együtt mind a hat Krajcárom éhes, hogy szegény feleségemről ne is beszéljek, mert ő még annyira sem bírja a koplalást, mint mi.

Stern: Hogy-hogy?

Krajcár: Mert mi legalább Krajcárok vagyunk, de ő, szegény, csak fillér. Született Heller Melusinának hívják.

Stern (leül): Nahát mulatságos egy pasas maga, Krajcár bácsi, arra nem gondolt, hogy talán dolgozni kellene egy kicsit?

Krajcár: Dehogyan nem kérem, de hát kapok én munkát? Szóba áll velem valaki?

Stern: No de csak nem henyélt egész életében? Hol dolgozott azelőtt? És miért hagyta el a helyét?

Krajcár (kényelmetlenül): mert... izé... 10 évig voltam egy helyen, de... izé... folyton ülni kellett. Már nem volt Sitzfleischom.

Stern: Hol volt alkalmazva?

Krajcár (némi habozás után kiböki): Fegyházban.

Stern: Micsoda? Fegyházban? Mint börtönőr?

Krajcár: Nem kérem, mint... tag. Mint beltag.

Stern: Tyűh ha!

Krajcár: Egy féreértés volt az egész. Nézeteltérés miatt ültem 10 esztendeig.

Stern: Miféle nézeteltérés miatt?

Krajcár: Más nézetem volt a bíróság, mint én. De hát én is csak ember vagyok és végre már kitöltöttem.

Stern: De hát mit csinált maga szerencsétlenül?

Együnk Dreher kekszet!

Krajcár: Kitöltöttem.

Stern: Jó, jó, azt már hallottam, hogy kitöltötte a büntetését, de mi volt a bűne?

Krajcár: Mondom, kitöltöttem.

Stern: Mit töltött ki?

Krajcár: Mindent, ami a kezemügyébe esett.

Stern: Nem értem.

Krajcár: Nem szeretek a multammal dicsekedni. Multamban nincs jövő. Jelenleg nincs remény.

Stern: Maga munkát akar tőlem, tudnom kell, kivel van dolgom.

Krajcár: Altiszt voltam kérem szépen. És szerelmes voltam, menyasszonyom megcsalt. Egy vitriolos üveg volt a kezem ügyében és én kitöltöttem.

Stern: A menyasszonya arcára.

Krajcár: Oda. Igenis, kérem szépen. Ültem egy félévig. A büntetést kitöltöttem, azután nem volt foglalkozásom, éhezni kezdtem. Egyszer egy tolongásban egy kövér, duzzadt zseb nyomult hozzám. Kisértésbe estem és az egész zseb tartalmát kitöltöttem. Sok pénz volt benne, kezdtem jól élni, egyszer egy váltó került a kezembe, azt is kitöltöttem.

Stern: Hogy-hogy?

Krajcár: Kétszáz koronáról szólt. De anynyi hely volt utána a nullák számára, hát én kitöltöttem.

Stern: Persze. Még egy nullát írt mellé.

Krajcár (fejét rázza s mutatja, hogy hármat.)

Stern: Te jó Isten, hármat?

Krajcár (hencegve): Békében. De a... izé (kerüli a szót) izé... a szanatórium, már mint az az intézet nagyon megviselt. Megjavultam. Érzem, hogy ha most munkát kapnék, igen hasznos tagja lehetnék a társadalomnak. Tekintsen el attól, hogy egy kissé rosvott a multam.

Stern: Hát idefigyeljen Krajcár bácsi. Én jó ember vagyok és ha megbecsüli magát, nálam kereshet. Véletlenül ma nagy piócérhiány van a helységemben. Megfogadom kisegítőnek.

Krajcár: Hadd csókoljam meg a kezét.

Stern: Hagyjuk a hálát. Majd ha már kiérdemeltém.

Krajcár: Hát legalább hadd csókoljam meg az arcát. (Meg akarja tenni.)

Stern: Hagyjuk a szentimentalizmust. Hall-

gásson jól ide. Maga ebben a szobában fog felszolgálni. Figyelmeztetem, hogy az eszécáj meg van olvasva.

Krajcár: Pardon, ezt nem tudtam. (A zsebéből kivész egy villát és egy kanalat s azt az asztalra teszi szó nélkül), de a vendégekért nem vállalok garanciát.

Stern: De mondja csak, tud maga egyáltalán kiszolgálni?

Krajcár: Na hallja! Az is kunszt? (Szavalva) alázasos szolgálja. Mit méltóztatik parancsolni? Egy pejesli! Igenis! (Felkap egy tányért, a levegőben meglöbálja s persze elejti.)

Stern: Mit csinál maga ökör? Már is eltört egy tányért. Mit zsonglörködik vele?

Krajcár: Hát nem bádögöl volt? Nini! Porcellán. Mert mi odahaza Kiskunfélegyházán mindent bádögban szervíroztunk. Oh, akkor pardon!

Stern: Összetöri a vendéglőmet s elintézi egy pardonnal.

Krajcár: Kérem, én gentleman vagyok. (Próbálgatja a tányérokat. Hármat tesz belőle a félkarjára. Balanciroz velük.) Hooppl Nana! (Kapkod.) Csúszik!

Stern (megszabadítja a tányéroktól): Csak egyet vegyen egyszerre a kezébe.

Krajcár: Majd fog az menni kérem.

Stern: Hát csak rendesen és főleg tisztességesen.

Krajcár: Hát azt nem is kell mondani.

III. JELENET

(Voltak. Főpincér belép)

Stern: Főúr kérem?!

Krajcár (súgva): Nicht vor dem csáringér.

Stern: Jó, jó! Ne féljen. Gyuri kérem, ennek az embernek adjon elsősorban valami harapnivalót. Ő itt marad ebben a szobában és... (Kívül nagy edénytörés zaja.) Mi volt az?

Főpincér (kinéz): Tessék! Az a trampli Jani már megint összetört egy tálát.

Stern: Tönkremegyek. A nyolcadik tálam. De most összetöröm én az 5. fejét. (Kifelé.) Te csirkefogó, most rögtön idegyere. (Dühösen el.)

(Szünet)

Főpincér: Ön itt marad ebben a szobában.

Krajcár: Itt maradok, a tulaj úr mondta.

Főpincér: Szóval, Ön ide tartozik.

Krajcár: Tartozom, ugyan az a kis tányér, amit eltörtem, majd a végén levonják.

Főpincér: Oh, kérem alássan, csak tessék, méltóztaték helyet foglalni.

Krajcár: Köszönöm. Szívesebben állok, eget ültem... (Meghökken.) Más 25 év alatt nem ült annyit, mint én 10 év alatt.

Főpincér (lesajnálva néz félre): 25 év, ez egy találkozás ember, folyton ült, valami napidíjas lehet, tessék, ezért érettségizik az ember. (Gusztálja.)

Krajcár (kezd neki kényelmetlen lenni a fixirozás, félre): baj van, ez valahol látott

engem. (Fenn.) Miért tetszik így gusztálni?

Főpincér: Ne tessék úgy haragudni. Csak úgy konstátalom, hogy milyen igazságtalan az élet. Tetszik látni, én nem érettségiztem és (lekopogja) jól megy a sorom mégis. Mert manapság mégis jobb a szabad pálya, kérem.

Krajcár: Nekem mondja, de mennyivel jobb, azt kérem nem lehet összehasonlítani. Szabadlábbon... szabad pályán, az egészen más.

Főpincér: Méltóztatik várni a többieket, avagy tetszik parancsolni valami harapnivalót?

Krajcár: Hogy-hogy többieket? Hát többen is lesznek olyanok, mint én vagyok?

Főpincér: Magától értetődik, azért szép dolog az kérem, így találkozni.

Krajcár (félre): unheimlich, ez az ember, ez ismer engem, csak honnan. (Fenn.) Hogy érti ezt, hogy-hogy „így” találkozni?

Főpincér: Hát így, olyan hosszú idő után viszontlátni egymást a jó barátoknak.

Krajcár: Miért, maga ismer engem?

Főpincér: Én nem, de a kollégák, a régi pártások, akiket 25 év óta nem látott.

Krajcár: 25 év óta, na hallja, kinek néz maga engem? Miért nem mondja mingyárt, hogy életfogytiglan. Itt mindössze 10 röpké esztendőskérő van szó.

Főpincér: Hát persze, azért egyik-másikkal néha tetszett találkozni közben is.

Krajcár: Nézze, most már elég a gyanúsításból. Kikről beszél maga?

Főpincér: Hát a kollégáiról, a volt kollégáiról, akikkel itt találkozni fog.

Krajcár: Találkozni, hát mi volt itt. Általános amnesztia? Hát a kollégáim mind kiszabadultak?

Főpincér: Furesa kifejezés, kiszabadultak, persze hogy kiszabadultak, az iskola padjai közül, hát velük jött ide találkozni a Nagys-úr.

Krajcár: Kikkel fogok én itt találkozni?

Főpincér (dühösen): Ugyan kérem, nem érttem ezeket a diákvicceket, hát a volt osztálytársaival.

Krajcár (csodálkozva): A Rigó uccai első elemisták ide jönnek?

Főpincér (még dühösebben): Dehogy kérem, miért viccel velem az úr, a vadalmási gimnázium 25 éves érettségizett növendékeiről beszélek, akikkel itt találkozni fog.

IV. JELENET

(Voltak. Farkas)

Farkas (belép): Jó napot.

Főpincér: Alázatos szolgálja! No tessék! Itt a szembesítés.

Farkas: Én vagyok az első. Oppardón, itt már van valaki.

Főpincér: Igenis, egy kedves vicces kolléga, megelőzte a nagyságos urat.

Farkas (meghökken, jobban megnézi): Kolléga?

Farkas: De hiszen ez örület. Hisz' te egy-
általában nem is hasonlít Sztefánra.

Krajcár: Azt elhiszem. Húsz esztendő ugyan-
csak kiforgatja az embert. Éltél volna te
20 évig azon a pusztaszigeten... izék
között... vad sárkányok és... vad bé-
kák közt. Szeretnék látni, hasonlítanál-e
magadra?

Farkas: Ezt a meglepetést! No, pajtás, ez
vad história. Mi lesz most már a felesé-
geddel?

Krajcár: Igaz! Te lóköto. Te elvetted a fe-
leségemet. Szép kis fiú vagy.

Farkas: Az még nem volna baj, mert én el
is váltam tőle, csakhogy Kunigunda még-
egyszer férjhez ment.

Krajcár: Hát az ki?

Farkas: Kicsoda Kunigunda? Hát már nem
ismered a feleséged nevét?

Krajcár: Ja, a feleségem. Én ugyanis min-
dig csak Kuncinak hívtam.

Farkas: Nos hát Kuncika megint férjhez
ment, még pedig szintén egy osztálytár-
sunk a harmadik férfi.

Krajcár: Űgy! Na mondhatom, szép kis osz-
tályba keveredtem. Melyik fiú vette el?

Farkas: A Bányai.

Krajcár: A Bányai? Ne mondd! Az a csi-
bész! Hm! Hm!

V. JELENET

(Voltak, Bányai belép)

Farkas: Jó, hogy jössz. Éppen rólad beszé-
lünk.

Bányai: Szervusz Farkaskám. (Krajcárhoz):
Pardon. Dr Bányai vagyok.

Krajcár: Bemutatkozol nekem? Ez kedves.
Nem mondanád, hogy te se ismeresz meg.

Bányai: Pardon, szintén osztálytárs?

Farkas: De még milyen. Fogózz erősen a
székbe és ülj le. Ű a Stefán. A Stefán

Bányai (hirtelen leül): Minden jó lélek di-
eséri az Urat. Hogy lehetséges ez?

Krajcár: Külföldön voltam.

Bányai: Fantasztikus. És most jut eszembe,
mit fog ehhez szólni Kunigunda?

Krajcár: Az ám, a feleségem, akit elvettél.
(Farkasra.) Ű tőle.

Bányai: Oh, kérlek én is elváltam már tőle.

VII. JELENET

(Voltak, Főpincér. Majd Stern.)

Főpincér (megrakodva belép): Bocsánat, hogy
olyan sokáig jöttem, de egymagam va-
gyok az egész helységben. Vízben hagy-
tak a pincérek. Amit tudtam behoztam.

Krajcár: Adja csak ide, majd segíték. Nem
kell fájni. (Elveszi a kezéből és ügyetle-
nül segít neki).

Stern (belép): Na Krajcár bácsi, megy a
a munka?

Krajcár: Pszt, pszt. (Int neki, hogy menjen
ki).

Stern (hozzálép súgva): Mit püsszeg? Mit
integtet?

Krajcár (súgva): Ne zavarjon. Nem látja,
hogy dolgozok?

Stern: Sohse látom a konyhán. Miért van
mindég itt a teremben?

Krajcár: Pszt. Vigyázok az eszccájgra.

Stern: Na csak ügyesen. (El).

Főpincér: Nagyon kevesen vannak itt még
az urak. Pedig a hivatalos idő már elmúlt.
Aki késik, az hidegen fogja megenni az
ételt.

Krajcár: Maga azt bízza csak ide. Nem hűl
itt ki semmi. (Máris leül enni.) Elmehet.

Főpincér: Igenis. (El).

VII. JELENET

(Voltak. Dr Parabol, Repete. Tűsek együtt
jönnek)

Tűsek: Szervusztok fiúk. Elhoztam a tanár
urakat.

Bányai, Farkas (felállnak) Is-ten hoz-ta!

Dr Parabol: Szervusztok édes fiaim. Örülök,
hogy ismét látlak benneteket, drága nagy
emberkéim.

Repete: Hát az öreg földrajz-tanár úrra em-
lékeztek még?

Farkas: Hogyne, édes, drága jó tanár úr.
Üljön ide mellém.

Parabol (Krajcárra vécélve): Hát te ott, te
haszontalan lurkó, már megint rendetlen-
kedsz? Hogy mersz enni óra alatt? He-
hehe. Na jól van, szabad enni, hogy em-
ber legyen belőled.

Krajcár: Köszönöm az engedélyt, én ezt a
zabát úgyse hagyom abba 2000 tanár ked-
véért se.

Repete: Ejnye, haszontalan nebuló, hogy
mersz feleselni? Mingyárt beírlak az osz-
tálykönyvbe. Ki vagy te há? Hogy hív-
nak?

Farkas: Ne méltóztassék csodálkozni. Ű Ste-
fán, az eltűnt és megkerült tékozló fiú.

Parabol: Eltűnt? Miért tűnt el és mikor?

Bányai: Húsz évvel ezelőtt. Egy tengeri vi-
har alkalmával.

Repete: S hogy került meg?

Krajcár: Egy másik tengeri vihar alkalmával.
Hagyjanak enni, majd ebéd után elmesé-
lem. (Eszik).

Parabol (szétnéz): Hát megfogytoktunk,
megfogytoktunk.

Krajcár: Majd meghízunk, majd meghízunk.

Tűsek: Berényit láttam, itt van, de egy má-
sik teremben. Véletlenül éppen ma tartja
az esküvőjét, de azt mondta, hogy egy
félórásckára átnéz hozzánk is.

Krajcár (vesz a tálcából): Aki nem jön, nem
eszik.

Bányai: Tessék parancsolni, tanár úr!

Parabol: Köszönöm fiam, én diétán élek.
Csak keveset... (Belenyul a tálba).

DÉCIBÁB

Krajcár: Ez kevés? (A kezére üt.) Mars! Még kivenné a legjobb falatot! Majd én adok. (Egy pici darabot ad neki.) Tessék! Ez egy diétás darab.

VIII. JELENET

Voltak, Stern (belép).

Krajcár (felugrik):

Repete (megijed tőle): Jaj, mi történt?

Krajcár: Drága tanár úr, most látom, hogy ön nem iszik. (Tölt neki.) Parancsoljon!

Repete: Köszönöm.

Stern (Krajcárhoz): Meg vannak elégedve az úrak a kiszolgálással?

Krajcár: Meg! Hogyne! Ugy-e, urak?

Mind: Igen! Igen! Nincs semmi hiba!

Stern (súgva): Ha itt kész, akkor majd bemegy az aranylakodalomhoz segíteni.

Krajcár: Aranylakodalom? Mit lehet ott már segíteni?

Bányai (zsebébe nyul): Mi az? Otthon felejtettem a cigarettatárcámat?

Krajcár: Parancsolj kérék! (Zsebéből tárcát vesz elő és megkínálja).

Bányai: Nagyon kedves vagy. Mutasd csak. Na, de ilyet! Ez a tárca szakasztott mása az enyémmek.

Krajcár: Igen? Ilyesmí előfordul. Nagy szellemek találkozása. Parancsolj tüzet. (Öngyújtót vesz elő).

Farkas: Mutasd csak az öngyújtót. Érdekes. Egészen olyan, mint az enyém.

Krajcár: Mutasd a tiedet.

Farkas (keresgél): Ügylátszik, én is otthon felejtettem.

Krajcár: Milyen feledékenyek vagytok. Velem az ilyesmí sohase fordul elő. (Elteszi a tárcát és az öngyújtót).

Repete: Nem is hiszitek gyerekek, milyen elfogódott vagyok a társaságokban. Istenem 25 esztendő!... Szinte most is látalak benneteket az iskola padjaiban ülni és figyelni. Na, mi van mára feladva? A nyugatindiai szigetsoport...

Krajcár (hátsáuti): Emlékszel, öreg? Mi egymás mellett ültünk... és malmoztunk a pad alatt, az öreg totyakos földrajz-tanár meg jártatta a száját... A nyugati pályaudvari szigetsoport.

Repete: Egymás mellett ültünk?

Parabol: De hiszen én vagyok a földrajz-tanár!

Krajcár: Ja, hát én őrá értettem.

Bányai: Maradjunk csak a tárgynál. A nyugatindiai szigetsoportról van szó. Ha Amerikába menet hajótörést szenvedtél, akkor bizonyára ennek a szigetsoportnak valamelyik pontjára kerültél.

Farkas: Úgy van. Meséld el az életedet.

Mind: Halljuk! Halljuk!

Krajcár: Hát jól van, elmesélem. (Nagyot nyel.) Szóval, mikor Amerikába kellett mennem, amiatt a kis örökség miatt — akkoriban is nagy szoknyahős voltam, — a hajón megismerkedtem egy gyönyörű fiatal asszonykával. Az ura is velünk utazott. Én is nagyon csinos fickó voltam

akkoriban, sokkal szebb, mint jelenleg! Szép, karcsú, szőke gyerek, piros volt a pozsgám, nem csoda, hogy a kis menyecske nagyon belémszédült. Egy délután besurrantam hozzá a szobájába, mikor az ura nem volt otthon.

Farkas: Hát hol volt?

Krajcár: Ebédután mindig eljárt a kávéházba.

Parabol: Micsoda? Kávéházba? A hajón?

Krajcár: A hajón? Hát igenis, a hajón. Mit csodálkoztok ezen? Az egy óriási hajó volt. Minden volt rajta. Minden volt rajta. És mögötte jött egy másik hajó, ami csak kávéház volt. A mi hajónknak a kávéháza. Csónakokban bonyolították le a forgalmat.

Repete: Igen! Ilyenről már én is hallottam.

Krajcár: Na úgy-e? Pedig ő csak tudja, a földrajz-tanár! Elég az hozzá, hogy az asszonykával a szobájában enyeleltünk, szerelmi mámorunkban észre se vettük, hogy odakint kitört a tengeri izé... betegség vagy micsoda...

Bányai: Vihar.

Krajcár: Szóval egy örült fergeteg jött, eső, villámlás, mennydörgés. A fákat csakúgy tépdeste a szél.

Repete: Fákat? A hajón?

Krajcár: Na, tessék! Már megint jobban tudja. Hát akkor mesélje tovább.

Mind: Csak mondd tovább. Nem kell zavarni.

Krajcár: Mit zavar? Miért, a hajón nincsen fa?

Farkas: Biztosan az árbocokat érted.

Krajcár: Hát persze. Hát mondom — hajladoztak az abroncsok a viharban, sőt a főabroszt kettő is tépte a szélvész. — Na, én jól nézek ki — mondtam, — hogy megyek én ilyen időben haza? Pláne esernyő se volt velem. (Megakad.) Pardón, kedves tanár úr, esernyő se szokott lenni a hajón?

Parabol: Hát bizony, nem igen.

Krajcár: Na, látja! Azért mondom, hogy nálam se volt. Hát akkor mit akar? — Hát amint ott tanakodunk, egyszer csak kocsizörgést hallunk a ház előtt...

Parabol (pukkadozik magában):

Krajcár (körülnéz): Mi az? Nem kérdezi senki, kocsizörgés a hajón? Mert ezt véletlenül mondtam. Csónakzörgést akartam mondani.

Bányai (mosolyogva): Biztosan a férj jött haza a kávéházból.

Krajcár: Abban a pillanatban, hogy belépett a férj, én hirtelen beugrottam egy üres ruhaszekrénybe.

Repete: Még jó, hogy éppen üres volt a szekrény. (Mind nevetnek).

Krajcár (most már nem veszi észre és lázasan beszél): A férj betoppant és véstjósloán rivallt a feleségére: Asszony! Süllyed a hajó! Az asszony csitította: De miért vagy úgy oda, hát tied az a hajó?

Farkas (kitört belőle a nevetés): Most már tudom, hogy honnan származik a vice! — Onnan!

Bányai: Na és te?

Krajcár: Kinyitom a szekrénytajtót, hát látom, hogy nincs hajó. — Ugyanis a hajóról minden terhet a tengerbe dobálnak, hogy megkönnyítsék a hajót és így engem a szekrényvel együtt vízbedobtak. A hajó elsüllyedt és nem maradt belőle kökövön. Én azonban a szekrényvel együtt megmenekültem. Egyesegyedül. Három napig utaztam, közben éhségemben a hőzentrágeromat is megettem. De végre harmadnapon partot értem.

Repete: Hol?

Krajcár: Hol? Kérdés! Nagymaroson.

Repete: Véleményem szerint az Egyenlítőhöz lehetett közel.

Krajcár (türelmét veszve): Nézze, öreg úr, hagyjuk ezeket a marhaságokat. Egyenlítő két ismeretlennel, meg ilyen herkenyűk. Nem vagyunk most az iskolában.

Repete: Én nem egyeneteket mondtam, hanem Egyenlítőt. Az Aequatort.

Krajcár: Ugyan menjen. Hol van onnan az Elevátor?

Farkas (Bányaihoz): Te, most már kezd gyanús lenni nekem az egész alak.

Bányai: Most már várjuk végig, úgyis jönnek még többen is.

IX. JELENET

Voltak. Berényi

Berényi (belép): Adj Isten fiúk! Kezét csókolom tanár urak!

Mind: Szervusz! Isten hozott Berényi!

Krajcár: Krach! Megint egy bemutatkozás! Már unom ezt a sok agnoszkálást!

Berényi: Ne haragudjatok paitikáim, hogy megvárakoztattalak benneteket, de ez a mai örömnem nekem kettős ünnepem. Ugyanis ma volt az esküvőm és itt ebédelünk a szomszéd teremben. Sőt egy pár régi iskolatárs is velünk van.

Farkas: Nem úgy van az koma. Lássuk a menyecskét.

Bányai: Úgy van! Hozd be az asszonykát!

Krajcár: Lássuk a medvét!

Berényi: Nagyon helyes, sőt ha megengeditek, már itt is van az ajtó előtt. Csak be akartam jelenteni. (Kiszól): Drága Kunigundám, jöjjön be szívem, a barátaim látni akarják.

X. JELENET

Voltak. Kunigunda és egy pár úr (régdi diákok) belépnek

Kunigunda: Jó napot uraim!

Farkas: Kunigunda a volt feleségem!

Bányai: Kunigunda a volt feleségem!

Berényi: Micsoda?

Kunigunda: Elsüllyedek! A volt férjeim.

Krajcár: Püff neki! Süllyed a hajó!

Berényi: Kunigunda! Hát őtőle váltál el?

Kunigunda (szemérmesen): Igen, apukám!

Először tőle, azután tőle.

Krajcár: Csekélység. Egész szép forgalmat csinált.

Parabol: Ezt a bajtársi összetartást igazán csak a mi iskolánk tudja produkálni.

Krajcár (félre): Jó lesz meglögni! (El akar oldalogni).

Farkas (Krajcárhoz): Guszti, gyere csak ide! Csak nem akarsz elmenni?

Krajcár (megáll, félre): Püff! Most jön Csunyigundával a szembesítés.

Farkas: Kedves Kunigunda, ismeri ezt az urat?

Kunigunda: Sohase láttam életemben.

Krajcár: Jaj, meztagod! Ezt nem bírom. Is-ten veletek! (El akar menni.)

Farkas: Soh'se érzeleghi. Maradj csak. Nos, Berényi, te se ismered meg az osztálytársadat?

Berényi (érelyesen): Elég a mókából, uram! Kicsoda őn?

Krajcár: Maga nem fogja elhinni, hogy ki vagyok.

Farkas: Iskolatársunk, Stefan Gusztáv, Kunigunda első férje.

Kunigunda (nevet): Micsoda izléstelen móka ez? Az én első uram, az én szerencsétlen férjem — ez az alak?

Krajcár: Na mit mondtam? Szóval én hazudok, mi?

Berényi: Ez nagyon enyhe kifejezés. Ha ezt tényleg állítja, akkor közönséges szélhámos!

Krajcár (élesen): Micsoda?

Berényi: Szélhámos!

Krajcár: Ismételje meg!

Berényi: Szélhámos!

Krajcár: Megyek.

Berényi: Hova?

Krajcár: A segédekért. Ebből nagy verekedés lesz.

Kunigunda (Berényihez): Szívem, csak nem fogsz ma verekedni?

Krajcár: Kunszi, eredj onnan! Én vagyok az első férjed. És tudtommal mi még nem váltunk el!

Berényi: Amennyiben ön hibonyítja, hogy azonos Stefan Gusztival, akkor el fog válni tőle.

Krajcár: Azt a Kunci nem fogja megérni. Válgjon el maga.

Berényi: Nono. Majd elválik a vallatásnál. Egyelőre igazolja magát.

Krajcár: Mért? Kicsoda maga? Vizsgálóbíró?

Berényi: Követelem, hogy igazolja magát. Mért habozik? Nincs semmiféle írása?

Krajcár: Miért ne volna írásom? Kinek ne volna írása? Véletlenül nagyon szép állóírásom van.

Berényi: Hát hogy keletkezett ez az ostoba legenda? Honnan vettétek, hogy ő a Stefan Guszti?

Farkas (zavarban): Én... én... nem is tudom, azt hiszem ő mondta... vagy a pincér... már nem is tudom.

Bányai: Nekem meg Farkas mesélte.

DÉLIBÁB

XI. JELENET

Voltak. Stern.

Stern (beszól): Péter! Hát itt van? Jöjjön már! Kész van a tészta. (El.)

Krajcár: Nekem mondja. De mennyire kész van a tészta! Ezt a tésztát! (Élesen Berényihez): Ezért számolni fogunk! A vizionlátásra! (Büszkén el.)

Parabol: Hát ez mi volt?

Repete: Nem értek egy szót sem!

Kunigunda (megöleli Berényit): Szívem, én nem érzem jól magamat.

Berényi: Ül le nyugodtan, angyalkám. Nem lesz semmi baj. A végére járok én az egésznek.

Farkas: De hova ment most ez a... már nem is tudom kicsoda!

Repete: Gyanús minden mozdulata!

Berényi: Csak nyugalom. (Rá akar gyujtani.) Otthon felejtettem a cigarettatárcámát.

Kunigunda: Az nem lehet. Hisz az előbb még megvolt.

Berényi: Igaz. Akkor úgy látszik, bent hagytam a lakodalmi terebenn.

Bányai: Megkínálnálak, de én sem találok az enyémet.

XII. JELENET

Voltak. Petrovics.

Petrovics (belép): Szervusztok urak! Azt hiszem, egy kicsit megkéstem.

Mind: Nini! Petrovics! Szervusz Géza! Azt hittük, már el se jössz!

Petrovics: Arról szó se lehet. Elvégre 25 éves találkozó legfeljebb kétszer van az életben! Dehát a kötelesség cimborák, a kötelesség.

Parabol: Kötelesség az első!

Petrovics: Az ám! A hivattal! A nehéz hivattal!

Tucsek: Én nem is tudom, mi a te foglalkozásod?

Petrovics: Fegyházigazgató vagyok.

Tucsek: Éjha! Nem irigyellek.

Petrovics: Nincs is miért. Rengeteg bajom van avval a csordával. Éppen tegnap ugrott meg egy konviktorom.

Bányai: Ugyan! Ez érdekes! Miféle?

Petrovics: Szélfőgyerek. Bankóhamisító és zsebmetsző. 10 évre volt elítélve, de nem smakkolt neki a rabkoszt, mert két évi kúra után megszökött. De már a nyomában vagyunk. Ezért késtem meg közületek.

Stern (belép): Tisztelt uraim, bocsánatot kérek a rossz kiszolgálásért. Méltóztatik tudni, pincérhiány van a helyiségeimben és ez az új kisegítő nem ér egy krajcárt sem.

Főpincér (be): Hozza csak babám azt a gyümölcsöt.

Krajcár (tésztaanyagokkal megrakodva belép, de annyi van a kezében, hogy az arca nem is látszik.)

Mind (miközben Krajcár arca látható lesz): Oh! Mi ez? Stefán!

Stern: Nem Stefán ő, kérem, hanem Péter. Péter bácsi, a kisegítő!

Berényi: Na úgy-e mondtam, hogy szélhámos!

Kunigunda: Hálisstennek!

Krajcár: Kunci, még ne hálálkodj! Még nem vagy dominó!

Petrovics (Aki csak most vette jobban szemügyre, odaugrik): Ah! Csakhogy meg vagy drágalátos!

Krajcár (félre): Püff!

Petrovics: Fogják le ezt az embert. Ő a szökevény! A bankócsináló!

Mind: Botrány! (Megfogják Krajcárt.)

Krajcár: Fiúk, hát ne hagyjatok! Ez a kolégialitás? Tanár úr!

Repete: Nekem mingyárt gyanús volt avval a hajómesével.

Parabol: Én mingyárt mondtam.

Krajcár: Na tessék! Mingyárt mondta! Kis időjós!

Petrovics: Na szép mákvirág! Hát hogy is hívják uraságodat?

Krajcár: Stefán Gusztáv Adolf vagyok, egy elsüllyedt világrész története.

Stern: Nem igaz, kérem! Krajcár Péternek hívják.

Petrovics: Úgy se hívják. Ez is csak álneve. Az igazi neve: Forint. Ő a híres Forint Jóska.

Krajcár: Így lesz a krajcárból Forint.

Petrovics: No majd mingyárt elintézzük a drága csemetét. Hány óra is most? (Keresi az óráját.) Na, hol az órád? Nincs meg az órád!

Mind (zsebükhöz kapkodnak): Az enyém sincs meg! Hol az órád? Az előbb még meg volt! Az órád, a tárcám!

Petrovics: Kutassátok ki! (Nekiesnek.)

Krajcár: Pardon! Tiltakozom a motozás ellen. Majd én odaadom tanár úrnak — ezt a noteszt! (Noteszt ad Parabolnak.)

Parabol: A noteszemet is ellopta!

Petrovics: Hát az is érték? Miért lopta el azt a rongyos noteszt?

Krajcár: Diákesíny! (Belenyulnak a zsebeibe, ahonnan rengeteg tárcát, órát, ékszert, pénzt, evőeszközt szednek elő.)

Farkas: Az öngyújtóm!

Krajcár: Emléke akartam tőled!

Bányai: És az én tárcám?

Krajcár: Gondoltam Souvenird vonárd! No, csak nem kapkodni! Majd én sorba odaadom. Még majd valami elvész, azután rajtam követelik. (Kiszedeget mindent és átadja.) Tessék! Tessék urak, tessék! Nem csalás, nem ámitás, csak közügyesség az egész.

Petrovics: Na, mindenki visszakarta a holmiját?

Mind: Igen, nem hiányzik semmi!

Petrovics: No akkor alómars! Gyerünk!

Krajcár: Hát csak megengeded, hogy a barátaitól elbúcsúzzak? Isten veletek, fiúk!

Petrovics (ráordít): Gyerünk!

Krajcár (beszéli akar): Fiúk! 25 év múlva ismét ebben a kedves helyiségben...

Függöny.

NEM IS OLYAN EGYSZERŰ

(Rejtvénysorozat)

I. ISMERI BUDAPESTET ?

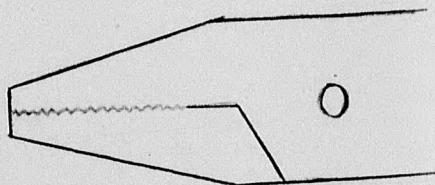
Budapest melyik forgalmas utvonulatát ábrázolja ez a kép ?

II.

Milyen sportnál használják ezt a sisakot ?

III.

Vigyázat, nem krokodil!
Hát akkor mi ez ?

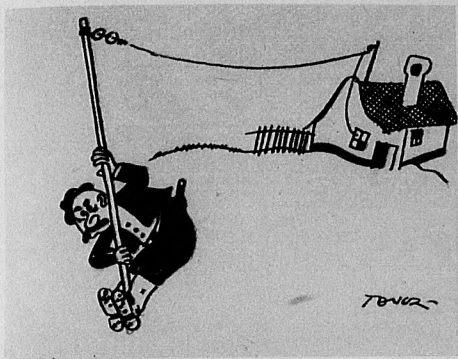
IV.

*Főkép tanuljon nőekkel bántani,
Az asszony baja számtalan,
De bármily nagy, s bármily parányi,
Mindég csak egy kurája van.*

Milyen klasszikus műből való ez a részlet ?

DÉCIBÁB

V.

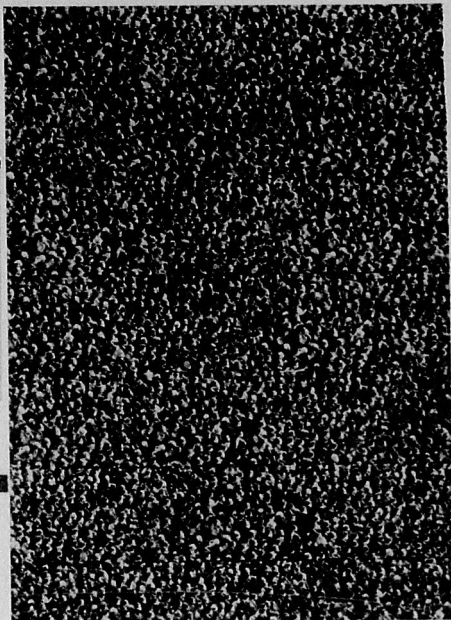
Ehez a rajzhoz tessék egy jó szöveget készíteni. A legjobb szöveg jutalomban részesül

VI.

Mindenki ráismer, ha az ismerőse esetleg feledékeny volt.

VII.

Nagyítóval nézze, akkor meg tudja mi ez ?

VIII.

FÖLDRAJZI KÉRDÉSEK

1. Hol van Aran ? 2. Milyen megyében van Apostag ? 3. Milyen szigeten gyártják a róla elnevezett eredeti rumot ? 4. Melyik Európa leghosszabb folyója ? 5. És melyik a világ legnagyobb folyója ?

A 22. számban közölt rejtvénytársorozat megfejtése és a megfejtők névsora:

„Nem is olyan egyszerű“ rejtvénytársorozat megfejtése: I. Francia Kongó. II. Fröhlich Gusztáv. III. A Gellérthegy déli oldalán. IV. $V \times d5$ sakk. V. A legjobb viccet Péter István küldte be, aki könyvjutalomban részesült. VI. Ady Endre. VII. Budapesten déli 12 óra. VIII. Blaha Lujza.

„Nem is olyan egyszerű“ helyes megfejtői közül a következők kaptak könyvjutalmat: Brózsik Bába, T. Tutrav István, Cs. Kovács Béla, Bp. Bíró Istvánné, Bp. Gombos Péter, Bp. Sarkady Jenő, Sz. Gyulai Sándor, Bp. Vezér Pálné, M. Hatvany Dezső, Bp. Fűzes Antal, Bp. Simonyi Zoltán, Bp. Budai Gáspár, Bp. Szabó Anna, G. Kovács József, Bp. Tanyai Ferencné, Sz. Dobos Ede, Gy. Balla Gábor, H. Herczeg Miklós, Bp. Gyenes Ottó, Bp.

Küldje be a helyes megfejtéseket június 15-ig a szerkesztőségbe. A helyes megfejtők jutalomban részesülnek. Elég ha egyet fejt meg és a megfejtést levelezőlapon is beküldheti. Mult heti „Nem is olyan egyszerű...“ rejtvénytársorozat helyes megfejtését jövő heti számunkban közöljük

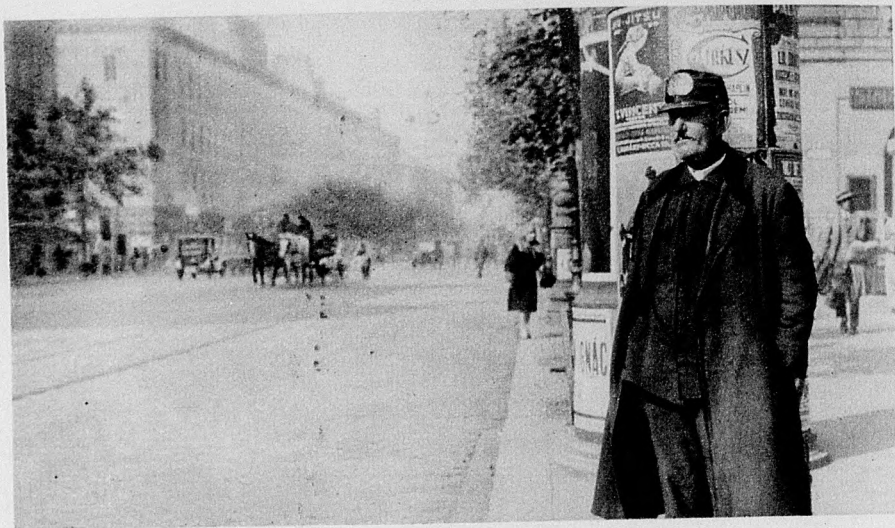
DÉCIBÁB

93

NEM IS OLYAN EGYSZERŰ

(Rejténysorozat)

I.
ISMERI BUDAPESTET ?

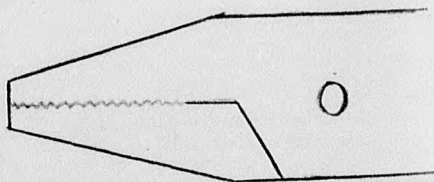
Budapest melyik forgalmas utvonulatát ábrázolja ez a kép ?

II.

Milyen sportnál használják ezt a sisakot ?

III.

Vigyázat, nem krokodil !
Hát akkor mi ez ?

IV.

*Főkép tanuljon nőkel bántani,
Az asszony baja számtalan,
De bármily nagy, s bármily parányi,
Mindég csak egy kurája van.*

Milyen klasszikus műből való ez a részlet ?

Ehez a
teni. A

Minden

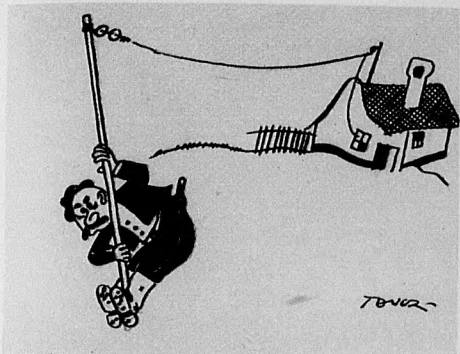
A

„Nem
megfejté
Gusztáv.
V×d5 s
ván küld
VI. Ady
VIII. Bl

Küldje
A hely
a meg
szerű.

DÉC

V.

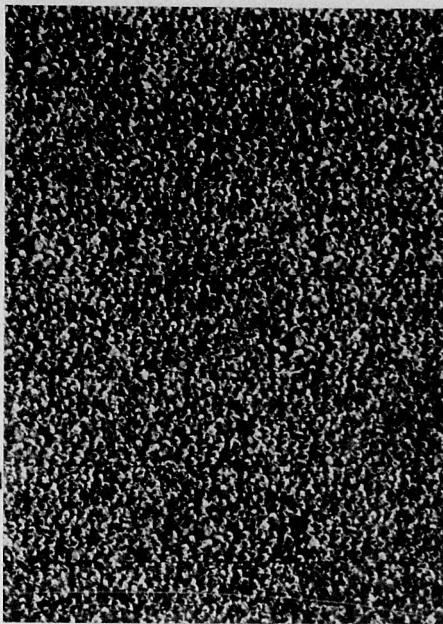
Ehez a rajzhoz tessék egy jó szöveget készíteni. A legjobb szöveg jutalomban részesül

VI.

Mindenki ráismer, ha az ismerőse esetleg feledékeny volt.

VII.

Nagyítóval nézze, akkor meg tudja mi ez ?

VIII.

FÖLDRAJZI KÉRDÉSEK

1. Hol van Aran ? 2. Milyen megyében van Apostag ? 3. Milyen szigeten gyártják a róla elnevezett eredeti rumot ? 4. Melyik Európa leghosszabb folyója ? 5. És melyik a világ legnagyobb folyója ?

A 22. számban közölt rejtvényorozat megfejtése és a megfejtők névsora:

„Nem is olyan egyszerű“ rejtvényorozat megfejtése: I. Francia Kongó. II. Fröhlich Gusztáv. III. A Gellérthegy déli oldalán. IV. V×d5 sakk. V. A legjobb viccet Péler István küldte be, aki könyvjutalomban részesült. VI. Ady Endre. VII. Budapesten déli 12 óra. VIII. Blaha Lujza.

„Nem is olyan egyszerű“ helyes megfejtői közül a következők kaptak könyvjutalmat: Brózsik Baba, T. Tulray István, Cs. Kovács Béla, Bp. Biró Istvánné, Bp. Gombos Péter, Bp. Sarkady Jenő, Sz. Gyulai Sándor, Bp. Vezér Pálné, M. Hatvany Dezső, Bp. Fűzes Antal, Bp. Simonyi Zoltán, Bp. Budai Gáspár, Bp. Szabó Anna, G. Kovách József, Bp. Tanyai Ferencné, Sz. Dobos Ede, Gy. Balla Gábor, H. Herczeg Miklós, Bp. Gyenes Ottó, Bp.

Küldje be a helyes megfejtéseket június 15-ig a szerkesztőségbe. A helyes megfejtők jutalomban részesülnek. Elég ha egyet fejt meg és a megfejtést levelezőlapon is beküldheti. Mult heti „Nem is olyan egyszerű...“ rejtvények helyes megfejtését jövő heti számunkban közöljük

DÉCIBÁB

93

A PATTANÁSOS ARCBŐR

A bőrápolás a szépség konzerválásának egyik igen fontos eszköze. Hányszor tapasztaljuk, hogy 40—50 éves asszonyok szépek, üdék, kívánatosak és fiatalos külsejüket a késő öregkorig meg tudják őrizni. Ennek egyedüli titka az, hogy észszerűen élnek, tördönek egészségükkel, testüket, bőrüket rendszeresen ápolják és már a tapasztalt legesekélyebb rendelkezésűknél is szakszerű tanácsot kérnek szakorvostól.

A hölgyek többségénél azonban az arcápolás tekintetében a legnagyobb tájékozatlanság uralkodik. A tisztátlan teintnak és általában a legtöbb kozmetikai fogyatékoságnak nagyjából a helytelenül végzett bőrápolás az oka. Mindenekelőtt tisztában kell lenni az arc bőr természetével, mert a bőrápolás mindenkor az arc bőr karakterétől függ.

Nagyjából három bőrtípust különböztetünk meg: normális, zsíros és száraz bőrt. A normális bőr leghatásosabb kozmetikuma a víz. Ez nemcsak különböző tisztatlanságoktól szabadítja meg a bőrt, hanem a mosakodás közben történő mechanikus dörzsölés által a bőr ereit tornáztatja és ezáltal annak anyagcseréjére kedvező befolyást gyakorol. Normális bőrű egyén közömbös szappannal mosakodjék és megfelelő bőrtápláló és konzerváló krémeken és púderen kívül nincs szüksége egyéb kozmetikumokra.

A pattanásos, zsíros arc bőr leggyakrabban fiatal egyéneknek, többnyire a fejlődés időszakában jelentkezik, egyeseknél a kritikus idő elmúltával elűnik, míg másoknál hosszú

időn keresztül állandósul. Ezen gyakori és kellemetlen szépséghiba a faggyúmirigyek fokozott működésének következménye, mely összefüggésben áll a szervezet bizonyos mirigyének működészavaraival. Előfordulási helye főleg a fej-, váll és az arc bőre. A test egyéb helyein kevésbé található. A faggyúmirigyek túlprodukcója kétféle lehet: első esetben a felesleges zsíradék olajos, zsíros tapintatúvá, fénylővé teszi az arcot, míg a második esetben eldugaszolja a mirigyek kivezető csöveit és a sűrűbb zsíradék, mitesszer (bőratkák) formájában állandósul. Ezeknek kombinációja is gyakori.

Az arc bőrön különösen a serdülés (pubertas) idejében lépnek fel pattanások és különböző bőrtisztatlanságok. A serdülés időszakában ugyanis a test összes mirigyei fokozott tevékenységet fejtenek ki. Így a faggyúmirigyek mellett a verejtékmirigyek is élénkebben működnek és ez még fokozza a bőr zsírosságát, mert ezen mirigyek a verejtéken kívül bizonyos mennyiségű zsíradékot is ürítenek a bőrre. Ha az ilyen betegesen zsíros területre vékony cigarettapapírt szorítunk, úgy azon szembetűnő zsírfolt keletkezik.

A mitesszerről aztán sok esetben pattanás lesz, mert a bőrzebe lerakódott és megkeményedett faggyú izgatja a körülötte levő kötőszövetet, mely könnyen fertőződik, elgyenged és a gyógyulás után maradandó heget hagy.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélgyezett válaszborték beküldése ellenében a hozzájárulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

Irja:
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

S
Nétele
abban
megcím
A nek
„Déli

Fod
hetjük
kézirat

E. I
V. I
2. Elő
Szöl

tehets
nőnek

A teh
akarát
nagy
A Sz
szigor
Óha

Egyéb
is töb

Gyó

ebben
kellene
nerű l

Külön

közben

Klár

szerele

leányr

telen

lehet

felfog

olvass

úgy a

hiábav

tragik

gyerm

Egyén

IN

DÉ

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszbortéket küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felülvizsgálást kérek. Kéziratokat nem örtünk meg.

Fodor A. Tehetséges versét, sajnos, nem közölhetjük, mert hosszú időre el vagyunk látva kéziratokkal.

E. Pannl. Berlin, W. 50. Augsburgi Str. 64. V. Elvira. 1. A művésznőnek nincs gyermeke. 2. Első férjétől nem vált el.

Szöke bakfis. A szépség nem elég. Elsősorban tehetségesnek kell lennie. Aki komoly művésznőnek készül, annak nagyon sokat kell tanulni! A tehetségen kívül kitartó szorgalomra és erős akaratra van szüksége. Figyelmeztetjük, hogy nagyon nehéz pálya, báránőjének igaza van. A Színművészeti Akadémián évente kétszer igen szigorú rostavizsgát tartanak.

Óhaj. A színészegyesületben tessék érdeklődni. Egyébként vidéken volt színész, de itt Pesten is többször fellépett.

Gyógyszerészyakornok. Mi — sajnos — ebben a dologban nem segíthetünk. Önnek kellene írni a jelzett laphoz vagy hasonló zsánerű lapokhoz s fel kellene ajánlani szolgálatait. Különbben nem is jelzi, hogyan gondolja a mi közbenjárásunkat.

Klárka. Azt kérdezi tőlünk, mi a reménytelen szerelem legbiztosabb orvossága? Húszéves leány nál semmi esetre sem lehet egy kis reménytelen szerelem végzetes! Csalódás nélkül nem lehet senki boldog, mert nem tudja értékelni, felfogni a boldogságot. Járjon sokat társaságba, olvasson komoly könyveket, dolgozzék, ossza be úgy a nap minden percét, hogy ne jusson ideje hiábavaló ábrándozásra. Semmi esetre sem szabad tragikusan felfognia ezt a kis szenvedést, még gyermek — ne féljen, lesz még boldog, verőfényes

Egyéniségéhez igazodó szép fényű hajtat

INECTO

hajfesték biztosít

DÉCIBÁB

szerelmében is része, de most gyorsan felejtse el ezt a magas, karcsú, fekete fiút, „aki nem veszi észre a szöke kisleányt, mert egy barna, elvált asszony fekete szemét nézi!”

B. M. A mi közönségünk ezt úgy szokta meg. Ezért csináljuk, de természetesen előbb-utóbb rátérünk erre, illetve úgy tervezzük, hogy mind a két időszámítást közölni fogjuk.

III. Béla. 1. K. Gy. Budapest, Andrásy úti színház. G., Fr. Berlin, Steglitz, Ziethenstr. 3. J. K. Hollywood. R. T. London, London film.

Komoly asszony. Mi megértjük Önt. Nem ítéljük el, hiszen a gondolatoknak és érzéseknek nem lehet gátat vetni. De problémájára komoly, igaz választ, csak az Ön lelke, szíve, józan esze adhat. Sajnos, ezt a lelki harcot Önnek egyedül kell megvívnia, ebben őszinte együttérzésünk ellenére sem lehetünk segítségére.

Almavirág. Nem kell szégyelnie kérdéseit. Mi többször hangoztatjuk, hogy készségesen állunk olvasóink rendelkezésére és szívesen segítünk, ott ahol tudunk. 1. A művész magánéletében éppen olyan jó férj, komoly, lelkiismeretes apa, mint bármilyen más foglalkozású, derek ember. 2. Nincs gyermeke. 3. Felesége irónő.

Én és ők. Ugyan azt írta, hogy csak egy szóval válaszoljunk. Igen vagy nem, de hát két regénye ennél többet érdemel. Tehát. A regényei elég érdekesek, tehetségre vallanak, elég szórakoztatóak is, de elsősorban egyáltalán nem valók a Délbáb keretébe, másodsor még nem eléggé

Az iker-világrekord

Connecticut államban, Putnam községben lakik Harry Fifield földműves, kinek tizenegy gyermeke van, akik közül tíz iker. Kilenc évvel ezelőtt felesége egy kislánnyal ajándékozta meg, két évvel később két ikerlány született, azután újabb ikrek születtek, harmadszor is, negyedszer is, sőt most ötödször is. Nem volt még példa arra, hogy egy anya egymásután ötször ikreknek adjon életet. A legfiatalabb ikerpár néhány napos és bár a két csecsemő gyenge, minden remény meg van arra, hogy életben maradnak. Az apa boldog...

Számtalan ilyen és hasonló érdekes cikket közöl Tolnai Világlapja minden számában. Ez a népszerű hetilap olyan sokoldalú, hogy a család minden tagja talál benne a maga számára valami érdekes és lebilincselő dolgot.

Tolnai Világlapja egy-egy száma 20 fillérbe kerül. Előfizetési ára negyedévre 2 pengő 50 fillér. Kiadóhivatal: Budapest VII, Dohány uca 12.

Vadevezősök könyve

A vízi turistasport hasznos tudnivalóit és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden szabadevezős kiskátéja. Ára bérmentve 96 fillér. Megrendelhető **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

csiszoltak, művészek ahhoz, hogy nyomda-festéket lássanak. Ettől függetlenül nem tartjuk reménytelennek próbálkozását. Bizonyos idő múlva, hisszük, hogy fog olyat produkálni, amely megüti a mértéket. A kéziratokat — tekintve, hogy nagyobb regényekről van szó — kivételesen megőrizzük, azokat a délelőtti órákban a szerkesztőségben átveheti.

Divatrajongó. Az idei tavaszi és nyári kalapdivat rendkívül változatos és ezzel az egyéni ízlésnek kedvez. Minden divat, ami jól áll. Szövetkompléhez szövetkalap, délutáni selyemruhához selyemkalapka illik. A férfi kalapformák igen kedveltek, mert állítólag Marina hercegnő hozta divatba, de már ő előtte is viselték azok a nők, akik szeretik az angolos ruhákat és kalapokat. Gyöngyszalmából széleskarimájú, lapostetejű délutáni kalapokat varrnak. Tollal, virággal, szalaggal díszítik.

L. Elemér, Kápolnásnyék. A ciklément és jácintot addig kell a földben hagyni, amíg összes levelei le nem fonnyadtak, de időnként addig is öntözni kell. Ha az összes levelek leszáradtak, nyolc-tíz nap múlva kiemelheti a eserepből és a levelében leírt módon járjon el.

Zenekedvelő. 1. A művész állandóan Pesten tartózkodik. 2. Harmonikus, szép házasságot él. 3. Gyermeke nincs. 4. Első feleségétől elvált.

Vívódó lélek. Ön ezelőtt tizenegy évvel férjhez ment egy előkelő, de Önnel harminc évvel idősebb úrhoz. Férje családja ezért a házasságot minden

összeköttestét megszakított, de férje annyira szerette Önt, hogy szívesen lemondott minden anyagi előnyéről is, csak hogy Ön mellett maradhasson. Ön, amint levelében bevallja, azért ment férjhez, mert gazdagnak hitte őt és így akart bosszút állni azon a férfin, akibe Ön szerelmes volt, de aki nem akarta Önt elvenni. A férfi házassága első percétől kezdve igen jóbarátságban volt Önökkel és most arra biztatja Önt, hogy váljék el hetvennégy éves férjétől, akit időközben szél ért. A férfi sürgeti az Ön választát és Ön nem tudja, hogy mit tegyen? Váljék el attól az embertől, aki szereti Önt, áldozatokat hozott Önért? Vagy mondjon le leánykori szerelméről, de ez azért is nehezebbre esne, mert nagyon gazdag és mellette gondtalan, nyugodt élete lehetne? Drága Asszonyunk, mi azt hisszük, amúgysem tudna boldog lenni szerelmével, mert bántaná az a tudat, hogy a beteg, magával tehetetlen embert elhagyta. Ennek a kérdésnek az elintézését bízza a sorsra. Férje megérdemli, hogy Ön utolsó percéig mellette legyen és gyöngéden ápolja. Ha ezt bővebben kifejtve megmagyarázza kéré-jének, ő sem fogja sürgetni választát.

Lőrinc. Novellájában sok szép gondolat van, de a mese nagyon széteső, nem egyöntetű. Tessék sokat olvasni, ha szorgalmasan tanul, akkor fog még jobbat is írni.

Jegyzőné. A férfiak nem szeretik a síró, durcás nőket. Szeretetet, figyelmet és gyöngédséget várnak feleségüktől. Vigyázzon, ne legyen tapintatlan, ne szidalmazza férje jelenlétében nővéreit, még akkor sem, ha igazságtalanok Önnel szemben. Miután ő — amint Ön írja — rajong család-jáért, Ön házasságtételének békés harmoniáját csak akkor tarthatja meg, ha igyekszik jóbarátságban lenni sógornőivel.

Baby. Ne fogadja el olyan fiatalember uzsonna-meghívását, akit szülei nem ismernek. Az ilyen titkos kirándulások rendszerint szomorúan végződnek és mi meg szeretnénk kímélni a fájdalmas csalódástól.

Előfizetési ár: .

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomda Műintézet és Kiadó vállalat Rt. mélynyomó-köriforgógépeit, Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai: 423-39 és 423-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyanis levágódnék.

7	3
12	
5	
17	
20	
23	
27	
37	
42	

Vízszintes színész is jellemzi játé fordulhat e 16. Ugra. 18. Ez a megyei kisk 22. A holm leghíresebb amerikai n alakja. 29. massalhang munkásság szerzett és ez volt ő Sz Függőleg apja. 3. A legvégződés szerepét ját francia fes 9. Leányb Molnár-szín 14. Mássall 19. Egyipto rozói kérdő megakad. 2 31. Azonos Betegség j nagyközség

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden tizen értékös könyvjutalmat osztunk ki.
Megfejtési határidő június 14. Minden borítékra ráirando: Rejtveny megfejtés

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12							13			14
15							16			
17			18	19						
20		21							22	
23			24				25	26		
27								28		
		29			30	31		32		33
	34			35			36			
37		38	39					40	41	
42										

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 42 és a függőleges 1, 6 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Színházgazdáló, aki mint színész is kitünő; egyszerűség és közvelenséggel jellemzi játékát. 12. Csónakos. 13. Jogi esetekben fordulhat elő ilyen hiba. 15. Arab törzsfőnök. 16. Ugra... ugrádozik. 17. Vissza: fedd. 18. Ezt a szintiskolát végezte el. 20. Baranya-megyei kisközség (az első betűre ékezet teendő). 22. A holmium vegyjele. 23. Alanti. 25. Anglia leghíresebb lövészterete itt van. 27. Híres amerikai milliomas család. 28. A szivárvány alakja. 29. Toll a fegyvere. 30. Német kettős mássalhangzó. 32. Középskola. 35. Odaadó munkásságú. 37. Ezen a néven szintársulatot szervezett és járja a vidéket. 42. 1921-1922-ben ez volt a Szekesfehervárott.

Függőleges sorok: 1. Szülőfaluja. 2. Odysseus apja. 3. Adjál. 4. 4-5 m. hosszú lándzsa. 5. Igevégződés. 6. Ebben az Ibsen-dramában Helmer szerepét játszotta. 7. A földmunkás. 8. Híres francia festő (1808-1879.), zárt betűk: i, r. 9. Leánybecenev. 10. Rag - kettőzve. 11. Molnár-színmű, melynek címszerepét kreálta. 14. Mássalhangzó - kiejtve. 16. Zenei hang. 19. Egyiptom fővárosa. 21. Tóni. 22. Helyhatározói kérdőszó. 24. Előrehaladásában váratlanul megakad. 26. Német megszólítás. 30. Küzdelem. 31. Azonos mássalhangzók. 32. Mezőség. 33. Betegség jele. 34. Száraz fű. 35. Pestmegyei nagyközség. 36. Egylovas, kétkerekű angol

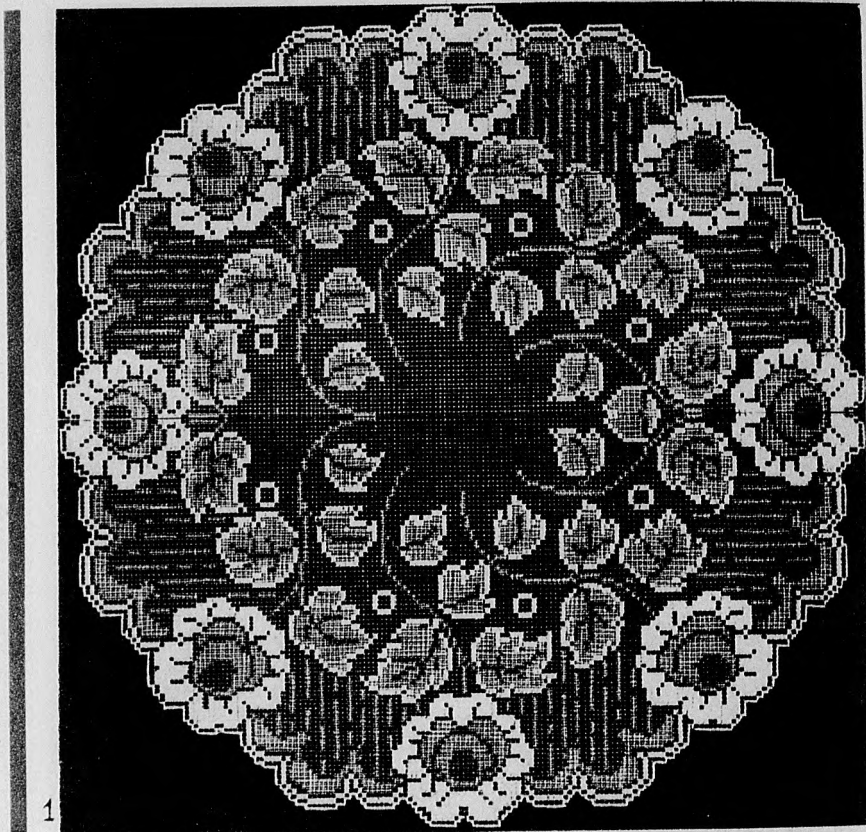
kocsi. 37. Himfy monogramja. 38. Személyes névmás. 39. Sir. 40. Ehető mássalhangzó. 41. A 14. függőleges és 17. vízszintes magánhangzó.

Payper.

A multheti számban megjelent keresztrejtvény megfejtése. **Vízszintes sorok:** 1. Kacsóh Pongrác. 12. Irattár. 13. Elég. 14. Tak. 15. Egy. 16. Tanár. 18. Étel. 20. Sás. 21. Lá. 22. Ig. 24. Ököl. 26. Kopó. 29. Ic. 30. Pereg. 31. János vitéz. 35. Sz. 36. Elemi. 37. Ne. 38. Drei. 40. Lam. 41. Budapest. 44. Fizika. 45. Attak. **Függőleges sorok:** 1. Kitérő. 2. Arat. 3. Cake. 4. St. 5. Ote. 6. Hága. 7. Prys. 8. Netán. 9. Glas. 10. Rén. 11. Agál. 17. Rákóczi. 19. Liliom. 23. Bor. 25. Knálaf. (falánk). 26. Kezdet. 27. Peseta. 29. Csibi. 30. Pé. 31. Jel. 32. Nemi. 33. Inda. 34. Tea. 39. Rst. 42. Uk (ku). 43. Pa.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény helyes megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Habick Tivadar, K. Bérezsi Ilona, B. Mihályi Szilárdné, Bp. Gárdonyi Elsa, Bp. Klein István, Bp. Kompóti Endre, Sz. Szabó Tibor, Bp. Fehér Mihály, Bp. Szücs József, Gy. Varga Mária, Bp. Horváth Irma, Bp. Gál Ferenc, Bp. Lovas Dániel, D.

MUTATVÁNY A „PÁRISI DIVAT“ KÉZIMUNKARAJZAIBÓL

1. sz. Kerek receterítő rózsás szélmintával. Lehorgolva is nagyon szép. Rajzminta rendelésszáma 121, ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 68 fill.

2. és 3. sz. Recebetét és hozzáillő csipke. Finom vékony cérnából vitrinbe, vastagabb fonalból függönyre gyönyörű. Rajzminta rendelésszáma 122, ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 68 fill.

Ezeknek a kézimunkáknak az öltésmintái a Párisi Divat kiadóhivatalánál (VII, Dohány uca 12 sz.) 3 rendelhetők meg

